This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

**Usage guidelines**

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

**About Google Book Search**

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 06824883 4

# OFFICIUM HEBDOMADÆ SANCTÆ

JUXTA RITUM

SAC. ORD. PRÆDICATORUM

SUB REVERENDISSIMO PATRE

FR. BALTHASSARE

DE QUIÑONES

EJUSDEM ORDINIS

MAGISTRO GENERALI.



ROMÆ MDCCXCVII.

X TYPOGRAPHIA JOACHIMI PUCCINELLI

SUPERIORUM FACULTATE.

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY
346556
ASTOR, LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS.

# OMINICA IN RAMIS PALMARUM.

FInita Tertia, Prior cum Cappa serica albi coloris, & Diaconus cum Missali, & Subdiaconus cum Libro Evangelio-
, Dalmaticis ejusdem coloris in-
, præcedentibus Acolythis in al-
inè Cereis, ad Altare veniant, &
a aspersione Aquæ benedictæ mo-
olito, Prior stans ante gradus Pres-
erii, verso vultu ad Altare, Diaco-
nte ipsum tenente Missale, Ramos
rum super gradus Presbyterii à
ista collocatos (ita quòd sint ad
eram Prioris) benedicat eo modo,
dicuntur Orationes ad Horas.

Dominus vobiscum. ℟. Et cum.

Oremus.

Mnipotens, sempiterne Redemptor, qui de cælis ad ter-

ram descendere, & ad Passionem voluntatis tuæ venire dignatus es, ut humanum genus tuo pretioso sanguine liberares: adesto piis Ecclesiæ tuæ votis, & supplicationibus nostris. Tu enim, Domine, mansuetus, mansueti animalis aselli tergo insidens, ad Passionem redemptionis nostræ spontaneus advenisti: cùm tibi, ramis arboreis occurrentibus discipulorum turbis, certatim sterneretur via, & triumphatricibus palmis cum voce laudis occurrerent plurimæ populorum catervæ exultantes pariter, & dicentes: Hosanna filio David: benedictus, qui venit in nomine Domini: Tibi in monte Oliveti, olivarum ramis via constrata est. Tu quondam Noë in arca super undas diluvii gubernasti, & columbæ ministerio per olivæ ramum, pacem terris redditam annunciari voluisti. Sed & Jacob Patriarcha in mysterium gloriæ tuæ erigens lapidem, ex hujus arboris ramis, oleum benedictionis in cacumine tituli infudit: unde unxisti

Re-

Reges, & Prophetas tuos. Tu enim es Christus Dei; tibi competit fructus unctionis, & pacis: in cujus ineffabilem laudem Psalmista cecinit, dicens: Unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ, & exultationis præ participibus tuis. Quapropter te, Domine, supplices deprecamur: ut bene ✠ dicas hos arborum ramos, quos tui famuli, suis suscipientes manibus in occursum tui properare, teque benedicere, & glorificare desiderant. Ecce Jerusalem, sedens super asinum Rex mansuetus advenisti. Adveni ergo, rogamus, & nobis, & in medium nostri consiste, ut te advenire in nostris cordibus sentiamus: & qui nos tunc reparasti per Crucem, iterum lapsos repara per eamdem beatissimam Passionem. Oris nostri confessionem, ac jejunii humiliationem libens suscipe, & fructum nos viriditatis habere concede: quatenus tuis imbribus irrigati, mereamur tibi suavium fructuum ubertate placere. Et sicut illi processerunt obviam tibi, cum arboreis frondibus

egressi, ita nos, te redeunte in secundo adventu, cum palmis victoriæ læti mereamur occurrere, Salvator mundi. Qui cum Patre, in unitate Spiritus sancti, vivis, & regnas Deus &c.
℟. Amen.

Finita benedictione, Prior aspergat ramos Aqua benedicta, seniore Acolythorum aspersorium tribuente: Deinde Cantor ramum Priori offerens, incipiat Ant. Pueri Hebræorum, Dum autem rami distribuuntur, cantentur sequentes Antiph. videlicet:

Antiph. Pueri Hebræorum tollentes ramos olivarum, obviaverunt Domino clamantes, & dicentes: Hosanna in excelsis.

Antiph. Pueri Hebræorum vestimenta prosternebant in via, & clamabant dicentes: Hosanna filio David: benedictus, qui venit in nomine Domini.

Quod si rami distributi non fuerint, dum cantantur istæ duæ Antiphonæ, repetantur quoties necesse fuerit: interim cùm cantantur, Sacrista ramos arborum distribuat, primò Ministris: dein–

deinde Fratribus, incipiens à dextero Choro à superioribus: & alter Frater, cui ipse innuerit, in sinistro, postremò Fratribus Conversis. Cùm verò rami distribuuntur, Acolythi ad Sacristiam euntes Cereos afferant, & ad Evangelium accedant; similiter ille, qui scriptus est ad Crucem, induat se Alba; & ille, qui Aquam benedictam deferre in Processione debuerit (si Clericus fuerit) superpelliceum induat.

Distributis verò ramis, Diaconus, benendictione accepta à Priore, cantet Evangel. **Cùm appropinquasset**, in loco, ubi Profestis diebus cantari consuevit, Acolythis, & Subdiacono more solito ordinatis: illo, qui delaturus est Aquam benedictam, thuribulum tenente, vel ipso Subdiacono, si Conversus aquam deferre debuerit. Dum autem cantatur Evangelium, Prior stet prope Altare in cornu Epistolæ verso vultu ad Evangelium.

℣. **Dominus vobiscum.**

℟. **Et cum spiritu tuo.**

Sequentia sancti Evangelii secundùm Matthæum. Cap. 21.

IN illo tempore: Cùm appropinquasset Jesus Jerosolymis, & venisset Bethphage ad Montem Oliveti: tunc misit duos discipulos suos, dicens eis: Ite in Castellum, quod contra vos est: & statim invenietis asinam alligatam, & pullum cum ea: solvite, & adducite mihi. Et si quis vobis aliquid dixerit, dicite: quia Dominus his opus habet: & confestim dimittet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur, quod dictum est per Prophetam, dicentem: Dicite filiæ Sion: Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus, sedens super asinam, & pullum filium subjugalis. Euntes autem discipuli fecerunt sicut præcepit illis Jesus. Et adduxerunt asinam, & pullum: & imposuerunt super eos vestimenta sua, & eum desuper sedere fecerunt. Plurima autem turba straverunt vestimenta sua in via. Alii autem cædebant ramos de arboribus, & sternebant in via. Turbæ autem,

**quæ præcedebant, & quæ sequebantur, clamabant dicentes: Hosanna filio David: benedictus, qui venit in nomine Domini.**

Cantato Evangelio, Subdiaconus deferat librum osculandum Sacerdoti, & Acolythi versùs Sacristiam accedant, & tum Frater Alba indutus, Crucem à Sacrista præparatam accipiat, & alius Aquam benedictam, & Cantoribus incipientibus Ant. **Cùm appropinquaret,** fiat Processio hoc ordine: Primò præcedat Frater aliquis Clericus in superpelliceo (vel Conversus, si pauci sunt Fratres) cum Aqua benedicta, qua procedendo aspergat terram; post eum Ceroferarii; deinde Cruciferarius cum Cruce denudata; postea reliqui Fratres ordine suo, junioribus præcedentibus; ultimò Prior cum Diacono à dextris aliquas Reliquias deferente, & Subdiacono à sinistris, portante libellum Processionalem.

Dum autem Antiph. cantatur, fiat prima statio in prima parte Claustri.

In unaquaque autem statione Cruc
ferarius, & Ceroferarii vultus suos
& imaginem Crucifixi, versos hæ
beant ad Conventum: nisi fortè fie
ret statio ante exteriorem introitui
Ecclesiæ, vel Chori; tunc enim præ
dicti ministri vertere debent vultus a
Altare, imagine tamen Crucifixi ve
sa ad Conventum: Prior autem stat
ultimò cum Diacono, & Subdiaco
cono (ùt dictum est) vultus suos h
beant versos ad Crucem, & cæte
Fratres stent semper versis vultibu
ad se invicem. Deferens verò Aquai
benedictam, deposita Aqua ante Cru
cem, collocet se ultimò in Choi
suo, si est Clericus; vel stet aliquant
lùm retro Crucem, si est Conversus
Antiph. **Cùm appropinquaret Domi
nus Jerosolymam, misit duos ex d
scipulis suis dicens: Ite in Caste
lum, quod contra vos est: & inveni
tis pullum asinæ alligatum, supe
quem nullus hominum sedit; solv
te, & adducite mihi: si quis vos ir
terrogaverit, dicite: Opus Domin
est.**

est. Solventes adduxerunt ad Jesum: & imposuerunt ei vestimenta, & sedit super eum. Alii expandebant vestimenta sua in via; alii ramos de arboribus sternebant: & qui sequebantur, clamabant: Hosanna, benedictus, qui venit in nomine Domini; benedictum regnum patris nostri David: Hosanna in excelsis, miserere nobis, Fili David.

Finita præcedenti Antiph. Cantoribus inchoantibus Ant. Collegerunt, procedatur ad secundam stationem faciendam in tertia parte Claustri. Antiph. Collegerunt Pontifices, & Pharisæi concilium, & dicebant: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum: & fortè venient Romani, & tollent nostrum locum, & gentem.

Finita prædicta Antiph. dum fit secunda statio, duo Fratres in medio Processionis stantes ante Crucem cantent ℣. Unus autem ex ipsis, Caiphas nomine, cùm esset Pontifex anni

ni illius, prophetavit, dicens: Expedit vobis, ut unus moriatur homo pro populo, & non tota gens pereat: ab illo ergo die cogitaverunt interficere eum, dicentes: Quid facimus:

Cùm autem inchoatur à Conventu post ℣. resumptio: Quid facimus, procedatur ad tertiam stationem, quæ fiat ante introitum Ecclesiæ exteriorem, vel in Ecclesia ante introitum Chori.

Finita autem resumptione prædicta, Cantores genua flectendo incipiant Antiph. Ave Rex noster. In cujus inceptione Fratres omnes (præter Priorem cum Ministris, & Cruciferarium, & Ceroferarios) versis vultibus ad Crucem genua flectentes, Ant. prosequantur: Fili David, Redemptor Mundi: cùm verò dixerint: Redemptor Mundi, omnes se erigant, stantes versi ad Crucem usque ad finem Antiph. Quem Prophetæ prædixerunt, Salvatorem domui Israel esse venturum; Te enim ad salutarem victimam Pater misit in mundum: quem expe-

pectabant omnes Sancti ab origine
ındi: Et nunc Hosanna filio Da-
d: benedictus, qui venit in nomi-
Domini: Hosanna in excelsis.
)um autem prædicta Antiph. canta-
r, duo Fratres, quibus Cantor in-
nxerit, intrent Ecclesiam, vel Cho-
m, & clauso ostio stantes versis
ıltibus ad Conventum, finita Ant.
ædicta, canterit totos sequentes
℣. Et dum hi versus cantantur ab
sis duobus Fratribus, Chorus ver-
t se ad Crucem.
. Gloria, laus, & honor tibi sit,
ex Christe redemptor; Cui puerile
:cus prompsit Hosanna pium.
Finito hoc versu, Chorus eumdem
'. Gloria &c. totum repetat.
'einde prædicti duo Fratres cantent:
'. Israel es tu Rex, Davidis & incly-
proles: Nomine qui in Domini,
ex benedicte, venis. Chorus ℟.
loria &c. Duo prædicti Fratres can-
nt. ℣. Cœtus in excelsis te laudat
elicus omnis: Et mortalis homo,
cuncta creata simul.

Cho-

Chorus ℟. **Gloria &c.**

Duo prædicti Fratres cantent:

℣. **Plebs Hebræa tibi cum palmis obvia venit: Cum prece, voto, hymnis adsumus ecce tibi.**

Chorus ℣. **Gloria &c.**

Cantato ultimo versu, prædicti duo Fratres ostium aperiant, & ad Processionem in suis locis revertantur. Repetito à Choro **Gloria &c.**, post ultimum versum, ad introitum Ecclesiæ, vel Chori, inchoetur à Priore, Cantore ei deferente, ℟. **Ingrediente.** Et Conventu ipsum prosequente, Processio Chorum ingrediatur. Cùm conventus Chorum intrat, singuli vadant ad sedes suas, & qui Aquam benedictam detulit, in Sacristiam revertatur: Prior verò, & ministri ordinent se, sicut ad aspersionem Aquæ benedictæ consueverunt, Cruciferario tenente Crucem ante gradus Presbyterii.

℟. **Ingrediente Domino in sanctam civitatem, Hebræorum pueri resurrectionem vitæ pronunciantes, Cum ramis palmarum, Hosanna clamabant, in excelsis.** Fi-

ito ℟. duo Fratres cantent:
**Cùmque audiſſent, quia venit Je-**
**Jeroſolymam, exierunt obviam ei.**
Chorus reſumat: **Cum ramis &c.**
a finita reſumptione poſt ℣. Ce-
rarii, Cantore eis deferente, di-
t:
**De ore leonis, libera me Domine.**
**Et à cornibus unicornium humi-**
**em meam.**
einde Prior, abſque **Dominus vo-**
**um,** præmiſſo **Oremus:** dicat
tionem eo modo, quo dicitur ad
as. Oratio.
**Mnipotens, ſempiterne Deus, qui humano generi ad imitan- humilitatis exemplum, Salvato- noſtrum carnem ſumere, & Cru- ſubire feciſti: concede propitius; & patientiæ ipſius habere docu- nta, & Reſurrectionis conſortia eamur. Per eumdem Chriſtum ninum noſtrum. ℟. Amen.**
m autem Oratio dicitur, Cruci-
rius Crucem deponat in aliquo lo-
honeſto ad cornu Evangelii, quæ
di-

discooperta usque post Completor: remaneat. Oratione finita, Prior, & Ministri, facta incliinatione mediocri versùs Altare, ad Sacristiam redeant: Ubi depositis vestibus sericis albi coloris, induant alias coloris violacei: & Missa à Conventu inchoata, procedant modo solito ad Altare.

# AD MISSAM

Officium.

DOmine, nè longe facias auxilium tuum à me, ad defensionem meam aspice: libera me de ore leonis, & à cornibus unicornium humilitatem meam.

℣. Deus, Deus meus respice in me: quare me dereliquisti? longè à salute mea verba delictorum meorum. Domine &c. Kyrie &c. Oratio.

OMnipotens, sempiterne Deus, qui humano generi ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, &

Cra-

Crucem ſubire feciſti : concede propitius ; ut & patientiæ ipſius habere documenta, & Reſurrectionis conſortia mereamur. Per eumdem Dominum noſtrum &c.

Hæc ſola Oratio dicatur, niſi Memoria occurrerit dicenda.

Lectio Epiſtolæ beati Pauli Apoſtoli ad Philippenſes. Cap. 2.

FRatres : Hoc enim ſentite in vobis, quod & in Chriſto Jeſu : qui cùm in forma Dei eſſet, non rapinam arbitratus eſt, eſſe ſe æqualem Deo ; ſed ſemetipſum exinanivit, formam ſervi accipiens : in ſimilitudinem hominum factus, &. habitu inventus ùt homo. Humiliavit ſemetipſum, factus obediens usque ad mortem : mortem autem Crucis. Propter quod & Deus exaltavit illum ; & donavit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen : ut in nomine JESU ( hic genuflectitur ) omne genu flectatur, cæleſtium, terreſtrium, & infernorum ; & omnis lingua confiteatur : quia Dominus Jeſus Chriſtus in gloria eſt Dei Patris. ℟. Te-

℟. Tenuisti manum dexteram meam: & in voluntate tua deduxisti me, & cum gloria assumpsisti me.

℣. Quàm bonus Israël Deus rectis corde! Mei autem penè moti sunt pedes, penè effusi sunt gressus mei: quia zelavi in peccatoribus, pacem peccatorum videns.

Tractus. Deus, Deus meus respice in me: quare me dereliquisti?

℣. Longè à salute mea verba delictorum meorum.

℣. Deus meus clamabo per diem, nec exaudies: in nocte, & non ad insipientiam mihi.

℣. Tu autem in sancto habitas: Laus Israël.

℣. In te speraverunt patres nostri: speraverunt, & liberasti eos.

℣. Ad te clamaverunt, & salvi facti sunt: in te speraverunt, & non sunt confusi.

℣. Ego autem sum vermis, & non homo: opprobrium hominum, & abjectio plebis.

℣. Omnes qui videbant me, asperna-

na-

bantur me: locuti ſunt labiis, & 
ɔverunt caput.
. Speravit in Domino, eripiat eum: 
lvum faciat eum, quoniam vult 
ım.
. Ipsi verò consideraverunt, & con-
ıexerunt me: diviserunt sibi vesti-
enta mea, & super vestem meam 
iserunt sortem.
. Libera me de ore leonis: & à 
ırnibus unicornium humilitatem 
eam.
. Qui timetis Dominum, laudate 
ım: universum semen Jacob ma-
ıificate eum.
Annunciabitur Domino genera-
ɔ ventura: & annunciabunt cæli 
stitiam ejus.
Populo, qui nascetur: quem fe-
t Dominus.
d Passionem non petatur Benedictio, 
ɛc deferantur luminaria, nec incen-
ım: nec dicatur, Dominus vobi-
ːum: & Diaconus, seu celebrans 
ım pronunciat: Paſsio Domini no-
ri, non signet librum, neque seip-
sum,

sum, nec signent se Fratres, nequ
respondeant Gloria tibi &c., sed in
choëtur absolutè: quod & in aliis die
bus observetur, dum cantatur Passio
præterquam Feria vi. Parasceve, in
qua dicitur sinè ullo prorsus titulo.

Passio Domini nostri Jesu Christi
secundùm Matthæum. Cap. 26

IN illo tempore: Dixit Jesus disci-
pulis suis: ✠ Scitis quia post bi
duum Pascha fiet: & Filius homini
tradetur, ut crucifigatur. C Tun
congregati sunt Principes sacerdo
tum, & seniores populi in atriur
Principis sacerdotum, qui dicebatu
Caiphas: & consilium fecerunt, u
Jesum dolo tenerent, & occiderent
Dicebant autem: S Non in die festo
nè fortè tumultus fieret in populo
C Cum autem Jesus esset in Bethani
in domo Simonis leprosi, accessit a
eum mulier, habens alabastrum un
guenti pretiosi: & effudit super ca
put ipsius recumbentis. Videntes au
tem discipuli indignati sunt, dicen
tes: S Ut quid perditio hæc? Potui
enim

enim istud venundari multò : & dari pauperibus . C Sciens autem Jesus, ait illis : ✠ Quid molesti estis huic mulieri ? Opus enim bonum operata est in me . Nam semper pauperes habetis vobiscum : me autem non semper *habetis* . Mittens enim hæc unguentum hoc in corpus meum : ad sepeliendum me, fecit . Amen dico vobis : Ubicumque prædicatum fuerit hoc Evangelium in toto mundo, dicetur, & quòd hæc fecit in memoriam ejus . C Tunc abiit unus de duodecim, qui dicebatur Judas Iscariotes ad Principes sacerdotum, & ait illis : S Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam ? C At illi constituerunt ei triginta argenteos . Et exinde quærebat opportunitatem, ut eum traderet . Prima autem die Azymorum accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes : S Ubi vis paremus tibi comedere Pascha ? C At Jesus dixit : ✠ Ite in civitatem ad quemdam, & dicite ei : Magister dicit : Tempus meum prope est : apud te facio

Pa-

Paſcha cum diſcipulis meis. C Et fecerunt diſcipuli, ſicut conſtituit illis Jeſus: & paraverunt Paſcha. Veſpere autem facto, diſcumbebat cum duodecim diſcipulis ſuis; & edentibus illis, dixit: ✠ Amen dico vobis: quia unus veſtrum me traditurus eſt. C Et contriſtati valde, cœperunt ſinguli dicere: S Nunquid ego ſum, Domine? C At ipſe reſpondens ait: ✠ Qui intingit mecum manum in paropſide, hic me tradet. Filius quidem hominis vadit, ſicut ſcriptum eſt de illo: væ autem homini illi, per quem Filius hominis tradetur. Bonum erat ei, ſi natus non fuiſſet homo ille. C Reſpondens autem Judas, qui tradidit eum, dixit: S Numquid ego ſum Rabbi? C Ait illi: ✠ Tu dixiſti. C Cœnantibus autem eis, accepit Jeſus panem, & benedixit, ac fregit, deditque diſcipulis ſuis, & ait: ✠ Accipite, & comedite: Hoc eſt corpus meum. C Et accipiens calicem, gratias egit, & dedit illis, dicens: ✠ Bibite ex hoc omnes; Hic

eſt

ıt enim sanguis meus novi testamen-, qui pro multis effundetur in re-iissionem peccatorum. Dico autem ɔbis: non bibam amodo de hoc ge-imine vitis usque in diem illum, ùm illud bibam vobiscum novum ı regno Patris mei. C Et hymno icto, exierunt in montem Oliveti. 'unc dicit illis Jesus: ✠ Omnes vos :andalum patiemini in me in ista octe. Scriptum est enim: Percutiam astorem, & dispergentur oves gre-is. Postquam autem resurrexero, ræcedam vos in Galilæam. C Re-pondens autem Petrus, ait illi: S .tsi omnes scandalizati fuerint in te, go nunquam scandalizabor. C Ait lli Jesus: ✠ Amen dico tibi, quia in ıac nocte, antequam gallus cantet, ɜr me negabis. C Ait illi Petrus: S Ltiam si oportuerit me mori tecum, ıon te negabo. C Similiter & omnes lisciputi dixerunt. Tunc venit Jesus :um illis in villam, quæ dicitur Ɔethsemani, & dixit discipulis suis: ✠ Sedete hìc, donec vadam illuc, &

orem:

orem : C Et assumpto Petro, & duo
bus filiis Zebedæi, cœpit contristari,
& mœstus esse. Tunc ait illis: ✠ Tris
tis est anima mea usque ad mortem:
sustinete hìc, & vigilate mecum. C
Et progressus pusillùm, procidit in
faciem suam orans, & dicens : ✠
Pater mi, si possibile est, transeat à
me calix iste : veruntamen non sicut
ego volo, sed sicut tu. C Et venit ad
discipulos suos, & invenit eos dor-
mientes: Et dicit Petro: ✠ Sic non
potuistis una hora vigilare mecum?
Vigilate, & orate, ut non intretis in
tentationem. Spiritus quidem prom-
ptus est, caro autem infirma. C Ite-
rum secundò abiit, & oravit dicens:
✠ Pater mi, si non potest hic calix
transire, nisi bibam illum: fiat vo-
luntas tua. C Et venit iterum, &
invenit eos dormientes; erant enim
oculi eorum gravati. Et relictis illis,
iterum abiit, & oravit tertiò, eum-
dem sermonem dicens. Tunc venit
ad discipulos suos, & dicit illis: ✠
Dormite jam, & requiescite, ecce

ap-

appropinquavit hora, & Filius hominis tradetur in manus peccatorum. Surgite, eamus: ecce appropinquavit, qui me tradet. C Adhuc eo loquente, ecce Judas, unus de duodecim venit, & cum eo turba multa cum gladiis, & fustibus, missi à Principibus Sacerdotum, & Senioribus populi. Qui autem tradidit eum, dedit illis signum, dicens: S Quemcumque osculatus fuero, ipse est: tenete eum. C Et confestim accedens ad Jesum, dixit: S Ave Rabbi. C Et osculatus est eum. Dixitque illi Jesus: ✠ Amice, ad quid venisti? C Tunc accesserunt, & manus injecerunt in Jesum: & tenuerunt eum. Et ecce unus ex his, qui erant cum Jesu, extendes manum, exemit gladium suum: & percutiens servum Principis sacerdotum, amputavit auriculam ejus. Tunc ait illi Jesus: ✠ Converte gladium tuum in locum suum: omnes enim, qui acceperint gladium, gladio peribunt. An putas, quia non possum rogare Patrem meum,

& exhibebit mihi modò plusquam duodecim Legiones Angelorum ? Quomodo ergo implebuntur Scripturæ, quia sic oportet fieri ? C In illa hora dixit Jesus turbis : ✠ Tamquam ad latronem existis cum gladiis, & fustibus comprehendere me ? Quotidie apud vos sedebam docens in Templo : & non me tenuistis. C Hoc autem totum factum est, ut adimplerentur Scripturæ Prophetarum. Tunc discipuli omnes, relicto eo fugerunt. At illi tenentes Jesum, duxerunt ad Caipham Principem Sacerdotum, ubi Scribæ, & Seniores convenerant. Petrus autem sequebatur eum à longè, usque in atrium Principis Sacerdotum. Et ingressus intrò, sedebat cum ministris, ut videret finem. Principes autem Sacerdotum, & omne Concilium quærebant falsum testimonium contra Jesum, ut eum morti traderent : & non invenerunt, cùm multi falsi testes accessissent. Novissimè autem venerunt duo falsi testes, & dixerunt : S Hic dixit : Possum de-

strue-

struere Templum Dei, & post triduum reædificare illud. C Et surgens Princeps Sacerdotum, ait illi: S Nihil respondes ad ea, quæ isti adversùm te testificantur? C Jesus autem tacebat. Et Princeps Sacerdotum ait illi: S Adjuro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus Filius Dei. C Dicit illi Jesus: ✠ Tu dixisti. Veruntamen dico vobis: amodo videbitis Filium hominis sedentem à dextris virtutis Dei, & venientem in nubibus cæli. C Tunc Princeps Sacerdotum scidit vestimenta sua, dicens: S Blasphemavit: quid adhuc egemus testibus? Ecce nunc audistis blasphemiam: quid vobis videtur? C At illi respondentes, dixerunt: S Reus est mortis. C Tunc exspuerunt in faciem ejus: & colaphis eum cæciderunt. Alii autem palmas in faciem ejus dederunt, dicentes: S Prophetiza nobis, Christe; quis est, qui te percussit? C Petrus verò sedebat foris in atrio, & accessit ad eum una ancilla, dicens: S Et tu cum Jesu Galilæo eras.

C At ille negavit coram omnibus; dicens: S Nescio, quid dicis. C Exeunte autem illo januam, vidit eum alia ancilla; & ait his, qui erant ibi: S Et hic erat cum Jesu Nazareno. C Et iterum negavit cum juramento: Quia non novi hominem. Et post pusillum accesserunt, qui stabant; & dixerunt Petro: S Verè & tu ex illis es: nam & loquela tua manifestum te facit. C Tunc cœpit detestari, & jurare, quia non novisset hominem. Et continuò gallus cantavit. Et recordatus est Petrus verbi Jesu, quod dixerat: Priusquam gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras, flevit amarè. Manè autem facto, concilium inierunt omnes Principes sacerdotum, & Seniores populi adversùs Jesum, ut eum morti traderent. Et vinctum adduxerunt eum, & tradiderunt Pontio Pilato Præsidi. Tunc videns Judas, qui eum tradidit, quòd damnatus esset: pœnitentia ductus, retulit triginta argenteos Principibus sacerdotum, & Senioribus, dicens:

S Pec-

S Peccavi, tradens sanguinem justum. C At illi dixerunt, S Quid ad nos? tu videris. C Et projectis argenteis in Templo, recessit: & abiens laqueo se suspendit. Principes autem sacerdotum acceptis argenteis, dixerunt: S Non licet eos mittere in corbonam: quia pretium sanguinis est. C Consilio autem inito, emerunt ex illis agrum figuli in sepulturam peregrinorum. Propter hoc vocatus est ager ille, Haceldama; hoc est: ager sanguinis, usque in hodiernum diem. Tunc impletum est, quod dictum est per Jeremiam Prophetam, dicentem: Et acceperunt triginta argenteos pretium appretiati, quem appretiaverunt à filiis Israel: & dederunt eos in agrum figuli; sicut constituit mihi Dominus. Jesus autem stetit ante Præsidem: & interrogavit eum Præses, dicens: S Tu es Rex Judæorum? C Dicit ei Jesus: ✠ Tu dicis. C Et cùm accusaretur à Principibus sacerdotum, & Senioribus nihil respondit. Tunc dicit illi Pilatus: S Non audis,

quanta adversùm te dicunt testimonia? C Et non respondit ei ad ullum verbum: ita ut miraretur Præses vehementer. Per diem autem solemnem consueverat Præses populo dimittere unum vinctum, quem voluissent. Habebat autem tunc vinctum insignem, qui dicebatur Barabbas. Congregatis ergo illis, dixit Pilatus: S Quem vultis dimittam vobis? Barabbam, an Jesum, qui dicitur Christus? C Sciebat enim, quòd per invidiam tradidissent eum. Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum uxor ejus, dicens. S Nihil tibi, & justo illi: multa enim passa sum hodie per visum propter eum. C Principes autem sacerdotum, & Seniores persuaserunt populis, ut peterent Barabbam; Jesum verò perderent. Respondens autem Præses, ait illis: S Quem vultis vobis de duobus dimitti? C At illi dixerunt: S Barabbam. C Dicit illis Pilatus: S Quid igitur faciam de Jesu, qui dicitur Christus? C Dicunt omnes: S Crucifi-

cifigatur. C Ait illis Præses: S Quid enim mali fecit? C At illi magis clamabant, dicentes: S Crucifigatur. C Videns autem Pilatus, quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret; accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens: S Innocens ego sum à sanguine justi hujus: vos videritis. C Et respondens universus populus, dixit: S Sanguinis ejus super nos, & super filios nostros. C Tunc dimisit illis Barabbam: Jesum autem flagellatum tradidit eis, ut crucifigeretur. Tunc milites Præsidis suscipientes Jesum in prætorium, congregaverunt ad eum universam cohortem. Et exuentes eum, chlamydem coccineam circumdederunt ei. Et plectentes coronam de spinis, posuerunt super caput ejus, & arundinem in dextera ejus. Et genu flexo ante eum, illudebant ei dicentes: S Ave Rex Judæorum. C Et exspuentes in eum acceperunt arundinem, & percutiebant caput ejus. Et postquam illuserunt ei, exuerunt eum chlamy-

de, & induerunt eum vestimentis ejus: & duxerunt eum, ut crucifigerent. Exeuntes autem invenerunt hominem Cyrenæum, nomine Simonem: hunc angariaverunt, ut tolleret Crucem ejus. Et venerunt in locum, qui dicitur Golgotha, quod est Calvariæ locus. Et dederunt ei vinum bibere cum felle mixtum. Et cùm gustasset, noluit bibere. Postquam autem crucifixerunt eum, diviserunt vestimenta ejus, sortem mittentes: ut adimpleretur, quod dictum est per Prophetam, dicentem: Diviserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem. Et sedentes servabant eum. Et imposuerunt super caput ejus causam ipsius scriptam: Hic est Jesus, Rex Judæorum. Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones: unus à dextris, & unus à sinistris. Prætereuntes autem blasphemabant eum, moventes capita sua, & dicentes: S Vah, qui destruis Templum Dei, & in triduo illud reædificas; salva temetipsum: si Filius

Dei

Dei es, descende de Cruce. C Similiter & Principes sacerdotum illudentes cum Scribis, & Senioribus dicebant: S Alios salvos fecit; seipsum non potest salvum facere: si Rex Israël est, descendat nunc de Cruce, & credimus ei: confidit in Deo, liberet nunc, si vult, eum: dixit enim: Quia Filius Dei sum. C Id ipsum autem & latrones, qui crucifixi erant cum eo, improperabant ei. A sexta autem hora tenebræ factæ sunt super universam terram usque ad horam nonam. Et circà horam nonam clamavit Jesus voce magna, dicens: ✠ Eli, Eli lammasabacthani? C Hoc est: ✠ Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? C Quidam autem illic stantes, & audientes, dicebant: S Eliam vocat iste. C Et continuò currens unus ex eis, acceptam spongiam implevit aceto: & imposuit arundini, & dabat ei bibere. Cæteri verò dicebant; S Sine, videamus, an veniat Elias liberans eum. C Jesus autem iterum clamans

voce magna, emisit spiritum. Hìc pausatur aliquantulum, & genuflectitur. Et ecce velum Templi scissum est in duas partes à summo usque deorsum: & terra mota est, & petræ scissæ sunt, & monumenta aperta sunt, & multa corpora Sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. Et exeuntes de monumentis post resurrectionem ejus, venerunt in sanctam Civitatem, & apparuerunt multis. Centurio autem, & qui cum eo erant custodientes Jesum, viso terræmotu, & his, quæ fiebant, timuerunt valde, dicentes: S Verè filius Dei erat iste.
C Erant autem ibi mulieres multæ à longè, quæ secutæ erant Jesum à Galilæa, ministrantes ei: inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Jacobi, & Joseph mater, & Mater filiorum Zebedæi. Cùm autem serò factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathæa, nomine Joseph, qui & ipse discipulus erat Jesu. Hic accessit ad Pilatum, & petiit corpus Jesu. Tunc Pilatus jussit reddi corpus. Et

ac-

›to corpore, Joseph involvit il-
in sindone munda: & posuit il-
in monumento suo novo, quod
lerat in petra. Et advolvit sa-
magnum ad ostium monumen-
& abiit. Erat autem ibi Maria
'dalene, & altera Maria, seden-
:ontra sepulcrum.
Ltera autem die, quæ est post
Parasceven, convenerunt Prin-
s sacerdotum, & Pharisæi ad Pi-
n, dicentes: Domine, recordati
ıs, quia seductor ille dixit adhuc
ns: Post tres dies resurgam. Ju-
:go custodiri sepulcrum usque in
ı tertium: nè fortè veniant disci-
ejus, & furentur eum, & dicant
i: surrexit à mortuis; & erit no-
mus error pejor priore. Ait illis
us: Habetis custodiam: Ite, cus-
e, sicut scitis. Illi autem abeun-
nunierunt sepulcrum, signantes

Offertorium. Improperium exſpectavit cor meum, & miſeriam; & ſuſtinui, qui ſimul contriſtaretur, & non fuit; conſolantem me quæſivi, & non inveni: & dederunt in eſcam meam fel, & in ſiti mea potaverunt me aceto.

Secreta.

COncede, quæſumus, Domine, ut oculis tuæ majeſtatis munus oblatum, & gratiam nobis devotionis obtineat, & effectum beatæ perennitatis acquirat. Per.

Præfatio. Qui ſalutem &c.

Communio. Pater ſi non poteſt hic calix tranſire, niſi bibam illum, fiat voluntas tua.

Postcommunio.

PEr hujus, Domine, operationem myſterii, & vitia noſtra purgentur, & juſta deſideria compleantur. Per Dominum.

FE-

# FERIA II.

Officium.

JUdica, Domine, nocentes me; expugna impugnantes me: apprehende arma, & scutum, & exurge in adjutorium meum, Domine virtus salutis meæ.

℣. Effunde frameam, & conclude adversùs eos, qui persequuntur me. Judica. Kyrie. Dominus vobiscum. Oremus. Flectamus genua. Levate.

Oratio.

DA, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui in tot adversis ex nostra infirmitate deficimus; intercedente unigeniti Filii tui Passione, respiremus. Qui tecum.

Lectio Isaiæ Prophetæ. Cap. 50.

IN diebus illis: Dixit Isaias: Dominus Deus aperuit mihi aurem; ego autem non contradico: retrorsum non abii. Corpus meum dedi percutientibus, & genas meas vellenti-

tibus : faciem meam non averti a increpantibus , & conspuentibus i me . . Dominus Deus auxiliator meus ideo non sum confusus . Ideo posu faciem meam ùt petram durissimam & scio, quoniam non confundar : jux ta est, qui justificat me ; quis contra dicet mihi ? Stemus simul ; quis e adversarius meus ? accedat ad me Ecce Dominus Deus auxiliator meus quis est, qui condemnet me ? Ecc omnes quasi vestimentum conteren tur, tinea comedet eos . Quis ex vo bis timens Dominum , audiens vo cem servi sui ? Qui ambulavit in te nebris, & non est lumen ei, spere in nomine Domini, & innitatur su per Dominum Deum suum .

℟. Exurge, Domine, & intende ju dicio meo, Deus meus, & Domin meus in causam meam.

℣. Effunde frameam , & conclud adversùs eos, qui me persequuntu

Tractus. Domine , non secundù peccata mostra facias nobis : nequ secundùm iniquitates nostras retr buas nobis. ℣. Do-

℣. Domine, nè memineris iniquitatum noſtrarum antiquarum: citò anticipent nos miſericordiæ tuæ, quia pauperes facti ſumus nimis. Genuflectitur. ℣. Adjuva nos, Deus ſalutaris noſter, & propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos: & propitius eſto peccatis noſtris, propter nomen tuum.

Sequentia ſancti Evangelii ſecundùm Joannem. c. 12.

ANte ſex dies Paſchæ, venit Jeſus Bethaniam, ubi Lazarus fuerat mortuus, quem ſuſcitavit Jeſus. Fecerunt autem ei cœnam ibi; & Martha miniſtrabat: Lazarus verò unus erat ex diſcumbentibus cum eo. Maria ergo accepit libram unguenti nardi piſtici pretioſi, & unxit pedes Jeſu, & exterſit pedes ejus capillis ſuis: & domus impleta eſt ex odore unguenti. Dixit ergo unus ex diſcipulis ejus, Judas Iſcariotes, qui erat eum traditurus. Quare hoc unguentum non veniit trecentis dēnariis, & datum eſt egenis? Dixit autem hoc, non quia

de

de egenis pertinebat ad eum: sed quia fur erat, & loculos habens, ea, quæ mittebantur, portabat. Dixit ergo Jesus: Sinite illam, ut in diem sepulturæ meæ servet illud. Pauperes enim semper habetis vobiscum: me autem non semper habetis. Cognovit ergo turba multa ex Judæis, quia illic est: & venerunt non propter Jesum tantùm, sed ut Lazarum viderent, quem suscitavit à mortuis.

Offertorium. Eripe me de inimicis meis, Domine; ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam; quia Deus meus es tu.

Secreta.

HÆc sacrificia nos, omnipotens Deus, potenti virtute mundatos, ad suum faciant puriores venire principium. Per Dominum.

Præfatio. Qui salutem.

Communio. Erubescant, & revereantur simul, qui gratulantur malis meis: induantur pudore, & reverentia, qui maligna loquuntur adversùm me.

Post-

Postcommunio.

Ræbeant nobis, Domine, divinum tua sancta fervorem: quo
um pariter & actu delectemur, &
:tu. Per Dominum.
emus. Humiliate capita vestra
o. Oratio.

Djuva nos, Deus salutaris noster, & ad beneficia recolenda,
ous nos instaurare dignatus es, tri-
venire gaudentes. Per.

# FERIA III.

Officium.

NOs autem gloriari oportet in Cruce Domini nostri Jesu Christi; in quo est salus, vita, & resurrectio nostra:
quem salvati, & liberati sumus.
Deus misereatur nostri, & bene-
it nobis, illuminet vultum suum
er nos, & misereatur nostri. Nos.
ie. Dominus vobiscum.

Ore-

Oremus. Flectamus genua. Levate.

Oratio.

OMnipotens, sempiterne Deus, da nobis ita Dominicæ Passionis sacramenta peragere: ut indulgentiam percipere mereamur. Per.

Lectio Jeremiæ Prophetæ. Cap. 11.

IN diebus illis: Dixit Jeremias: Domine, demonstrasti mihi, & cognovi: tunc ostendisti mihi studia eorum. Et ego, quasi agnus mansuetus, qui portatur ad victimam; & non cognovi, quia cogitaverunt super me consilia, dicentes: Mittamus lignum in panem ejus, & eradamus eum de terra viventium: & nomen ejus non memoretur ampliùs. Tu autem, Domine Sabaoth, qui judicas justè, & probas renes, & corda, videam ultionem tuam ex eis: tibi enim revelavi causam meam, Domine, Deus meus.

℟. Ego autem, dum mihi molesti essent, induebam me cilicio, & humiliabam in jejunio animam meam: & oratio mea in sinu meo convertetur. ℣. Ju-

ıdica, Domine, nocentes me,
;na impugnantes me: apprehen-
rma, & ſcutum; & exurge in
ırium mihi.
io Domini noſtri Jeſu Chriſti
ſecundùm Marcum. Cap. 14.
llo tempore: Erat Paſcha, &
yma poſt biduum: & quære-
ſummi Sacerdotes, & Scribæ,
odo Jeſum dolo tenerent, &
erent. Dicebant autem: S Non
feſto: nè fortè tumultus fieret
ɔulo. C Et cùm eſſet Jeſus Be-
e in domo Simonis leproſi, &
ıberet; venit mulier habens ala-
ım unguenti nardi ſpicati pre-
& fracto alabaſtro, effudit ſu-
ıput ejus. Erant autem quidam
ıè ferentes intrà ſemetipſos, &
tes: S Ut quid perditio iſta un-
:i facta eſt? Poterat enim un-
:um iſtud venundari pluſquam
ıtis denariis: & dari pauperi-
C Et fremebant in eam. Jeſus
ı dixit: ✠ Sinite eam: quid illi
ıti eſtis? Bonum opus operata
eſt

est in me: semper enim pauperes habetis vobiscum; & cùm volueritis, potestis illis benefacere: me autem non semper habetis. Quod habuit hæc, fecit: prævenit ungere corpus meum in sepulturam. Amen dico vobis: Ubicumque prædicatum fuerit Evangelium istud in universo mundo: & quod fecit hæc, narrabitur in memoriam ejus. C Et Judas Iscariotes unus de duodecim abiit ad summos Sacerdotes, ut proderet eum illis. Qui audientes, gavisi sunt: & promiserunt ei pecuniam se daturos. Et quærebat, quomodo illum opportunè traderet. Et primo die Azymorum, quando Pascha immolabant, dicunt ei discipuli: S Quò vis, eamus, & paremus tibi, ut manduces Pascha? C Et mittit duos ex discipulis suis, & dicit eis. ✠ Ite in Civitatem; & occurret vobis homo, lagenam aquæ bajulans, sequimini eum: & quocumque introierit, dicite Domino domus, quia Magister dicit: Ubi est refectio mea, ubi Pascha cum

di-

discipulis meis manducem? Et ipse vobis demonstrabit cænaculum grande stratum: & illic parate nobis. C Et abierunt discipuli ejus, & venerunt in Civitatem; & invenerunt sicut dixerat illis, & paraverunt Pascha. Vespere autem facto, venit cum duodecim. Et discumbentibus eis, & manducantibus, ait Jesus: ✠ Amen dico vobis: Quia unus ex vobis tradet me, qui manducat mecum. C At illi cœperunt contristari, & dicere ei singulatim: S Numquid ego? C Qui ait illis: ✠ Unus ex duodecim, qui intingit mecum manum in catino. Et Filius quidem hominis vadit, sicut scriptum est de eo; væ autem homini illi, per quem Filius hominis tradetur. Bonum erat ei, si non esset natus homo ille. C Et manducantibus illis, accepit Jesus panem, & benedicens fregit, & dedit eis, & ait: ✠ Sumite: Hoc est corpus meum. C Et accepto calice gratias agens, dedit eis: & biberunt ex illo omnes. Et ait illis: ✠ Hic est sanguis meus novi

Te-

Testamenti, qui pro multis effundetur. Amen dico vobis: quia jam non bibam de hoc genimine vitis, usque in diem illum, cùm illud bibam novum in regno Dei. C Et hymno dicto, exierunt in montem Olivarum. Et ait eis Jesus: ✠ Omnes scandalizabimini in me in nocte ista, quia scriptum est: percutiam pastorem, & dispergentur oves. Sed postquam resurrexero: præcedam vos in Galilæam. C Petrus autem ait illi: S Etsi omnes scandalizati fuerint in te: sed non ego. C Et ait illi Jesus: ✠ Amen dico tibi: Quia tu hodie in nocte hac, priusquam gallus vocem bis dederit; ter me es negaturus. C At ille ampliùs loquebatur: S Etsi oportuerit, me simul commori tibi: non te negabo. C Similiter autem & omnes dicebant. Et veniunt in prædium, cui nomen Gethsemani, & ait discipulis suis: ✠ Sedete hìc, donec orem. C Et assumit Petrum, & Jacobum, & Joannem secum: & cœpit pavere, & tædere. Et ait illis: ✠ Tri-

: Tristis est anima mea usque ad
ortem : sustinete hìc , & vigilate .
Et cùm processisset paululùm, pro-
dit super terram , & orabat : ut , si
ri posset , transiret ab eo hora ; &
xit : ✠ Abba , Pater , omnia tibi
ossibilia sunt ; transfer calicem hunc
me : sed non quod ego volo , sed
ıod tu . C Et venit , & invenit eos
ormientes . Et ait Petro : ✠ Simon
ormis ? Non potuisti una hora vigi-
re ? Vigilate , & orate , ut non in-
etis in tentationem . Spiritus qui-
em promptus est ; caro verò infir-
ıa . C Et iterum abiens oravit ,
ımdem sermonem dicens . Et rever-
ıs denuò invenit eos dormientes :
erant enim oculi eorum gravati )
t ignorabant , quid responderent ei .
t venit tertiò , & ait illis : ✠ Dor-
ite jam , & requiescite : Sufficit .
'enit hora : ecce Filius hominis tra-
etur in manus peccatorum . Surgi-
e , eamus : ecce , qui me tradet , pro-
è est . C Et adhuc eo loquente , venit
udas Iscariotes , unus de duodecim :
& cum

& cum eo turba multa cum gladi:
& lignis, missi à summis Sacerd
tibus, & Scribis, & Senioribus. D
derat autem traditor ejus signu
eis, dicens: S Quemcumque osc
latus fuero, ipse est: tenete eum,
ducite cautè. C Et cùm venisset, st
tim accedens ad eum, ait: S Av
Rabbi. C Et osculatus est eum.
illi manus injecerunt in eum: & t
nuerunt eum. Unus autem quida
de circumstantibus, educens gl
dium, percussit servum summi S
cerdotis: & amputavit illi auriculan
Et respondens Jesus, ait illis: S
Tamquam ad latronem existis cu
gladiis, & lignis comprehendere me
Quotidie eram apud vos in temp
docens, & non me tenuistis: Sed
impleantur Scripturæ. C Tunc d
scipuli ejus relinquentes eum, omn
fugerunt. Adolescens autem quida
sequebatur eum, amictus sindone s
per nudo: & tenuerunt eum. At ille
rejecta sindone, nudus profugit a
eis. Et adduxerunt Jesum ad sun
mum

mum Sacerdotem. Et convenerunt omnes Sacerdotes, & Scribæ, & Seniores. Petrus autem à longè secutus est eum usque intrò in atrium Summi Sacerdotis: & sedebat cum ministris ad ignem, & calefaciebat se. Summi verò Sacerdotes, & omne Concilium quærebant adversùs Jesum testimonium, ut eum morti traderent, nec inveniebant. Multi enim testimonium falsum dicebant adversùs eum: & convenientia testimonia non erant. Et quidam surgentes, falsum testimonium ferebant adversùs eum, dicentes: S Quoniam nos audivimus eum dicentem: Ego dissolvam Templum hoc manufactum, & post triduum aliud non manufactum ædificabo. C Et non erat conveniens testimonium illorum. Et exsurgens Summus Sacerdos in medium, interrogavit Jesum, dicens: S Non respondes quidquam ad ea, quæ tibi objiciuntur ab his? C Ille autem tacebat, & nihil respondit. Rursum Summus Sacerdos interro-

gabat eum, & dixit ei: S Tu es Christus, Filius Dei benedicti? C Jesus autem dixit illi: ✠ Ego sum. Et videbitis Filium hominis sedentem à dexteris virtutis Dei: & venientem cum nubibus cæli. C Summus autem Sacerdos scindens vestimenta sua, ait: S Quid adhuc desideramus testes? Audistis blasphemiam. Quid vobis videtur? C Qui omnes condemnaverunt eum esse reum mortis. Et cœperunt quidam conspuere eum, & velare faciem ejus, & colaphis eum cædere, & dicere ei: S Prophetiza. C Et ministri alapis eum cædebant. Et cùm esset Petrus in atrio deorsum, venit una ex ancillis Summi Sacerdotis: & cum vidisset Petrum calefacientem se, aspiciens illum, ait: S Et tu cum Jesu Nazareno eras. C At ille negavit dicens: S Neque scio, neque novi, quid dicas. C Et exiit foras ante atrium, & gallus cantavit. Rursus autem, cum vidisset illum ancilla, cœpit dicere circumstantibus: quia hic ex illis est. At ille iterum negavit.

vit. Êt post pusillum, rursus qui
abant, dicebant Petro: S Verè ex
s es: nam & Galilæus es. C Ille au-
n cœpit anathematizare, & jurare:
ia nescio hominem istum, quem
citis. Et statim gallus iterum can-
vit. Et recordatus est Petrus ver-
, quod dixerat ei Jesus: Priusquam
llus cantet bis, ter me negabis. Et
pit flere. Et confestim mane con-
ium facientes Summi Sacerdotes
m Senioribus, & Scribis, & uni-
rso Concilio, vincientes Jesum, du.
runt, & tradiderunt Pilato. Et in-
rogavit eum Pilatus: S Tu es Rex
dæorum? C At ille respondens, ait
i: ✠ Tu dicis. C Et accusabant
m Summi Sacerdotes in multis.
latus autem rursum interrogavit
m, dicens: S Non respondes quid-
iam? Vide, in quantis te accusant.
Jesus autem amplius nihil respon-
t, ita ut miraretur Pilatus. Per
em autem festum solebat dimittere
is unum ex vinctis, quemcumque
tiissent. Erat autem, qui diceba-

tur Barabbas, qui cum ſeditioſis erat vinctus: qui in ſeditione fecerat homicidium. Et cùm aſcendiſſet turba; cœpit rogare, ſicut ſemper faciebat illis. Pilatus autem reſpondit eis, & dixit: S Vultis dimittam vobis Regem Judæorum? C Sciebat enim, quòd per invidiam tradidiſſent eum Summi Sacerdotes. Pontifices autem concitaverunt turbam, ut magìs Barabbam dimitteret eis. Pilatus autem iterum reſpondens, ait illis: S Quid ergo vultis faciam Regi Judæorum? C At illi iterum clamaverunt: S Crucifige eum. C Pilatus verò dicebat illis: S Quid enim mali fecit? C At illi magìs clamabant: S Crucifige eum. C Pilatus autem volens populo ſatisfacere, dimiſit illis Barabbam, & tradidit Jeſum flagellis cæſum, ut crucifigeretur. Milites autem duxerunt eum in atrium Prætorii: & convocant totam Cohortem, & induunt eum purpura, & imponunt ei plectentes ſpineam coronam. Et cœperunt ſalutare eum: S Ave Rex Judæorum.

ı : C Et percutiebant caput ejus
ndine : & conspuebant eum : &
entes genua adorabant eum . Et
tquam illuserunt ei , exuerunt il-
ı purpura ; & induerunt eum ves-
ıentis suis : & educunt illum , ut
:cifigerent eum . Et angariaverunt
etereuntem quempiam Simonem
renæum venientem de villa , pa-
n Alexandri , & Rufi , ut tolleret
:cem ejus . Et perducunt illum in
lgotha locum : quod est interpre-
ım Calvariæ locus . Et dabant ei
ere myrrhatum vinum : & non
:epit . Et crucifigentes eum , divi-
unt vestimenta ejus , mittentes sor-
n super eis , quis quid tolleret .
at eutem hora tertia : & crucifixe-
ıt eum . Et erat titulus causæ ejus
criptus : Rex Judæorum . Et cum
crucifigunt duos latrones , unum
dexteris , & alium à sinistris ejus .
impleta est Scriptura , quæ dicit :
cum iniquis reputatus est . Et præ-
:euntes blasphemabant eum , mo-
ntes capita sua, & dicentes : S Vah,
 qui

qui destruis Templum Dei, & in tribus diebus reædificas: salvum fac temetipsum descendens de cruce. C Similiter & Summi Sacerdotes illudentes, ad alterutrum cum Scribis dicebant: S Alios salvos fecit, seipsum non potest salvum facere. Christus Rex Israël descendat nunc de cruce, ut videamus, & credamus. C Et qui cum eo crucifixi erant, conviciabantur ei. Et facta hora sexta, tenebræ factæ sunt per totam terram usque in horam nonam. Et hora nona exclamavit Jesus voce magna, dicens: ✠ Eloi, Eloi, Lammasabacthani? C Quod est interpretatum: ✠ Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? C Et quidam de circumstantibus audientes, dicebant: S Ecce Eliam vocat. C Currens autem unus, & implens spongiam aceto, circumponensque calamo, potum dabat ei, dicens: S Sinite, videamus, si veniat Elias ad deponendum eum. C Jesus autem, emissa voce magna, exspiravit. Hic pausatur aliquantulum, & genu-

fle-

flectitur. Et velum Templi ſciſſum eſt in duo, à ſummo uſque deorſum. Videns autem Centurio, qui ex adverſo ſtabat, quia ſic clamans exſpiraſſet, ait: S Verè hic homo, Filius Dei erat. C Erant autem & mulieres de longè aſpicientes: inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Jacobi minoris, & Joſeph Mater, & Salome: & cùm eſſet in Galilæa, ſequebantur eum, & miniſtrabant ei: & aliæ multæ, quæ ſimul cum eo aſcenderant Jeroſolymam.

ET cùm jam ſerò eſſet factum, (quia erat Paraſceve, quod eſt ante Sabbatum) venit Joſeph ab Arimathæa, nobilis Decurio, qui & ipſe erat exſpectans Regnum Dei: & audacter introivit ad Pilatum, & petiit corpus Jeſu. Pilatus autem mirabatur, ſi jam obiiſſet. Et accerſito Centurione, interrogavit eum, ſi jam mortuus eſſet. Et cùm cognoviſſet à Centurione, donavit corpus Joſeph. Joſeph autem mercatus ſindonem, & deponens eum, involvit ſindone, &

posuit eum in monumento, quod erat excisum de petra; & advolvit lapidem ad ostium monumenti.

Offertorium. Custodi me, Domine, de manu peccatoris: & ab hominibus iniquis eripe me. Secreta.

SAcrificia nos, quæsumus Domine, propensiùs ista restaurent; quæ medicinalibus sunt instituta jejuniis. Per Dominum.

Præfatio. Qui salutem.

Communio. Adversùm me exercebantur, qui sedebant in porta; & in me psallebant, qui bibebant vinum: ego verò orationem meam ad te, Domine: tempus beneplaciti, Deus, in multitudine misericordiæ tuæ.

Postcommunio.

SAnctificationibus tuis, omnipotens Deus, & vitia nostra curentur, & remedia nobis sempiterna proveniant. Per Dominum.

Oremus. Humiliate capita vestra Deo.

Oratio. Super Populum.

TUa nos misericordia, Deus, & ab omni subreptione vetustatis ex-

expurget: & capaces ſanctæ novitatis efficiat. Per Dominum.

# FERIA IV.

## Officium.

IN nomine Jeſu omne genu flectatur, cæleſtium, terreſtrium, & infernorum: quia Dominus factus eſt obediens uſque ad mortem, mortem autem Crucis: ideò Dominus Jeſus Chriſtus in gloria eſt Dei Patris. ℣. Domine, exaudi orationem meam: & clamor meus ad te veniat. In nomine &c. Kyrie &c.

Poſt non dicatur: Dominus vobiſcum, ſed Oremus. Flectamus genua. Levate.

## Oratio.

PRæſta, queſumus, omnipotens Deus: ut, qui noſtris exceſſibus inceſſanter affligimur; per Unigeniti Filii tui Paſſionem liberemur. Qui tecum vivit &c.

Lectio Isaiæ Prophetæ. Cap. 62. 63.

HÆc dicit Dominus Deus: Dicite filiæ Sion; ecce Salvator tuus venit: ecce merces ejus cum eo. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua: gradiens in multitudine fortitudinis suæ. Ego, qui loquor justitiam, & propugnator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus: & de Gentibus non est vir mecum. Calcavi eos in furore meo, & conculcavi eos in ira mea, & aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, & omnia indumenta mea inquinavi. Dies enim ultionum in corde meo, annus retributionis meæ venit. Circumspexi, & non erat auxiliator: quæsivi, & non fuit, qui adjuvaret. Et salvavit mihi brachium meum: & indignatio mea ipsa auxiliata est mihi. Et conculcavi populos in furore meo, & inebriavi eos in indignatione mea: & detraxi

in

in terram virtutem eorum. Miserationum Domini recordabor; laudem Domini super omnibus, quæ reddidit nobis Dominus Deus noster.

℟. Nè avertas faciem tuam à puero tuo, quoniam tribulor: velociter exaudi me.

℣. Salvum me fac, Deus, quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam: infixus sum in limo profundi, & non est substantia.

℣. Dominus vobiscum.

Oremus. Flectamus genua. Levate.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Filium tuum Crucis patibulum subire voluisti, ut inimici à nobis expelleres potestatem: concede nobis famulis tuis, ut resurrectionis gratiam consequamur. Per eumdem.

Lectio Isaiæ Prophetæ. Cap. 53.

IN diebus illis; Dixit Isaïas: Domine, quis credidit auditui nostro? & brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo: & sicut radix de terra si-

tienti. Non est species ei, neque decor. Et vidimus eum, & non erat aspectus; & desideravimus eum: despectum, & novissimum virorum, virum dolorum, & scientem infirmitatem: & quasi absconditus vultus ejus, & despectus, unde nec reputavimus eum. Verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit. Et nos putavimus eum quasi leprosum, & percussum à Deo, & humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras: attritus est propter scelera nostra. Disciplina pacis nostræ super eum: & livore ejus sanati sumus. Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit: & non aperuit os suum. Sicut ovis ad occisionem ducetur: & quasi agnus coram tondente se, obmutescet, & non aperiet os suum. De angustia, & de judicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de ter-

terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, & divitem pro morte sua: eò quòd iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus, Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate. Si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, & voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo, quòd laboravit anima ejus, videbit, & saturabitur; in scientia sua justificabit ipse Justus servus meus multos: & iniquitates eorum ipse portabit. Ideo dispertiam ei plurimos, & fortium dividet spolia, pro eo quòd tradidit in mortem animam suam, & cum sceleratis reputatus est: & ipse peccata multorum tulit, & pro transgressoribus rogavit.

Tractus. Domine, exaudi orationem meam: & clamor meus ad te veniat.

℣. Nè avertas faciem tuam à me: in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

℣. In quacumque die invocavero te: velociter exaudi me. ℣. Quia

℣. Quia defecerunt sicut fumus dies mei : & ossa mea sicut in frixorio confrixa sunt .

℣. Percussùs sum sicut fœnum, & aruit cor meum : quia oblitus sum manducare panem meum .

℣. Tu exsurgens, Domine, misereberis Sion : quia venit tempus miserendi ejus .

Passiò Domini nostri Jesu Christi secundùm Lucam . c. 22.

IN illo tempore : Appropinquabat dies festus Azymorum, qui dicitur Pascha : & quærebant Principes Sacerdotum, & Scribæ, quomodo Jesum interficerent . Timebant verò plebem . Intravit autem Satanas in Judam, qui cognominabatur Iscariotes, unum de duodecim . Et abiit, & locutus est cum Principibus Sacerdotum, & Magistratibus, quemadmodum illum traderet eis . Et gavisi sunt, & pacti sunt pecuniam illi dare : & spopondit . Et quærebat opportunitatem, ut traderet illum sinè turbis . Venit autem dies Azymorum,

in

in qua necesse erat occidi Pascha, & misit Petrum, & Joannem, dicens: ✠ Euntes parate nobis Pascha, ut manducemus. C At illi dixerunt: S Ubi vis paremus? C Et dixit ad eos: ✠ Ecce, introeuntibus vobis in Civitatem, occurret vobis homo quidam, amphoram aquæ portans. Sequimini eum in domum, in quam intrat; & dicetis Patrifamilias domus: Dicit tibi Magister: Ubi est diversorium, ubi Pascha cum discipulis meis manducem? Et ipse ostendet vobis cœnaculum magnum stratum; & ibi parate. C Euntes autem invenerunt sicut dixit illis: & paraverunt Pascha. Et cùm facta esset hora, discubuit: & duodecim Apostoli cum eo, & ait illis: ✠ Desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum, antequam patiar. Dico enim vobis, quia ex hoc non manducabo illud, donec impleatur in regno Dei. C Et accepto calice, gratias egit, & dixit: ✠ Accipite, & dividite inter vos. Dico enim vobis: quod non bibam de generatione

vitis, donec Regnum Dei veniat. C Et accepto pane, gratias egit, & fregit, & dedit eis dicens ✠ Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur: Hoc facite in meam commemorationem. C Similiter & calicem, postquam cœnavit, dicens: ✠ Hic est calix novum testamentum in sanguine meo, qui pro vobis fundetur. Veruntamen ecce manus tradentis me, mecum est in mensa. Et quidem Filius hominis, secundum quod definitum est, vadit: veruntamen væ homini illi, per quem tradetur. C Et ipsi cœperunt quærere inter se, quis esset ex eis, qui hoc facturus esset. Facta est autem & contentio inter eos, quis eorum videretur esse major. Dixit autem eis: ✠ Reges gentium dominantur eorum: & qui potestatem habent super eos, benefici vocantur. Vos autem non sic; sed qui major est in vobis, fiat sicut minor: & qui præcessor est, sicut ministrator. Nam quis major est, qui recumbit, an qui ministrat? Nonne qui recumbit? Ego autem in medio

dio vestrum sum, sicut qui ministrat: vos autem estis, qui permansistis mecum in tentationibus meis. Et ego dispono vobis, sicut disposuit mihi Pater meus Regnum; ut edatis, & bibatis super mensam meam in Regno meo; & sedeatis super trhonos, judicantes duodecim Tribus Israël. C Ait autem Dominus: ✠ Simon, Simon, ecce Satanas expetivit vos, ut cribraret sicut triticum; ego autem rogavi pro te, ut non deficiat fides tua: & tu aliquando conversus confirma fratres tuos. C Qui dixit ei: S Domine, tecum paratus sum & in carcerem, & in mortem ire. C At ille dixit: ✠ Dico tibi Petre: Non cantabit hodie gallus, donec ter abneges nosse me. C Et dixit eis: ✠ Quando misi vos sine sacculo, & pera, & calceamentis, numquid aliquid defuit vobis? C At illi dixerunt: S Nihil. C Dixit ergo eis: ✠ Sed nunc qui habet sacculum, tollat similiter & peram. Et qui non habet, vendat tunicam suam, & emat gladium. Dico

enim

enim vobis: quoniam adhuc hoc, quod scriptum est, oportet impleri in me: Et cum iniquis deputatus est. Etenim ea, quæ sunt de me, finem habent. C At illi dixerunt: S Domine, ecce duo gladii hìc. C At ille dixit eis ✠ Satìs est. C Et egressus ibat secundum consuetudinem in Montem Olivarum. Secuti sunt autem illum & discipuli. Et cùm pervenisset ad locum, dixit illis: ✠ Orate, nè intretis in tentationem. C Et ipse avulsus est ab eis, quantum jactus est lapidis; & positis genibus, orabat dicens: ✠ Pater, si vis, transfer calicem istum à me, veruntamen non mea voluntas, sed tua fiat, C Apparuit autem illi Angelus de cælo, confortans eum. Et factus in agonia, prolixius orabat. Et factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram. Et cum surrexisset ab oratione, & venisset ad discipulos suos, invenit eos dormientes præ tristitia; & ait illis: ✠ Quid dormitis? Surgite, orate, nè intretis in tentationem. C Adhuc eo loquente,

te, ecce turba, & qui vocabatur Judas, unus de duodecim, antecedebat eos; & appropinquavit Jesu, ut oscularetur eum. Jesus autem dixit illi: ✠ Juda, osculo Filium hominis tradis? C Videntes autem hi, qui circa ipsum erant, quod futurum erat, dixerunt ei: S Domine, si percutimus in gladio? C Et percussit unus ex illis servum Principis Sacerdotum, & amputavit auriculam ejus dexteram. Respondens autem Jesus, ait: ✠ Sinite usque huc. C Et cùm tetigisset auriculam ejus, sanavit eum. Dixit autem Jesus ad eos, qui venerant ad se, Principes Sacerdotum, & Magistratus templi, & Seniores: ✠ Quasi ad latronem existis cum gladiis, & fustibus? Cùm quotidie vobiscum fuerim in templo, non extendistis manus in me. Sed hæc est hora vestra, & potestas tenebrarum. C Comprehendentes autem eum, duxerunt ad domum Principis Sacerdotum: Petrus verò sequebatur à longè. Accenso autem igne in medio atrii, & circum-

sede-

sedentibus illis, erat Petrus in medio eorum. Quem cùm vidisset ancilla quædam sedentem ad lumen, & eum fuisset intuita, dixit: S Et hic cum illo erat. C At ille negavit eum, dicens: S Mulier, non novi illum. C Et post pusillum alius videns eum, dixit: S Et tu de illis es. C Petrus verò ait: S O homo, non sum. C Et intervallo facto quasi horæ unius, alius quidam affirmabat, dicens: S Verè & hic cum illo erat: nam & Galilæus est. C Et ait Petrus: S Homo, nescio, quid dicis. C Et continuò adhuc illo loquente, cantavit gallus: & conversus Dominus respexit Petrum. Et recordatus est Petrus verbi Domini, sicut dixerat, quia priusquam gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras Petrus, flevit amarè. Et viri, qui tenebant illum, illudebant ei, cædentes. Et velaverunt eum, & percutiebant faciem ejus, & interrogabant eum, dicentes: S Prophetiza, quis est, qui te percussit? C Et alia multa blaspheman-

mantes dicebant in eum. Et ùt factus
est dies, convenerunt Seniores ple-
bis, & Principes Sacerdotum, & Scri-
bæ, & duxerunt illum in concilium
suum, dicentes: S Si tu es Christus,
dic nobis. C Et ait illis: ✠ Si vobis
dixero, non credetis mihi: si autem
& interrogavero, non respondebitis
mihi, neque dimittetis. Ex hoc au-
tem erit Filius hominis sedens à dex-
teris virtutis Dei. C Dixerunt autem
omnes. S Tu ergo es Filius Dei?
C Qui ait: ✠ Vos dicitis, quia ego
sum. C At illi dixerunt: S Quid ad-
huc desideramus testimonium? Ipsi
enim audivimus de ore ejus. C Et
surgens omnis multitudo eorum, du-
xerunt illum ad Pilatum. Cæperunt
autem illum accusare, dicentes: S
Hunc invenimus subvertentem gen-
tem nostram; & prohibentem, tributa
dari Cæsari; & dicentem, se Chris-
tum Regem esse. C Pilatus autem in-
terrogavit eum, dicens: S Tu es Rex
Judæorum? C At ille respondens,
ait: ✠ Tu dicis. C Ait autem Pila-
tus

tus ad Principes Sacerdotum , & tu
bas : S Nihil invenio causæ in hoc hc
mine . C At illi invalescebant, di
centes : S Commovet populum, do
cens per universam Judæam , inci
piens à Galilæa usque huc . C Pilatu
autem audiens Galilæam , interroga
vit, si homo Galilæus esset . Et ùt cc
gnovit, quod de Herodis potestat
esset, remisit eum ad Herodem , qu
& ipse Jerosolymis erat illis diebus
Herodes autem, viso Jesu, gavisus e
valde . Erat enim cupiens ex mult
tempore videre eum, eo quòd audie
rat multa de eo : & sperabat, signur
aliquod videre ab eo fieri . Interro
gabat autem eum multis sermonibus
at ipse nihil illi respondebat . Staban
autem Principes Sacerdotum, & Scri
bæ constanter accusantes eum . Spre
vit autem illum Herodes cum exerc
tu suo : & illusit indutum veste alb
& remisit ad Pilatum . Et facti sun
amici Herodes, & Pilatus in ipsa die
nam antea inimici erat ad invicem
Pilatus autem, convocatis Principibu

Sa-

Sacerdotum, & Magistratibus, & plebe, dixit ad illos: S Obtulistis mihi hunc hominem, quasi avertentem populum: & ecce ego coram vobis interrogans, nullam causam inveni in homine isto ex his, in quibus eum accusatis. Sed neque Herodes. Nam remisi vos ad illum: & ecce nihil dignum morte actum est ei. Emendatum ergo illum dimittam. C Necesse autem habebat dimittere eis per diem festum, unum. Exclamavit autem simul universa turba, dicens: S Tolle hunc, & dimitte nobis Barabbam. C Qui erat propter seditionem quamdam factam in civitate, & homicidium, missus in carcerem. Iterum autem Pilatus locutus est ad eos, volens dimittere Jesum. At illi succlamabant, dicentes: S Crucifige, crucifige eum. C Ille autem tertiò dixit ad illos: S Quid enim mali fecit iste? Nullam causam mortis invenio in eo. Corripiam ergo illum, & dimittam. C At illi istabant, vocibus magnis postulantes, ut crucifigeretur; & inva-

valescebant voces eorum. Et Pilatus adjudicavit, fieri petitionem eorum. Dimisit autem illis eum, qui propter homicidium, & seditionem missus fuerat in carcerem, quem petebant: Jesum verò tradidit voluntati eorum. Et cùm ducerent eum, apprehenderunt Simonem quemdam Cyrenensem venientem de villa: & imposuerunt illi crucem portare post Jesum. Sequebatur autem illum multa turba populi, & mulierum; quæ plangebant, & lamentabantur eum. Conversus autem ad illas Jesus, dixit: ✠ Filiæ Jerusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete, & super filios vestros; quoniam ecce venient dies, in quibus dicent: beatæ steriles, & ventres, qui non genuerunt; & ubera, quæ non lactaverunt. Tunc incipient dicere montibus: Cadite super nos; & collibus: Operite nos. Quia si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet? C Ducebantur autem & alii duo nequam cum eo, ut interficerentur. Et postquam

ve-

venerunt in locum, qui vocatur Calvariæ, ibi crucifixerunt eum, & latrones, unum à dextris, & alterum à sinistris. Jesus autem dicebat: ✠ Pater, dimitte illis: non enim sciunt, quid faciunt. C Dividentes verò vestimenta ejus, miserunt sortes. Et stabat populus spectans, & deridebant eum Principes cum eis, dicentes: S Alios salvos fecit; se salvum faciat: si hic est Christus Dei electus. C Illudebant autem ei & milites accedentes, & acetum offerentes ei, & dicentes: S Si tu es Rex Judæorum, salvum te fac. C Erat autem & superscriptio scripta super eum litteris Græcis, & Latinis, & hebraicis: Hic est Rex Judæorum. Unus autem de his, qui pendebant, latronibus, blasphemabat eum, dicens: S Si tu es Christus, salvum fac temetipsum, & nos. C Respondens autem alter increpabat eum, dicens: S Neque tu times Deum, quòd in eadem damnatione es. Et nos quidem justè; nam digna factis recipimus: hic verò nihil mali gessit. C Et

dicebat ad Jesum: S Domine, memento mei, cùm veneris in Regnum tuum. C Et dixit illi Jesus: ✠ Amen dico tibi: hodie mecum eris in Paradiso. C Erat autem ferè hora sexta: & tenebræ factæ sunt in universam terram usque in horam nonam. Et obscuratus est Sol: & velum templi scissum est medium. Et clamans voce magna Jesus, ait: ✠ Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. C Et hæc dicens, expiravit. Hic pausatur aliquantulum, & genuflectitur. Videns autem Centurio, quod factum fuerat, glorificavit Deum dicens: S Verè hic homo, justus erat. C Et omnis turba eorum, qui simul aderant ad spectaculum istud, & videbant, quæ fiebant, percutientes pectora sua revertebantur. Stabant autem omnes noti ejus à longè: & mulieres, quæ secutæ eum erant a Galilæa, hæc videntes.

ET ecce vir nomine Joseph, qui erat Decurio, vir bonus, & justus (hic non consenserat consilio, & acti-

bus

bus eorum) ab Arimathæa civitate Judeæ: qui exspectabat & ipse Regnnm Dei. Hic accessit ad Pilatum, & petiit corpus Jesu; & depositum involvit sindone, & posuit eum in monumento exciso, in quo nondum quisquam positus fuerat.

Offertorium. Domine, exaudi orationem meam, & clamor meus ad te perveniat: nè avertas faciem tuam à me.

Secreta.

SUscipe, quæsumus Domine, munus oblatum, & dignanter operare: ut, quod Passionis Filii tui Domini nostri mysterio gerimus, piis affectibus consequamur. Per eumdem Dominum.

Præfatio. Qui salutem.

Communio. Potum meum cum fletu temperabam, quia elevans allisisti me, & ego sicut fœnum arui; tu autem, Domine, in æternum permanes: tu exurgens misereberis Sion, quia venit tempus miserendi ejus.

Postcommunio.

LArgire sensibus nostris, omnipotens Deus: ut per temporalem

Filii tui mortem, quam mysteri: veneranda testantur, vitam te nobi. dedisse perpetuam confidamus. Pe: eumdem Dominum.
Oremus. Humiliate capita vestr: Deo.

Oratio. Super populum.

RESpice, quæsumus Domine, su per hanc familiam tuam; pr qua Dominus noster Jesus Christu non dubitavit manibus tradi nocen tium, & Crucis subire tormentum Qui tecum, &c.

# FERIA V.

## IN CŒNA DOMINI.

Officium celebratur ad modum Fes Duplicis.

## AD MATUTINUM.

Hoc triduo non dic. Domine labia nec Deus in adjutorium, neque Invi tatorium, neque Hymnus: sed dict Pater noster, & Credo, postqua versis vultibus ad Altare signaverir se Fratres (quod etiam fiat ad ali: Horas) statim incipiatur.

IN

## IN I. NOCTURNO.

Antiphona. Zelus. Psalmus 68.

SAlvum me fac, Deus: * quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam.

Infixus sum in limo profundi: * & non est substantia.

Veni in altitudinem maris: * & tempestas demersit me.

Laboravi clamans; raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei: * qui oderunt me gratis.

Confortati sunt, qui persecuti sunt me inimici mei injustè: * quæ non rapui, tunc exsolvebam.

Deus, tu scis insipientiam meam: * & delicta mea à te non sunt abscondita.

Non erubescant in me, qui exspectant te, Domine: * Domine virtutum.

Non confundantur super me: * qui quærunt te, Deus Israel.

Quoniam propter te sustinui opprobrium: * operuit confusio faciem meam.

Extraneus factus sum fratribus meis:* & peregrinus filiis matris meæ.
Quoniam zelus domus tuæ comedit me: * & opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.
Et operui in jejunio animam meam: * & factum est in opprobrium mihi.
Et posui vestimentum meum cilicium: * & factus sum illis in parabolam.
Adversùm me loquebantur, qui sedebant in porta: * & in me psallebant, qui bibebant vinum.
Ego verò orationem meam ad te, Domine: * tempus beneplaciti Deus.
In multitudine misericordiæ tuæ exaudi me: * in veritate salutis tuæ.
Eripe me de luto, ut non infigar: * libera me ab iis, qui oderunt me, & de profundis aquarum.
Non me demergat tempestas aquæ; neque absorbeat me profundum: * neque urgeat super me puteus os suum.
Exaudi me, Domine, quoniam benigna est misericordia tua: * secundùm

dùm multitudinem miserationum tuarum respice in me.
Et ne avertas faciem tuam à puero tuo: * quoniam tribulor, velociter exaudi me.
Intende animæ meæ, & libera eam: * propter inimicos meos eripe me.
Tu scis improperium meum, & confusionem meam: * & reverentiam meam.
In conspectu tuo sunt omnes, qui tribulant me: * improperium expectavit cor meum, & miseriam.
Et sustinui, qui simul contristaretur, & non fuit: * & qui consolaretur, & non inveni.
Et dederunt in escam meam fel: * & in siti mea potaverunt me aceto.
Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum: * & in retributiones, & in scandalum.
Obscurentur oculi eorum nè videant: * & dorsum eorum semper incurva.
Effunde super eos iram tuam: * & furor iræ tuæ comprehendat eos.
Fiat habitatio eorum deserta: * & in

tabernaculis eorum non ſit, qui inhabitet.
Quoniam quem tu percuſſiſti, perſecuti ſunt: * & ſuper dolorem vulnerum meorum addiderunt.
Appone iniquitatem ſuper iniquitatem eorum: * & non intrent in juſtitiam tuam.
Deleantur de libro viventium: * & cùm juſtis non ſcribantur.
Ego ſum pauper, & dolens: * ſalus tua, Deus, ſuſcepit me.
Laudabo nomen Dei cum cantico: * & magnificabo eum in laude.
Et placebit Deo ſuper vitulum novellum: * cornua producentem, & ungulas.
Videant pauperes, & lætentur: * quærite Deum, & vivet anima veſtra.
Quoniam exaudivit pauperes Dominus: & vinctos ſuos non deſpexit.
Laudent illum cæli, & terra: * mare, & omnia reptilia in eis.
Quoniam Deus ſalvam faciet Sion: * & ædificabuntur civitates Juda.
Et inhabitabunt ibi: * & hæreditate acquirent eam.
Et

Et semen servorum ejus possidebit eam: & qui diligunt nomen ejus, habitabunt in ea.

Non dicatur, Gloria, in fine Psalmorum, & Canticorum.

Antiph. Zelus domus tuæ comedit me; & opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Antiph. Avertantur. Psalm. 69.

DEus in adjutorium meum intende: * Domine, ad adjuvandum me festina.

Confundantur, & revereantur: * qui quærunt animam meam.

Avertantur retrorsum, & erubescant: * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes: * qui dicunt mihi: euge, euge.

Exultent, & lætentur in te omnes, qui quærunt te: * & dicant semper: magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.

Ego verò egenus, & pauper sum: * Deus, adjuva me.

Adjutor meus, & liberator meus es tu: * Domine, nè moreris.

Antiph. Avertantur retrorsum, & erubescant, qui cogitant mihi mala.

Antiph. Deus meus. Psalmus 70.

IN te, Domine, speravi, non confundar in æternum: * in justitia tua libera me, & eripe me.

Inclina ad me aurem tuam: * & salva me.

Esto mihi in Deum protectorem; & in locum munitum: * ut salvum me facias.

Quoniam firmamentum meum: * & refugium meum es tu.

Deus meus eripe me de manu peccatoris: * & de manu contra legem agentis, & iniqui.

Quoniam tu es patientia mea, Domine: * Domine, spes mea à juventute mea.

In te confirmatus sum ex utero: * de ventre matris meæ tu es protector meus.

In te cantatio mea semper: * tamquam prodigium factus sum multis; & tu adjutor fortis.

Repleatur os meum laude, ut cantem

tem gloriam tuam: * tota die magnitudinem tuam.
Nè projicias me in tempore ſenectutis: * cùm defecerit virtus mea, nè derelinquas me.
Quia dixerunt inimici mei mihi: * & qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum.
Dicentes, Deus dereliquit eum; persequimini, & comprehendite eum: * quia non est, qui eripiat.
Deus, nè elongeris à me: * Deus meus, in auxilium meum respice.
Confundantur, & deficiant detrahentes animæ meæ: * operiantur confusione, & pudore, qui quærunt mala mihi.
Ego autem semper sperabo: * & adjiciam super omnem laudem tuam.
Os meum annunciabit justitiam tuam: * tota die salutare tuum.
Quoniam non cognovi litteraturam; introibo in potentias Domini: * Domine, memorabor justitiæ tuæ solius.
Deus, docuisti me à juventute mea: * & usque nunc pronunciabo mirabilia tua.

Et usque in senectam, & senium: * Deus, nè derelinquas me.
Donec annunciem brachium tuum: * generationi omni, quæ ventura est.
Potentiam tuam, & justitiam tuam, Deus, usque in altissima, quæ fecisti magnalia: * Deus, quis similis tibi?
Quantas ostendisti mihi tribulationes multas, & malas; & conversus vivificasti me: * & de abyssis terræ iterum reduxisti me?
Multiplicasti magnificentiam tuam: * & conversus consolatus es me.
Nam & ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam: * Deus, psallam tibi in cythara sanctus Israel.
Exultabunt labia mea, cùm cantavero tibi: * & anima mea, quam redemisti.
Sed & lingua mea tota die meditabitur justitiam tuam: * cùm confusi, & reveriti fuerint, qui quærunt mala mihi.
Antiph. Deus meus, eripe me de manu peccatoris.
℣. Exurge, Domine.

℟. Et

℟. Et judica causam meam.

Pater noster. Quo dicto secretò, non pronuncietur: Et ne nos; sed facto signo à Prælato, Lector incipiat tam Lamentationem, quàm Lectionem sinè Jube Domne, & finiat absque Tu autem. Finitaque Lectione, sive Lamentatione, immediatè inchoëtur Responsorium. Iste modus ad Matutinum etiam in duobus diebus sequentibus observetur.

Incipit Lamentatio Jeremiæ Prophetæ.

Lectio i. Thren. cap. I. Aleph.

QUomodo sedet sola Civitas plena populô; facta est quasi vidua Domina Gentium: Princeps Provinciarum facta est sub tributo.
Beth. Plorans ploravit in nocte, & lacrymæ ejus in maxillis ejus. Non est, qui consoletur eam, ex omnibus charis ejus. Omnes amici ejus spreverunt eam, & facti sunt ei inimici.
Ghimel. Migravit Judas propter afflictionem, & multitudinem servitutis:

ha-

habitavit inter Gentes, nec invenit requiem. Omnes persecutores ejus apprehenderunt eam inter angustias. Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

Et ità deinceps usque ad Sabbatum sanctum inclusivè; terminentur omnes Lect. de Propheta Jeremia.

℟. In monte Oliveti oravit ad Patrem: Pater, si fieri potest, transeat à me calix iste. Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma: * Fiat voluntas tua.

℣. Veruntamen, non sicut ego volo: sed sicut tu vis. Fiat voluntas tua.

Lectio ii. Daleth.

VIæ Sion lugent: eo quòd non sint, qni veniant ad solemnitatem. Omnes portæ ejus destructæ; Sacerdotes ejus gementes: Virgines ejus squallidæ, & ipsa oppressa amaritudine.

He. Facti sunt hostes ejus in capite; inimici ejus locupletati sunt: quia Dominus locutus est super eam propter multitudinem iniquitatum ejus.

Par-

Parvuli ejus ducti sunt in captivitatem ante faciem tribulantis.
Vau. Et egressus est à filia Sion omnis decor ejus: facti sunt Principes ejus velut arietes non invenientes pascua, & abierunt absque fortitudine ante faciem subsequentis. Jerusalem, Jerusalem &c.
℟. Tristis est anima mea usque ad mortem; sustinete hìc, & vigilate mecum: nunc videbitis turbam, quæ circumdabit me: * Vos fugam capietis, & ego vadam immolari pro vobis.
℣. Ecce appropinquat hora: & Filius hominis tradetur in manus peccatorum. Vos &c.

Lectio iii. Zain.

REcordata est Jerusalem dierum afflictionis suæ, & prævaricationis omnium desiderabilium suorum, quæ habuerat à diebus antiquis: cùm caderet populus ejus in manu hostili, & non esset auxiliator. Viderunt eam hostes; & deriserunt sabbata ejus.
Heth. Peccatum peccavit Jerusalem: propterea instabilis facta est. Omnes, qui

qui glorificabant eam, spreverunt illam; quia viderunt ignominiam ejus: ipsa autem gemens conversa est retrorsum.
Teth. Sordes ejus in pedibus ejus: nec recordata est finis sui. Deposita est vehementer, non habens consolatorem. Vide, Domine, afflictionem meam: quoniam erectus est inimicus. Jerusalem, Jerusalem &c.
℟. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem; aspectus ejus in eo non est: hic peccata nostra portavit, & pro nobis dolet; ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras: * Cujus livore sanati sumus.
℣. Verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit: Cujus livore &c.
℟. Ecce vidimus, usque ad ℣.

## IN II. NOCTURNO.

Antiph. Liberavit. Psal. 71.

DEus, judicium tuum Regi da: * & justitiam tuam filio Regis.
Judicare populum tuum in justitia: * & pauperes tuos in judicio.

Su-

Suscipiant montes pacem populo: * & colles justitiam.
Judicabit pauperes populi; & salvos faciet filios pauperum: * & humiliabit calumniatorem.
Et permanebit cum sole, & ante lunam: * in generationem, & generationem.
Descendet sicut pluvia in vellus: * & sicut stillicidia stillantia super terram.
Orietur in diebus ejus justitia, & abundantia pacis: * donec auferatur luna.
Et dominabitur à mari usque ad mare: & à flumine usque ad terminos orbis terrarum.
Coram illo procident Æthiopes: * & inimici ejus terram lingent.
Reges Tharsis, & insulæ munera offerent: * Reges Arabum, & Saba dona adducent.
Et adorabunt eum omnes Reges terræ: * omnes gentes servient ei.
Quia liberabit pauperem à potente: * & pauperem, cui non erat adjutor.
Parcet pauperi, & inopi: * & animas pauperum salvas faciet. Ex

Ex usuris, & iniquitate redimet animas eorum: * & honorabile nomen eorum coram illo:
Et vivet, & dabitur ei de auro Arabiæ; & adorabunt de ipso semper: * tota die benedicent ei.
Et erit firmamentum in terra in summis montium; superextolletur super Libanum fructus ejus: * & florebunt de civitate sicut fœnum terræ.
Sit nomen ejus benedictum in secula: * ante solem permanet nomen ejus.
Et benedicentur in ipso omnes Tribus terræ: * omnes gentes magnificabunt eum.
Benedictus Dominus Deus Israel: * qui facit mirabilia solus.
Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum; & replebitur majestate ejus omnis terra: * fiat, fiat.
Antiph. Liberavit Dominus pauperem à potente, & inopem, cui non erat adjutor.
Antiph. Cogitaverunt. Psal. 72.
QUam bonus Israel Deus: * his qui recto sunt corde.

Mei autem penè moti ſunt pedes: * penè effuſi ſunt greſſus mei.
Quia zelavi ſuper iniquos: * pacem peccatorum videns.
Quia non eſt reſpectus morti eorum: * & firmamentum in plaga eorum.
In labore hominum non ſunt: * & cum hominibus non flagellabuntur.
Ideo tenuit eos ſuperbia: * operti ſunt iniquitate, & impietate ſua.
Prodiit quaſi ex adipe iniquitas eorum: * tranſierunt in affectum cordis.
Cogitaverunt, & locuti ſunt nequitiam: * iniquitatem in excelſo locuti ſunt.
Poſuerunt in cælum os ſuum: * & lingua eorum tranſivit in terra.
Ideo convertetur populus meus hic: * & dies pleni invenientur in eis.
Et dixerunt, quomodo ſcit Deus: * & ſi eſt ſcientia in excelſo?
Ecce ipſi peccatores, & abundantes in ſeculo: * obtinuerunt divitias.
Et dixi: Ergo ſinè cauſa juſtificavi cor meum: * & lavi inter innocentes manus meas.

Et fui flagellatus tota die : * & caſtigatio mea in matutinis .
Si dicebam : Narrabo ſic : * ecce nationem filiorum tuorum reprobavi .
Exiſtimabam , ut cognoſcerem hoc: * labor eſt ante me .
Donec intrem in ſanctuarium Dei : * & intelligam in noviſſimis eorum .
Veruntamen propter dolos poſuiſti eis: * dejeciſti eos , dum allevarentur.
Quomodo facti ſunt in deſolationem , ſubitò defecerunt : * perierunt propter iniquitatem ſuam .
Velut ſomnium ſurgentium , Domine : * in civitate tua imaginem ipſorum ad nihilum rediges .
Quia inflammatum eſt cor meum ; & renes mei commutati ſunt : * & ego ad nihilum redactus ſum , & neſcivi .
Ut jumentum factus ſum apud te: * & ego ſemper tecum .
Tenuiſti manum dexteram meam ; & in voluntate tua deduxiſti me : * & cum gloria ſuſcepiſti me .
Quid enim mihi eſt in cælo ? * & à

te

te quid volui super terram?
Defecit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea, Deus in æternum.
Quia ecce, qui elongant se à te, peribunt: * perdidisti omnes, qui fornicantur abs te.
Mihi autem adhærere Deo bonum est: * ponere in Domino Deo spem meam.
Ut annunciem omnes prædicationes tuas, * in portis filiæ Sion.
Antiph. Cogitaverunt impii, & locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelso locuti sunt.
Antiph. Exsurge. Psalmus 73.
UT quid, Deus, repulisti in finem: * iratus est furor tuus super oves pascuæ tuæ?
Memor esto congregationis tuæ: * quam possedisti ab initio.
Redemisti virgam hæreditatis tuæ: * mons Sion, in quo habitasti in eo.
Leva manus tuas in superbias eorum in finem: * quanta malignatus est inimicus in sancto!
Et

Et gloriati sunt, qui oderunt te: * in medio solemnitatis tuæ.
Posuerunt signa sua, signa: * & non cognoverunt sicut in exitu super summum.
Quasi in sylva lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum: * in securi, & ascia dejecerunt eam.
Incenderunt igni sanctuarium tuum: * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.
Dixerunt in corde suo, cognatio eorum simul: * quiescere faciamus omnes dies festos Dei à terra.
Signa nostra non vidimus; jam non est Propheta: * & nos non cognoscet ampliùs.
Usquequo, Deus, improperabit inimicus: * irritat adversarius nomen tuum in finem?
Ut quid avertis manum tuam, & dexteram tuam: * de medio sinu tuo in finem?
Deus autem Rex noster ante secula: * operatus est salutem in medio terræ.
Tu confirmasti in virtute tua mare: *
con-

contribulasti capita draconum in aquis.
Tu confregisti capita draconis : * dedisti eum escam populis Æthiopum.
Tu dirupisti fontes, & torrentes : * tu siccasti fluvios Æthan.
Tuus est dies, & tua est nox : * tu fabricatus es auroram, & solem.
Tu fecisti omnes terminos terræ : * æstatem, & ver tu plasmasti ea.
Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino :* & populus insipiens incitavit nomen tuum.
Nè tradas bestiis animas confitentes tibi : * & animas pauperum tuorum nè obliviscaris in finem.
Respice in testamentum tuum : * quia repleti sunt, qui obscurati sunt, terræ domibus iniquitatum.
Nè avertatur humilis factus confusus : * pauper, & inops laudabunt nomen tuum.
Exsurge Deus, judica causam tuam :* memor esto improperiorum tuorum, eorum, quæ ab insipiente sunt tota die.

tus evaderet. At Jeſus conſilii sui certus, vetus Teſtamentum conſummabat: & novum Paſcha condebat. Et cùm in Caiphæ atrio tractaretur, quomodo Chriſtus deberet occidi; ille corporis, & ſanguinis ſui ordinans Sacramentum: docebat, qualis Deo hoſtia deberet offerri; nec traditore ſubmoto: ut oſtenderetur nulla injuria exaſperatus.

℟. Unus ex vobis tradet me hodie: væ illi, per quem tradar ego: *Meliùs illi erat, ſi natus non fuiſſet. ℣. Qui intingit mecum manum in poropſide, hic me traditurus eſt in manus peccatorum. Meliùs illi erat.

Lectio vi.

DIcens quoque: Unus veſtrûm me traditurus eſt, notam ſibi traditoris, ac proditoris conſcientiam demonſtravit; non aſpera, nec aperta impium increpatione confundens, ſed leni, ac tacita admonitione conveniens: ut faciliùs corrigeret pœnitudo, quem nulla deformaſſet abjectio. Cur infelix Juda,

tan-

tanta benignitate non uteris? Ecce parcit ausibus tuis Dominus, & nulli te, nisi tibi, indicat Christus; nec nomen tuum, nec persona detegitur: sed veritatis, & misericordiæ verbo, cordis tui tantùm arcana tanguntur. Non Apostolici ordinis honor, non Sacramentorum tibi communio denegatur. Redi in integrum, & deposito furore, resipisce: clementia invitat, salus pulsat, ad vitam te vita revocat.

℟. Eram quasi agnus innocens: ductus sum ad immolandum, & nesciebam. Consilium fecerunt inimici mei adversùm me, dicentes: * Venite mittamus lignum in panem ejus, & eradamus eum de terra viventium.

℣. Omnes inimici mei adversùm me cogitabant mala mihi: verbum iniquum mandaverunt adversùm me dicentes: Venite. ℟. Eram quasi.

## IN III. NOCTURNO.

Antiph. Dixit. Psalmus 74.

Confitebimur tibi, Deus: * confitebimur, & invocabimus nomen tuum.

 Nar-

346556

Narrabimus mirabilia tua : * cùm accepero tempus, ego justitias judicabo.
Liquefacta est terra, & omnes qui habitant in ea : * ego confirmavi columnas ejus.
Dixi iniquis : nolite iniquè agere : * & delinquentibus : nolite exaltare cornu.
Nolite extollere in altum cornu vestrum : * nolite loqui adversùs Deum iniquitatem.
Quia neque ab oriente, neque ab occidente; neque à desertis montibus : * quoniam Deus Judex est.
Hunc humiliat, & hunc exaltat : * quia calix in manu Domini vini meri plenus mixto.
Et inclinavit ex hoc in hoc; verumtamen fæx ejus non est exinanita : * bibent omnes peccatores terræ.
Ego autem annuntiabo in seculum : * cantabo Deo Jacob.
Et omnia cornua peccatorum confringam : * & exaltabuntur cornua justi.

An-

Antiph. Dixi iniquis: nolite loqui adversùs Deum iniquitatem.
Antiph. Terra. Psalmus 75.
NOtus in Judæa Deus: * in Israel magnum nomen ejus.
Et factus est in pace locus ejus: * & habitatio ejus in Sion.
Ibi confregit potentias arcuum: * scutum, gladium, & bellum.
Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.
Dormierunt somnum suum: * & nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.
Ab increpatione tua, Deus Jacob: * dormitaverunt, qui ascenderunt equos.
Tu terribilis es, & quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.
De cælo auditum fecisti judicium: * terra tremuit, & quievit.
Cùm exsurgeret in judicium Deus: * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.
Quoniam cogitatio hominis confite-

bitur tibi: & reliquiæ cogitationis diem feſtum agent tibi.

Vovete, & reddite Domino Deo veſtro: * omnes, qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili & ei, qui aufert ſpiritum principum: * terribili apud reges terræ.

Antiph. Terra tremuit, & quievit: dum reſurgeret in judicium Deus.

Antiph. In die. Pſalmus 76.

VOce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exquiſivi; manibus meis nocte contra eum: * & non ſum deceptus.

Renuit conſolari anima mea; memor fui Dei, & delectatus ſum, & exercitatus ſum: * & defecit ſpiritus meus.

Anticipaverunt vigilias oculi mei: * turbatus ſum, & non ſum locutus.

Cogitavi dies antiquos: * & annos æternos in mente habui.

Et meditatus ſum nocte cum corde

meo: *

meo: * & exercitabar, & scopebam ſpiritum meum.
Numquid in æternum projiciet Deus: * aut non apponet, ut complacitior ſit adhuc?
Aut in finem miſericordiam ſuam abſcindet: * à generatione in generationem?
Aut obliviſcetur miſereri Deus: * aut continebit in ira ſua miſericordias ſuas?
Et dixi: nunc cœpi: * hæc mutatio dexteræ Excelſi.
Memor fui operum Domini: * quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.
Et meditabor in omnibus operibus tuis: * & in adinventionibus tuis exercebor.
Deus, in ſancto via tua; quis Deus magnus ſicut Deus noſter? * tu es Deus, qui facis mirabilia.
Notam feciſti in populis virtutem tuam: * redemiſti in brachio tuo populum tuum, filios Jacob, & Joſeph.

Viderunt te aquæ, Deus; viderunt te aquæ: * & timuerunt, & turbatæ sunt abyssi.
Multitudo sonitus aquarum: * vocem dederunt nubes.
Etenim sagittæ tuæ transeunt: * vox tonitrui tui in rota.
Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ: * commota est, & contremuit terra.
In mari via tua; & semitæ tuæ in aquis multis: * & vestigia tua non cognoscentur.
Deduxisti sicut oves populum tuum:* in manu Moysi, & Aaron.
Antiph. In die tribulationis meæ Deum exquisivi manibus meis.
℣. Homo pacis meæ, in quo speravi.
℟. Ampliavit adversùm me supplantationem.
Sermo sancti Joannis Chrysostomi.
Homil. de prodit. Judæ.
Lectio vii.
TUnc abiit, inquit: non invitatus à Principibus, sponte processit, unus de duodecim. Septuaginta dis-
ci-

cipulis non tam interiora commiſſa ſunt. Hæc erat caterva regalis: de hoc choro Judas egreſſus eſt. Judas, inquit, Iſcariotes. Quid mihi ejus patriam dicis? Utinam ipſum quoque neſcire licuiſſet! Et dixit eis: quid vultis mihi dare, & ego eum vobis tradam? O puniendæ vocis temeritatem! Ideo Magiſter, te divitias debere contemnere prædicabat? O crudelitatem! Dic, quæ cauſa proditionis? Forſitan quòd tibi dœmonum tradidit poteſtatem: quòd fecit languentibus ſubvenire: quòd mortuos ſuſcitare didiciſti? O verbum totius ſuperbiæ! Tradis eum, qui cuncta conſervat; qui dœmonibus imperat: cui obtemperant maria; cui omnes ſubjacent poteſtates.
℟. Una hora non potuiſtis vigilare mecum, qui exhortabamini mori pro mé? * Vel Judam non videtis, quomodo non dormit, ſed feſtinat tradere me Judæis.
℣. Dormìte jam, & requieſcite: ecce appropinquavit, qui me tradet.

Vel Judam. Lectio viii.

QUando Judas de traditione tractabat, dicunt discipuli: ubi vis paremus tibi Pascha manducare? Vide discipulos, vide discipulum. Isti sunt de præparatione solliciti: ille Dominici Sanguinis mercator existit. Et illud quidem Pascha Judæorum discipuli præparabant: istud autem, quod nostrum est, ipse Christus constituit. Et dixit; Hoc est Corpus meum: quod pro vobis tradetur. Hic est Sanguis meus: qui pro multis effundetur. O Christi misericordia! O Judæ dementia! Ille eum paciscebatur, ut venderet; Christus ei Sanguinem, quem vendidit, offerebat: ut haberet remissionem peccatorum, si tamen impius existere noluisset. Nam sacrificii communicationem meruit; & pedes ejus lavit Christus: ut excusationem suæ malitiæ non haberet.

℟. Seniores populi concilium fecerunt: * Ut Jesum dolo tenerent, & occiderent: cum gladiis, & fusti-

tibus exierunt, tamquam ad latronem.

℣. Collegerunt ergo Pontifices, & Pharisæi concilium. Ut Jesum.

Lectio ix.

SEd jam ad terribilem mensam cum debita reverentia, cum congrua vigilantia opportunum tempus invitat. Nullus ibi Judas reperiatur, nullus malignus accedat: nec insidiæ mente condantur. Nullus fictus accedat: nullus fucato animo. Pura igitur sit mens, pura cogitatio: quia & sacrificium purum est. Dominus quidem noster corpus assumptum ablaturus ex oculis nostris, & sideribus illaturus; in hac die Sacramentum Corporis, & Sanguinis sui consecravit: ut perennis illa victima viveret in memoria, & semper præsens esset in gratia. Cùm igitur ad reverendum altare ascendis: sacrum Dei tui Corpus, & Sanguinem fide respice, honore mirare, mente continge, cordis manu suscipe, & gustu interiori assume.

℟. Revelabunt cæli iniquitatem Judæ, & terra adversùs eum consurget, & manifestum erit peccatum illius in die furoris Domini: * Cum eis, qui dixerunt Domino Deo: Recede à nobis, scientiam viarum tuarum nolumus.

℣. In diem perditionis servabitur, & ad diem ultionis ducetur. Cum eis.

℟. Revelabunt.

Finito ix. ℟. non dicatur ℣. ante Laudes, sed statim inchoetur.

# IN LAUDIBUS

Antiph. Justificeris. Psalmus 50.

Miserere mei, Deus: * secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundùm multitudinem miserationum tuarum: * dele iniquitatem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitate mea: * & à peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: * & peccatum meum contra me est semper. Ti-

Tibi soli peccavi, & malum coram te feci: * ut justificeris in sermonibus tuis, & vincas, cum judicaris.
Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * & in peccatis concèpit me mater mea.
Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta, & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.
Asperges me hysopo, & mundabor: * lavabis me, & super nivem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium, & lætitiam: * & exultabunt ossa humiliata.
Averte faciem tuam à peccatis meis: * & omnes iniquitates meas dele.
Cor mundum crea in me, Deus: * & spiritum rectum innova in visceribus meis.
Nè projicias me à facie tua: * & Spiritum sanctum tuum nè auferas à me.
Redde mihi lætitiam salutaris tui: * & spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: * & impii ad te convertentur.

Li-

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meæ: * & exultabit lingua mea justitiam tuam.

Domine, labia mea aperies: * & os meum annunciabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium dedissem utique: * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum, & humiliatum, Deus, non despicies.

Benignè fac, Domine, in bona voluntate tua Sion: * ut ædificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, oblationes, & holocausta: * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Ant. Justificeris, Domine, in sermonibus tuis: & vincas cùm judicaris.

Antiph. Dominus. Psalmus 89.

DOmine, refugium factus es nobis: * a generatione in generationem.

Priusquam montes fierent, aut formaretur terra, & orbis: * à seculo, & usque in seculum tu es, Deus.

Nè

Nè avertas hominem in humilitatem:* & dixisti: convertimini filii hominum.
Quoniam mille anni ante oculos tuos: * tamquam dies hesterna, quæ præteriit.
Et custodia in nocte: * quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt.
Manè sicut herba transeat; manè floreat, & transeat: * vespere decidat, induret, & arescat.
Quia defecimus in ira tua: * & in furore tuo turbati sumus.
Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: * seculum nostrum in illuminatione vultus tui.
Quoniam omnes dies nostri defecerunt: * & in ira tua defecimus.
Anni nostri sicut aranea meditabuntur: * dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta anni.
Si autem in potentatibus octoginta anni: * & ampliùs eorum labor, & dolor.
Quoniam supervenit mansuetudo: * & corripiemur.
Quis novit potestatem iræ tuæ: *
& præ

& præ timore tuo iram tuam dinumerare?
Dexteram tuam sic notam fac: * & eruditos corde in sapientia.
Convertere, Domine, usquequo: * & deprecabilis esto super servos tuos.
Repleti sumus manè misericordia tua: * & exultavimus, & delectati sumus omnibus diebus nostris.
Lætati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti: * annis, quibus vidimus mala.
Respice in servos tuos, & in opera tua: * & dirige filios eorum.
Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, & opera manuum nostrarum dirige super nos: * & opus manuum uostrarum dirige.
Antiph. Dominus tamquam ovis ad victimam ductus est: & non aperuit os suum.
Antiph. Contritum est. Psalmus 62.
DEus, Deus meus: * ad te de luce vigilo.
Sitivit in te anima mea: * quàm multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta, & invia, & inaquosa; sic in sancto apparui tibi: * ut viderem virtutem tuam, & gloriam tuam.
Quoniam melior est misericordia tua super vitas: * labia mea laudabunt te.
Sic benedicam te in vita mea: * & in nomine tuo levabo manus meas.
Sicut adipe, & pinguedine repleatur anima mea: * & labiis exultationis laudabit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum; in matutinis meditabor in te: * quia fuisti adjutor meus.
Et in velamento alarum tuarum exultabo; adhæsit anima mea post te: * me suscepit dextera tua.
Ipsi vero in vanum quæsierunt animam meam; introibunt in inferiora terræ: * tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.
Rex verò lætabitur in Deo; laudabuntur omnes, qui jurant in eo: * quia obstructum est os loquentium iniqua.

Psal-

Psalmus 66.

DEus misereatur nostri, & benedicat nobis: * illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terra viam tuam: * in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi, Deus: * confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur, & exultent gentes; quoniam judicas populos in æquitate: * & gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi, Deus; confiteantur tibi populi omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster; benedicat nos Deus: * & metuant eum omnes fines terræ.

Antiph. Contritum est cor meum in medio mei: contremuerunt omnia ossa mea.

Antiph. Exhortatus.

Canticum Moysi. Exod. 15.

CAntemus Domino, glosiosè enim magnificatus est: * equum, & ascensorem dejecit in mare.

Fortitudo mea, & laus mea Dominus: *

nus: *

nus: * & factus est mihi in salutem.
Iste Deus meus, & glorificabo eum: * Deus patris mei, & exaltabo eum.
Dominus quasi vir pugnator; omnipotens nomen ejus: * currus Pharaonis, & exercitum ejus projecit in mare.
Electi Principes ejus submersi sunt in mari rubro: * abyssi operuerunt eos, descenderunt in profundum quasi lapis.
Dextera tua, Domine, magnificata est in fortitudine; dextera tua, Domine, percussit inimicum: * & in multitudine gloriae tuae deposuisti adversarios tuos.
Misisti iram tuam; quae devoravit eos, sicut stipulam: * & in spiritu furoris tui congregatae sunt aquae.
Stetit unda fluens: * congregatae sunt abyssi in medio mari.
Dixit inimicus; persequar, & comprehendam: * dividam spolia, implebitur anima mea.
Evaginabo gladium meum: * interficiet eos manus mea.

Flavit spiritus tuus, & operuit eos mare: * submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.
Quis similis tui in fortibus, Domine? * quis similis tui, magnificus in sanctitate, terribilis, atque laudabilis, & faciens mirabilia?
Extendisti manum tuam, & devoravit eos terra: * dux fuisti in misericordia tua populo, quem redemisti.
Et portasti eum in fortitudine tua: * ad habitaculum sanctum tuum.
Ascenderunt populi, & irati sunt: * dolores obtinuerunt habitatores Philisthiim.
Tunc conturbati sunt Principes Edom; robustos Moab obtinuit tremor: * obriguerunt omnes habitatores Chanaan.
Irruat super eos formido, & pavor: * in magnitudine brachii tui.
Fiant immobiles quasi lapis, donec pertranseat populus tuus, Domine: * donec pertranseat populus tuus iste, quem possedisti.

Introduces eos, & plantabis in monte hæreditatis tuæ: * firmissimo habitaculo tuo, quod operatus es, Domine.
Sanctuarium tuum, Domine, quod firmaverunt manus tuæ: * Dominus regnabit in æternum, & ultra.
Ingressus est enim eques Pharao cum curribus, & equitibus ejus in mare: * & reduxit super eos Dominus aquas maris.
Filii autem Israël ambulaverunt per siccum: * in medio ejus.
Antiph. Exhortatus es in virtute tua: & in refectione sancta tua, Domine.
Antiph. Oblatus est. Psalmus 148.
LAudate Dominum de cælis: * laudate eum in excelsis.
Laudate eum omnes Angeli ejus: * laudate eum omnes virtutes ejus.
Laudate eum sol, & luna: * laudate eum omnes stellæ, & lumen.
Laudate eum cæli cælorum:* & aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Domini.
Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandavit, & creata sunt.

Sta-

Statuit ea in æternum, & in seculum seculi: * præceptum posuit, & non præteribit.
Laudate Dominum de terra: * dracones, & omnes abyssi.
Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum: * quæ faciunt verbum ejus.
Montes, & omnes colles: * ligna fructifera, & omnes cedri.
Bestiæ, & universa pecora: * serpentes, & volucres pennatæ.
Reges terræ, & omnes populi: * principes, & omnes judices terræ.
Juvenes, & virgines, senes cum junioribus; laudent nomen Domini: * quia exaltatum est nomen ejus solius.
Confessio ejus super cælum, & terram: * & exaltavit cornu populi sui.
Hymnus omnibus Sanctis ejus: * filiis Israël, populo appropinquanti sibi.

Psalmus 149.

CAntate Domino canticum novum: * laus ejus in Ecclesia Sanctorum.
Lætetur Israël in eo, qui fecit eum: *

& fi-

& filii Sion exultent in rege suo.
Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, & psalterio psallant ei.
Quia beneplacitum est Domino in populo suo: * & exaltabit mansuetos in salutem.
Exultabunt Sancti in gloria: * lætabuntur in cubilibus suis.
Exaltationes Dei in gutture eorum: * & gladii ancipites in manibus eorum.
Ad faciendam vindictam in nationibus: * increpationes in populis.
Ad alligandos Reges eorum in compedibus:* & nobiles eorum in manicis ferreis.
Ut faciant in eis judicium conscriptum: * gloria hæc est omnibus Sanctis ejus.

Psalmus 150.

LAudate Dominum in Sanctis ejus: * laudate eum in firmamento virtutis ejus.
Laudate eum in virtutibus ejus: * laudate eum secundùm multitudinem magnitudinis ejus.
Laudate eum in sono tubæ: * laudate

date eum in psalterio , & cythara.
Laudate eum in tympano, & choro :* laudate eum in chordis, & organo.
Laudate eum in cymbalis benesonantibus ; laudate eum in cymbalis jubilationis : * omnis spiritus laudet Dominum.
Antiph. Oblatus est, quia ipse voluit: & peccata nostra ipse portavit.

Capitulum non dicatur, nec Hymnus, nec ℣. sed finita quinta Antiph. inchoetur Antiph. Traditor.

Canticum Zachariæ. Luc. 1.

BEnedictus Dominus Deus Israel:* quia visitavit, & fecit redemptionem plebis suæ.
Et erexit cornu salutis nobis: * in domo David pueri sui.
Sicut locutus est per os sanctorum, * qui à seculo sunt, Prophetarum ejus.
Salutem ex inimicis nostris: * & de manu omnium, qui oderunt nos.
Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: * & memorari testamenti sui sancti.
Iusjurandum, quod juravit ad Abraham pa-

patrem noſtrum: * daturum ſe nobis.
Ut sinè timore de manu inimicorum noſtrorum liberati, * ſerviamus illi.
In ſanctitate, & juſtitia coram ipſo,* omnibus diebus noſtris.
Et tu, puer, Propheta Altiſſimi vocaberis: * præibis enim ante faciem Domini parare vias ejus.
Ad dandam ſcientiam ſalutis plebi ejus, * in remiſſionem peccatorum eorum.
Per viſcera miſericordiæ Dei noſtri:* in quibus viſitavit nos oriens ex alto.
Illuminare his, qui in tenebris, & in umbra mortis ſedent: * ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.
Antiph. Traditor autem dedit eis ſignum dicens: quem oſculatus fuero, ipſe eſt, tenete eum.
Finita Antiph. poſt Bened. duo Fratres ſtantes ante gradus Altaris dic. Kyrie eleiſon: & Choro reſp. Kyrie eleiſon: Et iterum illi Fratres dic. Kyrie eleiſon.
Deinde alii duo Fratres ſtantes in medio Chori dicant: Domine miſe-

rere . Et Chorus respondeat: Christus Dominus factus est obediens usque ad mortem.

Postea Fratres, qui sunt antè gradus, cantent ℣. Qui passurus advenisti propter nos. Chorus : Christe eleison. Fratres ante gradus dicant ℣. Qui expansis in Cruce manibus, traxisti omnia ad te secula. Chorus : Christe eleison. Fratres ante gradus : ℣. Qui propheticè prompsisti : Ero mors tua, ò mors. Chorus : Christe eleison:

Deinde Fratres stantès in medio Chori dic. Domine miserere. Et Chorus resp. Christus &c. Item Fratres ante gradus dicant: Kyrie eleison, Et Chorus respondeat: Kyrie eleison. Et Fratres ante gradus: Kyrie eleison.

Deinde duo Fratres in medio Chori dicant: Domine, miserere. Et Chorus resp. Christus &c. Denique Fratres ante gradus, alta voce dicant ℣. Mortem autem Crucis. Et Conventus in Choro prostratus super formas (quod

etiam fiet in duobus diebus sequentibus) dicat secretò: **Pater noster**; & facto signo à Prælato, dicant mediocri voce alternatim Psalm. **Miserere**: quo finito, Prior dicat Orationem: **Respice**, sinè **Dominus vobiscum**, & sinè **Oremus**, & sinè **Qui tecum**, & non dic. **Amen**, nec **Benedicamus Domino**, neque **Fidelium**, sed solum post Orat. dic. **Pater noster**. Et sic Matutinæ hoc triduo terminentur.

Ad Horas non dicitur **Deus in adjutorium**, nec Capit. nec Hymn. nec ℟℟. nec ℣℣. nec **Dominus vobiscum**, nec **Oremus**, nec **Qui tecum**, nec **Benedicamus**, nec **Fidelium**, nec **Gloria Patri**, in fine Psalm. aut in **Pretiosa**: sed Horæ terminantur solito **Pater noster**.

## AD PRIMAM.

Dicto Pater noster, & Credo, inchoëtur Antiph. Christus.

### Psalmus 53.

DEus, in nomine tuo salvum me fac:*& in virtute tua judica me.

Deus, exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversùm me, & fortes quæsierunt animam meam: * & non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me: * & Dominus susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis: * & in veritate tua disperde illos.

Voluntariè sacrificabo tibi: * & confitebor nomini tuo, Domine, quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * & super inimicos meos despexit oculus meus.

### Psalmus 118.

BEati immaculati in via: * qui ambulant in lege Domini.

Beati, qui scrutantur testimonia

ejus: *

ejus: * in toto corde exquirunt eum.
Non enim, qui operantur iniquitatem, * in viis ejus ambulaverunt.
Tu mandasti: * mandata tua custodiri nimis.
Utinam dirigantur viæ meæ: * ad oustodiendas justificationes tuas!
Tunc non confundar: * cùm perspexero in omnibus mandatis tuis.
Confitebor tibi in directione cordis: * in eo, quòd didici judicia justitiæ tuæ.
Justificationes tuas custodiam: * non me derelinquas usquequaque.
In quo corrigit adolescentior viam suam? * in custodiendo sermones tuos.
In toto corde meo exquisivi te: * nè repellas me à mandatis tuis.
In corde meo abscondi eloquia tua: * ut non peccem tibi.
Benedictus es, Domine: * doce me justificationes tuas.
In labiis meis, * pronunciavi omnia judicia oris tui.
In via testimoniorum tuorum delec-

tatus sum: * sicut in omnibus divitiis.
In mandatis tuis exercebor: * & considerabo vias tuas.
In justificationibus tuis meditabor: * non obliviscar sermones tuos.
RETribue servo tuo, vivifica me: * & custodiam sermones tuos.
Revela oculos meos: * & considerabo mirabilia de lege tua.
Incola ego sum in terra: * non abscondas à me mandata tua.
Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas: * in omni tempore.
Increpasti superbos: * maledicti, qui declinant à mandatis tuis.
Aufer à me opprobrium, & contemptum: * quia testimonia tua exquisivi.
Etenim sederunt Principes; & adversùm me loquebantur: * servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.
Nam & testimonia tua meditatio mea est: * & consilium meum justificationes tuæ.

Ad-

Adhæsit pavimento anima mea: * vivifica me secundùm verbum tuum.
Vias meas enunciavi, & exaudisti me: * doce me justificationes tuas.
Viam justificationum tuarum instrue me: * & exercebor in mirabilibus tuis.
Dormitavit anima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.
Viam iniquitatis amove à me: * & de lege tua miserere mei.
Viam veritatis elegi: * judicia tua non sum oblitus.
Adhæsi testimoniis tuis, Domine: * noli me confundere.
Viam mandatorum tuorum cucurri: * cùm dilatasti cor meum.
Antiph. Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem; mortem autem Crucis.

Dicta post Psalmos Ant. absque Kyrie eleison, & precibus, & sinè Psalmo Miserere, dic. Oratio Respice &c. Confiteor non dic. usque ad Complet. Sabb. exclus.

Pretiosa dicatur moro solito, sinè Gloria Patri, & cum Evang. ejusdem Feriæ. pag. 161.

Tertia, Sexta, & Nona, dicuntur ſupradicto modo cum Antiph. Chriſtus, & Orat. Reſpice.

AD TERTIAM.

Pater noſter.

Antiph. Chriſtus.

LEgem pone mihi, Domine, viam juſtificationum tuarum: * & exquiram eam ſemper.

Da mihi intellectum, & ſcrutabor legem tuam: * & cuſtodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in ſemitam mandatorum tuorum: * quia ipſam volui.

Inclina cor meum in teſtimonia tua: * & non in avaritiam.

Averte oculos meos, nè videant vanitatem: * in via tua vivifica me.

Statue ſervo tuo eloquium tuum: * in timore tuo.

Amputa opprobrium meum, quod ſuſpicatus ſum: * quia judicia tua jucunda.

Ecce concupivi mandata tua: * in æquitate tua vivifica me.

Et veniat ſuper me miſericordia tua,

Do-

Domine : * salutare tuum secundùm eloquium tuum.

Et respondebo exprobrantibus mihi verbum : * quia speravi in sermonibus tuis.

Et nè auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque : * quia in judiciis tuis supersperavi.

Et custodiam legem tuam semper : * in seculum, & in seculum seculi.

Et ambulabam in latitudine : * quia mandata tua exquisivi.

Et loquebar de testimoniis tuis in conspectu regum : * & non confundebar.

Et meditabar in mandatis tuis : * quæ dilexi.

Et levavi manus meas ad mandata tua, quæ dilexi : * & exercebar in justificationibus tuis.

MEmor esto verbi tui servo tuo :* in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consolata est in humilitate mea : * quia eloquium tuum vivificavit me.

Superbi inique agebant usquequaque : *

que: * à lege autem tua non declinavi.
Memor fui judiciorum tuorum à seculo, Domine: * & consolatus sum.
Defectio tenuit me: * pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.
Cantabiles mihi erant justificationes tuæ: * in loco peregrinationis meæ.
Memor fui nocte nominis tui, Domine: * & custodivi legem tuam.
Hæc facta est mihi: * quia justificationes tuas exquisivi.
Portio mea, Domine: * dixi custodire legem tuam.
Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo: * miserere mei secundùm eloquium tuum.
Cogitavi vias meas: * & converti pedes meos in testimonia tua.
Paratus sum, & non sum turbatus: * ut custodiam mandata tua.
Funes peccatorum circumplexi sunt me: * & legem tuam non sum oblitus.
Media nocte surgebam ad confitendum tibi: * super judicia justificationis tuæ.

Par-

Particeps ego sum omnium timentium te: * & custodientium mandata tua.
Misericordia tua, Domine, plena est terra: * justificationes tuas doce me.
BOnitatem fecisti cum servo tuo, Domine: * secundùm verbum tuum.
Bonitatem, & disciplinam, & scientiam doce me: * quia mandatis tuis credidi.
Priusquam humiliarer, ego deliqui: * propterea eloquium tuum custodivi.
Bonus es tu: * & in bonitate tua doce me justificationes tuas.
Multiplicata est super me iniquitas superborum: * ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.
Coagulatum est sicut lac cor eorum: * ego verò legem tuam meditatus sum.
Bonum mihi, quia humiliasti me: * ut discam justificationes tuas.
Bonum mihi lex oris tui: * super millia auri, & argenti.
Manus tuæ fecerunt me, & plasmaverunt me: * da mihi intellectum,

& discam mandata tua.
Qui timent te, videbunt me, & lætabuntur: * quia in verba tua superſperavi.
Cognovi, Domine, quia æquitas judicia tua: * & in veritate tua humiliasti me.
Fiat misericordia tua, ut consoletur me: * secundùm eloquium tuum servo tuo.
Veniant mihi miserationes tuæ, & vivam: * quia lex tua meditatio mea est.
Confundantur superbi, quia injustè iniquitatem fecerunt in me: * ego autem exercebor in mandatis tuis.
Convertantur mihi timentes te: * & qui noverunt testimonia tua.
Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis: * ut non confundar.
Antiph. Christus. Orat. Respice.

AD

# AD SEXTAM.

Pater noster.

Antiph. Christus.

DEfecit in salutare tuum anima mea: * & in verbum tuum superſperavi.

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum: * dicentes: quando consolaberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruìna: * justificationes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui: * quando facies de persequentibus me judicium?

Narraverunt mihi iniqui fabulationes: * sed non ùt lex tua.

Omnia mandata tua veritas: * iniquè persecuti sunt me, adjuva me.

Paulò minùs consummaverunt me in terra: * ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundum misericordiam tuam vivifica me: * & custodiam testimonia oris tui.

In æternum, Domine: * verbum tuum permanet in cælo.

In-

In generationem, & generationem veritas tua: * fundasti terram, & permanet.
Ordinatione tua perseverat dies: * quoniam omnia serviunt tibi.
Nisi quòd lex tua meditatio mea est: * tunc fortè periissem in humilitate mea.
In æternum non obliviscar justificationes tuas: * quia in ipsis vivificasti me.
Tuus sum ego, salvum me fac: * quoniam justificationes tuas exquisivi.
Me exspectaverunt peccatores, ut perderent me: * testimonia tua intellexi.
Omnis consummationis vidi finem: * latum mandatum tuum nimis.
QUomodo dilexi legem tuam, Domine: * tota die meditatio mea est.
Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo: * quia in æternum mihi est.
Super omnes docentes me intellexi: * quia testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi: * quia mandata tua quæsivi.
Ab omni via mala prohibui pedes meos: * ut custodiam verba tua.
A judiciis tuis non declinavi: * quia tu legem posuisti mihi.
Quàm dulcia faucibus meis eloquia tua: * super mel ori meo.
A mandatis tuis intellexi: * propterea odivi omnem viam iniquitatis.
Lucerna pedibus meis verbum tuum: * & lumen semitis meis.
Juravi, & statui: * custodire judicia justitiæ tuæ.
Humiliatus sum usquequaque, Domine: * vivifica me secundùm verbum tuum.
Voluntaria oris mei beneplacita fac, Domine: * & judicia tua doce me.
Anima mea in manibus meis semper: * & legem tuam non sum oblitus.
Posuerunt peccatores laqueum mihi: * & de mandatis tuis non erravi.
Hæreditate acquisivi testimonia tua in æternum: * quia exultatio cordis mei sunt.

In-

Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas in æternum : * propter retributionem.

INiquos odio habui : * & legem tuam dilexi.

Adjutor, & susceptor meus es tu : * & in verbum tuum supersperavi.

Declinate à me maligni : * & scrutabor mandata Dei mei.

Suscipe me secundùm eloquium tuum, & vivam : * & non confundas me ab exspectatione mea.

Adjuva me, & salvus ero : * & meditabor in justificationibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à judiciis tuis : * quia injusta cogitatio eorum.

Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ : * ideo dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas : * à judiciis enim tuis timui.

Feci judicium, & justitiam : * non tradas me calumniantibus me.

Suscipe servum tuum in bonum : * non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare tuum : *

tuum: * & in eloquium justitiæ tuæ.
Fac cum servo tuo secundùm misericordiam tuam: * & justificationes tuas doce me.
Servus tuus sum ego: * da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua.
Tempus faciendi, Domine: * dissipaverunt legem tuam.
Ideo dilexi mandata tua: * super aurum, & topazion.
Propterea ad omnia mandata tua dirigebar: * omnem viam iniquam odio habui.
Antiph. Christus. Orat. Respice.

## AD NONAM.

Pater noster.
Antiph. Christus.
Mirabilia testimonia tua: * ideo scrutata est ea anima mea.
Declaratio sermonum tuorum illuminat: * & intellectum dat parvulis.
Os meum aperui, & attraxi spiritum: * quia mandata tua desiderabam.
Aspice in me, & miserere mei: * secundùm judicium diligentium nomen tuum.

Gres-

Greſſus meos dirige secundùm eloquium tuum: * & non dominetur mei omnis injustitia.
Redime me à calumniis hominum: * ut custodiam mandata tua.
Faciem tuam illumina super servum tuum: * & docè me justificationes tuas.
Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: * quia non custodierunt legem tuam.
Justus es, Domine: * & rectum judicium tuum.
Mandasti justitiam testimonia tua: * & veritatem tuam nimis.
Tabescere me fecit zelus meus:* quia obliti sunt verba tua inimici mei.
Ignitum eloquium tuum vehementer: * & servus tuus dilexit illud.
Adolescentulus sum ego, & contemptus: * justificationes tuas non sum oblitus.
Justitia tua, justitia in æternum: * & lex tua veritas.
Tribulatio, & angustia invenerunt me:* mandata tua meditatio mea est.

Æqui-

Æquitas testimonia tua in æternum:* intellectum da mihi, & vivam.

CLamavi in toto corde meo, exaudi me, Domine: * justificationes tuas requiram.
Clamavi ad te, salvum me fac: * ut custodiam mandata tua.
Præveni in maturitate, & clamavi: * quia in verba tua supersperavi.
Prævenerunt oculi mei ad te diluculò: * ut meditarer eloquia tua.
Vocem meam audi secundum misericordiam tuam, Domine: * & secundùm judicium tuum vivifica me.
Appropinquaverunt persequentes me iniquitati: * à lege autem tua longè facti sunt.
Prope es tu, Domine: * & omnes viæ tuæ veritas.
Initio cognovi de testimoniis tuis: * quia in æternum fundasti ea.
Vide humilitatem meam, & eripe me: * quia legem tuam non sum oblitus.
Judica judicium meum, & redime me: * propter eloquium tuum vivifica me.

Lon-

Longè à peccatoribus salus: * quia justificationes tuas non exquisierunt.

Misericordiæ tuæ multæ, Domine: * secundum judicium tuum vivifica me.

Multi, qui persequuntur me, & tribulant me: * à testimoniis tuis non declinavi.

Vidi prævaricantes, & tabescebam: * quia eloquia tua non custodierunt.

Vide, quoniam mandata tua dilexi, Domine: * in misericordia túa vivifica me.

Principium verborum tuorum veritas: * in æternum omnia judicia justitiæ tuæ.

PRincipes persecuti sunt me gratìs: * & à verbis tuis formidavit cor meum.

Lætabor ego super eloquia tua: * sicut qui invenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui, & abominatus sum: * legem autem tuam dilexi.

Septies in die laudem dixi tibi: * super judicia justitiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legem tuam: *

& non

& non est illis scandalum.
Exspectabam salutare tuum, Domine: * & mandata tua dilexi.
Custodivit anima mea testimonia tua: * & dilexit ea vehementer.
Servavi mandata tua, & testimonia tua: * quia omnes viæ meæ in conspectu tno.
Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo, Domine: * juxta eloquium tuum da mihi intellectum.
Intret postulatio mea in conspectu tuo: * secundum eloquium tuum eripe me.
Eructabunt labia mea hymnum: * cùm docueris me justificationes tuas.
Pronunciabit lingua mea eloquium tuum: * quia omnia mandata tua æquitas.
Fiat manus tua, ut salvet me: * quoniam mandata tua elegi.
Concupivi salutare tuum, Domine: * & lex tua meditatio mea est.
Vivet anima mea, & laudabit te: * & judicia tua adjuvabunt me.
Erravi, sicut ovis, quæ periit: * quæ-

quære servum tuum, quia mandat
tua non sum oblitus.

Antiph. Christus. Orat. Respice.

# FERIA QUINTA
## IN CŒNA DOMINI.

FRatres privatas Missas non cele brent, sed omnes in Miss Conventuali communicent Sacrista verò ante Nonam omnia Alta ria detegat, præter majus, (quo dum Vesperæ cantantur, detegatur una sola mappa super ipsum usqu post finem Missæ relicta, quæ, finit Missa, removeatur) & usque ad Ho ram Tertiam Sabbati sequentis detec ta remaneant, præter majus, quo in crastinum, hora Officii cooperiatur Finita Nona, Prior cum his Ministris scilicet Diacono, & Subdiacono, & Acolytis, absque sericis indumen tis, & cereis ad gradus Altaris ve niat, ibique Diacono cum uno Aco lythorum à dextris, & Subdiacon cum altero Acolythorum à sinistr stan-

:ibus, incipiat sinè nota Antiph.
reminiscaris. Qua incepta, pros-
unt se omnes eo ordine, quo sta-
, super aliquem pannum ibi à
sta præparatum, & simul dicant
nos Pœnitentiales, terminando
nlibet Psalmum sinè ℣. Gloria
:. Similiter Cantore, ex cujus
ro fuerit Hebdomada, incipien-
almum, **Domine, nè in furore,**
:es ipsum, & reliquos Pœnitentia-
prosequantur prostrati super for-
, alternatim dicendo ℣℣. & ter-
ndo Psalmos sine **Gloria Patri.**
ph. **Nè reminiscaris.** Psalmus 6.

**Omine, ne in furore tuo arguas me: * neque in ira tua corri- me.**

**erere mei, Domine, quoniam mus sum: * sana me, Domine, niam conturbata sunt ossa mea.**

**anima mea turbata est valde: * tu, Domine, usquequo?**

**ivertere, Domine, & eripe ani- n meam: * salvum me fac prop- misericordiam tuam.**

Quo-

Quoniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitebitur tibi ?

Laboravi in gemitu meo; lavabo per singulas noctes lectum meum: * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est à furore oculus meus: * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discedite à me omnes, qui operamini iniquitatem: * quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam: * Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant, & conturbentur vehementer omnes inimici mei: * convertantur, & erubescant valde velociter.

## Psalmus 31.

BEati, quorum remissæ sunt iniquitates: * & quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputavit Dominus peccatum: * nec est in spiritu ejus dolus.

Quoniam tacui, inveteraverunt ossa

mea: *

mea: * dum clamarem tota die.
Quoniam die, ac nocte gravata est super me manus tua: * conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina.
Delictum meum cognitum tibi feci: * & injustitiam meam non abscondi.
Dixi: Confitebor adversum me injustitiam meam Domino: * & tu remisisti impietatem peccati mei.
Pro hac orabit ad te omnis Sanctus: * in tempore opportuno.
Verumtamen in diluvio aquarum multarum: * ad eum non approximabunt.
Tu es refugium meum à tribulatione, quæ circumdedit me: * exultatio mea erue me à circumdantibus me.
Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac, qua gradièris: * firmabo super te oculos meos.
Nolite fieri sicut equus, & mulus: * quibus non est intellectus.
In camo, & fræno maxillas eorum constringe: * qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris : * ſperantem autem in Domino miſericordia circumdabit .
Lætamini in Domino , & exultate justi : * & gloriamini omnes recti corde .

Psalmus 37.

DOmine, nè in furore tuo arguas me : * neque in ira tua corripias me .
Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi : * & confirmaſti ſuper me manum tuam .
Non eſt ſanitas in carne mea à facie iræ tuæ : * non eſt pax oſſibus meis à facie peccatorum meorum .
Quoniam iniquitates meæ ſupergreſſæ ſunt caput meum : * & ſicut onus grave gravatæ ſunt ſuper me .
Putruerunt, & corruptæ ſunt cicatrices meæ :* à facie inſipientiæ meæ.
Miſer factus ſum, & curvatus ſum uſque in finem : * tota die contriſtatus ingrediebar .
Quoniam lumbi mei impleti ſunt illuſionibus : * & non eſt ſanitas in carne mea .

Affli-

Afflictus ſum, & humiliatus ſum nimis: * rugiebam à gemitu cordis mei.
Domine ante te omne deſiderium meum: * & gemitus meus à te non eſt abſconditus.
Cor meum conturbatum eſt; dereliquit me virtus mea: * & lumen oculorum meorum, & ipſum non eſt mecum.
Amici mei, & proximi mei: * adversùm me appropinquaverunt, & ſteterunt.
Et qui juxta me erant, de longè ſteterunt: * & vim faciebant, qui quærèbant animam meam.
Et qui inquirebant mala mihi, locuti ſunt vanitates: * & dolos tota die meditabantur.
Ego autem tamquam ſurdus non audiebam: * & ſicut mutus non aperiens os ſuum.
Et factus ſum ſicut homo non audiens: * & non habens in ore ſuo redargutiones.
Quoniam in te, Dominè, ſperavi: * tu exaudies me, Domine Deus meus.

Quia dixi : Nè quando supergaudeant mihi inimici mei : * & dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt.
Quoniam ego in flagella paratus sum : * & dolor meus in conspectu meo semper.
Quoniam iniquitatem meam annunciabo : * & cogitabo pro peccato meo.
Inimici autem mei vivunt, & confirmati sunt super me : * & multiplicati sunt, qui oderunt me iniquè.
Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi : * quoniam sequebar bonitatem.
Nè derelinquas me, Domine Deus meus : * nè discesseris à me.
Intende in adjutorium meum : * Domine Deus salutis meæ.

Psalmus 50.

Miserere mei Deus : * secundùm magnam misericordiam tuam.
Et secundùm multitudinem miserationum tuarum : * dele iniquitatem meam.
Amplius lava me ab iniquitate mea : *

& à

& à peccato meo munda me.
Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: * & peccatum meum contra me est semper.
Tibi soli peccavi, & malum coram te feci: * ut justificeris in sermonibus tuis, & vincas cùm judicaris.
Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * & in peccatis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta, & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.
Asperges me hysopo, & mundabor: * lavabis me, & super nivem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium, & lætitiam: * & exultabunt ossa humiliata.
Averte faciem tuam à peccatis meis: * & omnes iniquitates meas dele.
Cor mundum crea in me, Deus: * & spiritum rectum innova in visceribus meis.
Nè projicias me à facie tua: * & Spiritum sanctum tuum nè auferas à me.
Redde mihi lætitiam salutaris tui: * & spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: * & impii ad te convertentur.
Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: * & exultabit lingua mea justitiam tuam.
Domine, labia mea aperies: * & os meum annunciabit laudem tuam.
Quoniam si voluisses sacrificium dedissem utique: * holocaustis non delectaberis.
Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum, & humiliatum, Deus non despicies.
Benignè fac, Domine, in bona voluntate tua Sion: * ut ædificentur muri Jerusalem.
Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, oblationes, & holocausta: * tunc imponent super Altare tuum vitulos.

## Psalmus 101.

DOmine, exaudi orationem meam: * & clamor meus ad te veniat.
Non avertas faciem tuam à me: * in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacumque die invocavero te: * velociter exaudi me.
Quia defecerunt sicut fumus dies mei: * & ossa mea sicut cremium aruerunt.
Percussus sum ùt fœnum, & aruit cor meum: * quia oblìtus sum comedere panem meum.
A voce gemitus mei: * adhæsit os meum carni meæ.
Similis factus sum pelicàno solitudinis: * factus sum sicut nyctìcorax in domicilio.
Vigilavi: * & factus sum, sicut passer solitarius in tecto.
Tota die exprobrabant mihi inimici mei: * & qui laudabant me, adversùm me jurabant.
Quia cinerem tamquam panem manducabam: * & potum meum cum fletu miscebam.
A facie iræ, & indignationis tuæ: * quia elevans allisisti me.
Dies mei sicut umbra declinaverunt:* & ego sicut fœnum arui.
Tu autem, Domine, in æternum

permanes : * & memoriale tuum in generationem, & generationem.
Tu exurgens misereberis Sion : * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus.
Quoniam placuerunt servis tuis lapides ejus : * & terræ ejus miserebuntur.
Et timebunt Gentes nomen tuum, Domine : * & omnes Reges terræ gloriam tuam.
Quia ædificavit Dominus Sion : * & videbitur in gloria sua.
Respexit in orationem humilium : * & non sprevit precem eorum.
Scribantur hæc in generatione altera : * & populus qui creabitur, laudabit Dominum.
Quia prospexit de excelso sancto suo : * Dominus de cælo in terram aspexit.
Ut audiret gemitus compeditorum : * ut solveret filios interemptorum.
Ut annuncient in Sion nomen Domini. * & laudem ejus in Jerusalem.
In conveniendo populos in unum : *
& re-

& reges ut serviant Domino.
Respondit ei in via virtutis suæ:*paucitatem dierum meorum nuncia mihi.
Nè revoces me in dimidio dierum meorum: * in generationem, & generationem anni tui.
Initio tu, Domine, terram fundasti: * & opera manuum tuarum sunt cæli.
Ipsi peribunt, tu autem permanes: * & omnes sicut vestimentum veterascent.
Et sicut opertorium mutabis eos, & mutabuntur: * tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.
Filii servorum tuorum habitabunt: * & semen eorum in seculum dirigetur.

Psalmus 129.

DE profundis clamavi ad te, Domine: * Domine, exaudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendentes: * in vocem deprecationis meæ.
Si iniquitates observaveris, Domine: * Domine, quis sustinebit.
Quia apud te propitiatio est: * & propter legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus : * speravit anima mea in Domino.
A custodia matutina usque ad noctem : * speret Israel in Domino.
Quia apud Dominum misericordia : * & copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet Israel : * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Psalmus 142.

DOmine, exaudi orationem meam; auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua : * exaudi me in tua justitia.
Et non intres in judicium cum servo tuo : * quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.
Quia persecutus est inimicus animam meam : * humiliavit in terra vitam meam.
Collocavit me in obscuris sicut mortuos seculi : * & anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.
Memor fui dierum antiquorum; meditatus sum in omnibus operibus tuis : * in factis manuum tuarum meditabar.

Ex-

Expandi manus meas ad te : * anima mea ſicut terra ſinè aqua tibi.
Velociter exaudi me, Domine : * defecit ſpiritus meus.
Non avertas faciem tuam à me : * & ſimilis ero deſcendentibus in lacum.
Auditam fac mihi manè miſericordiam tuam : * quia in te ſperavi.
Notam fac mihi viam, in qua ambulem : * quia ad te levavi animam meam.
Eripe me de inimicis meis, Domine, ad te confugi : * doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.
Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Domine, vivificabis me in æquitate tua.
Educes de tribulatione animam meam : * & in miſericordia tua diſperdes inimicos meos.
Et perdes omnes, qui tribulant animam meam : * quoniam ego ſervus tuus ſum.

Poſt Pſalm. ſubjung. à toto Choro

Antiph. Nè reminiſcaris, Domine, delicta noſtra, vel parentum noſtrorum: neque vindictam ſumas de peccatis noſtris.

Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon.
Kyrie eleiſon. Pater noſter.

Quo finito, ſurgat Prior cum ſolo Diacono, & ſtans ſuper gradus Presbyterii, vel Altaris, verſa facie ad Meridiem, & dexteram manum erectam habens ad Conventum, Diacono coram eo tenente librum, dicat: Et nè nos inducas, &c.

Deinde ℣. Salvos fac ſervos tuos.
℟. Deus meus ſperantes in te.
℣. Mitte eis, Domine, auxilium de Sancto.
℟. Et de Sion tuere eos.
℣. Eſto eis, Domine, turris fortitudinis.
℟. A facie inimici.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiſcum. Oratio.

EXaudi, Domine, preces noſtras, & confitentium tibi parce peccatis:

catis : ut, quos conscientiæ reatus accusat, indulgentia tuæ pietatis absolvat. Per Christum. ℟. Amen.

Finita prædicta Oratione, faciat absolutionem, absque Dominus vobiscum, & absque Oremus, hoc modo.

Dominus Jesus Christus, qui beato Petro Apostolo suo potestatem dedit ligandi, atque solvendi; ipse vos absolvat ab omni vinculo delictorum: & quantùm meæ fragilitati permittitur, sitis absoluti ante tribunal ejusdem Domini nostri Jesu Christi ab omnibus peccatis, & negligentiis vestris, habeatisque vitam æternam, & vivatis in secula seculorum. ℟. Amen.

Facta absolutione, surgant omnes; & Prior cum Ministris in Sacristiam revertatur. Et Missa inchoata à Choro (quæ sicut in festo toto Duplici celebratur) assumptis sericis indumentis albi coloris, & cereis accensis, procedat Prior more solito ad Missam celebrandam.

# AD MISSAM.

Officium. Gal. 6.

NOs autem gloriari oportet in Cruce Domini nostri Jesu Christi; in quo est salus, vita, & resurrectio nostra: per quem salvati, & liberati sumus.

℣. Deus misereatur nostri, & benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri. Nos autem gloriari.

Non dic. Gloria Patri, nec Flectamus genua, sed dicatur Gloria in excelsis.

Oratio.

DEus, à quo & Judas reatus sui pœnam, & confessionis suæ latro præmium sumpsit: concede nobis tuæ propitiationis effectum; ut, sicut in Passione sua Jesus Christus Dominus noster diversa utrisque intulit stipendia meritorum: ita nobis, ablato vetustatis errore, Resurrectionis

suæ

suæ gratiam largiatur. Qui tecum vivit, & regnat.

Hæc sola Oratio dicatur.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apostoli ad Corinthios. 1. Cor. 11.

FRatres: Convenientibus vobis in unum, jam non est Dominicam cœnam manducare. Unusquisque enim suam cœnam præsumit ad manducandum. Et alius quidem èsurit: alius autem ebrius est. Numquid domos non habetis ad manducandum, & bibendum? aut Ecclesiam Dei contemnitis, & confunditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo. Ego enim accepi à Domino, quod & tradidi vobis: quoniam Dominus Jesus, in qua uocte tradebatur, accepit panem, & gratias agens fregit, & dixit: Accipite, & manducate, hoc est Corpus meum, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemorationem. Similiter & calicem, postquam cœnavit, dicens: Hic calix novum testamentum est in meo Sanguine: hoc

hoc facite, quotiescumque bibetis, in meam commemorationem. Quotiescumque enim manducabitis panem hunc, & calicem bibetis, mortem Domini annunciabitis, donec veniat. Itaque quicumque manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Domini indignè: reus erit Corporis, & Sanguinis Domini. Probet autem seipsum homo: & sic de pane illo edat, & de calice bibat. Qui enim manducat, & bibit indignè: judicium sibi manducat, & bibit, non dijudicans Corpus Domini. Ideo inter vos multi infirmi, & imbecilles: & dormiunt multi. Quòd si nosmetipsos dijudicaremus, non utique judicaremur. Dum judicamur autem, à Domino corripimur, ut non cum hoc mundo damnemur.

℟. Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem: mortem autem Crucis.

℣. Propter quod, & Deus exaltavit illum, & dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Se-

Sequentia Sancti Evangelii secundùm Joannem. c. 13.

ANte diem festum Paschæ, sciens Jesus, quia venit hora ejus, ut transeat ex hoc mundo ad Patrem: cùm dilexisset suos, qui erant in mundò, in finem dilexit eos. Et cœna facta, cùm diabolus jam misisset in cor, ut traderet eum Judas Simonis Iscariòtæ; sciens quia omnia dedit ei Pater in manus, & quia à Deo exivit, & ad Deum vadit: surgit à cœna, & ponit vestimenta sua, & cùm accepisset linteum, præcinxit se. Deinde mittit aquam in pelvim, & cæpit lavare pedes discipulorum, & extergere linteo, quo erat præcinctus. Venit ergo ad Simonem Petrum; & dicit ei Petrus: Domine, tu mihi lavas pedes? Respondit Jesus, & dixit ei: Quod ego facio, tu nescis modò, scies autem postea. Dicit ei Petrus: Non lavabis mihi pedes in æternum. Respondit ei Jesus: Si non lavero te, non habebis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus: Domine, non

tan-

tantùm pedes meos, sed & manus, & caput. Dicit ei Jesus; Qui lotus est, non indiget, nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis: sed non omnes. Sciebat enim quisnam esset, qui traderet eum: propterea dixit: Non estis mundi omnes. Postquam ergo lavit pedes eorum, & accepit vestimenta sua, cùm recubuisset iterum, dixit eis: Scitis, quid fecerim vobis? Vos vocatis me Magister, & Domine, & bene dicitis: sum etenim. Si ergo ego lavi pedes vestros, Dominus, & Magister: & vos debetis alter alterius lavare pedes: Exemplum enim dedi vobis: ut, quemadmodum ego feci vobis, ita & vos faciatis. Credo.

Offertorium. Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini exaltavit me: non moriar, sed vivam, & narrabo opera Domini. Secreta.

IPse tibi, quæsumus, Domine Sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, sacrificium nostrum reddat acceptum: qui discipulis suis in sui

com-

commemorationem hoc fieri hodierna traditione monstravit, Jesus Christus Filius tuus Dominus noster. Qui tecum, &c.

Præfatio: Qui salutem, & Agnus Dei dicatur, sed Pax non detur.

Hac die duæ Hostiæ apponantur, & consecrentur à Sacerdote, quarum unam sumat, alteram reservet pro die sequenti, in quo non conficitur Sacramentum. Poterunt etiam, si opus fuerit, aliquæ parvæ Hostiæ pro infirmis consecrari, & reservari in Pyxide.

Deinde Sacerdos sumat totum Sanguinem, quo sumpto, ante ablutionem digitorum, Hostiam in crastinum servandam ponat in Calice diverso ab eo, in quo celebratum est: quem Diaconus patena, & palla cooperiet, & in medio Altaris collocabit, serico velo albi coloris super eum expanso.

Deinde fiat Communio Fratrum, hoc ordine: ità ut primò communicent omnes Ministri simul, Diacono, & Subdiacono habentibus Stolas super

per Dalmaticas, ( si sint Sacerdotes ) simulque omnes præ manibus teneant mundam, & honestam mappam ad hoc præparatam, inter Sacerdotem, & ipsos communicantes extensam, illamque sub mento, dum communicant, ambabus manibus elevent. Interim dum Ministri præfati communicant, cæteri Fratres à Majoribus incipiendo, ( Sacerdotibus cum stolis super cappas ) binis, ac binis, gravi, & regulato incessu successivè procedentibus, ante medium Altaris accedant: quò cùm pervenerint, simul infra infimum gradum inclinationem profundam faciant; & Ministris à supremo gradu recedentibus, ascendentes, in eorum locum alternatim succedant, ac iterum ibi profundè inclinent, moxque genua flectant, toto reliquo corpore stantes erecti: sicque cum debita reverentia Sanctissimum Christi corpus recipiant; quo sumpto simul se erigant, simulque etiam profundè inclinent, & discedant, versis vultibus ad invicem in

la-

latus incedendo, nè terga vertant Sanctiſsimo Sacramento: & infra infimum gradum Altaris, iterum profundè coram Sanctiſsimo inclinent; ac poſtea eodem ordine ad loca sua in Chorum revertantur; vel si Altare sit intrà Chorum, prope Presbyterium in duos Choros ordinati, maneant genuflexi. Porrò poſtquam Miniſtri communicaverint, Acolythi flectentes genua in supremo gradu Altaris, hinc, & inde versis vultibus ad invicem mappulam supradictam inter Priorem, & Fratres communicantes teneant; Diaconus verò ad cornu Evangelii, & Subdiaconus ad çornu Epiſtolæ accedant ad vinum sumendum: quod ab eis recipiendum eſt de Calice alio, quàm sit Calix, in quo celebratur: poſteaque aliis illud miniſtrent, tenendo pedem Calicis dextera manu, & leva mundam, & decentem mappulam, qua cum Fratres poſt ablutionem oris labia detergant; vel poterunt etiam Fratres, dum in Chorum ad sua loca revertuntur, ex se vinum seor-

seorsum à Sacrista præparatum sumere retro Altare. Caveat autem Sacerdos, nè post factam consecrationem, unquam Sacramento terga vertat: sed tam in communicandis Fratribus, quàm in dicendo **Dominus vobiscum**, & in danda benedictione ante ultimum Evangelium, recedat paululùm à medio ob reverentiam Sacramenti, & ante, & post quamlibet prædictarum actionum, genuflectat: quod etiam Ministri in suis functionibus observabunt.

Communio. **Dominus Jesus, postquam cœnavit cum discipulis suis, lavit pedes eorum, & ait illis: Scitis, quid fecerim vobis ego Dominus, & Magister? exemplum dedi vobis, ut & vos ita faciatis.**

Interim fine communicantium approximante, à Cantoribus dicatur Communio, & **Fratres** tunc cereos à Sacrista acceptos accendant, & genuflexi maneant. **Absoluta vero** òmnium Fratrum Communione; Prior more solito **patena** recolligat fragmen-

menta, & si quæ super Corporale invenerit, in Calice excutiat: tumque primam ablutionem sumat, & secundam etiam super digitos recipiat: qua sumpta, Calicem super corporale deponat. ( quem Subdiaconus à se purgatum, mox, præeunte uno Acolythorum cum Ampullis, in Sacristiam deferat ) & deinde Communionem legat: qua dicta, si Missam finire voluerit, accedat ad medium Altaris, & facta genuflexione, verso vultu ad populum dicat: **Dominus vobiscum**, deinde reversus ad librum, dicat more solito:

**Oremus.** Postcommunio.

**Refecti vitalibus alimentis, quæsumus, Domine Deus noster: ut, quod tempore nostræ mortalitatis exequimur; immortalitatis tuæ munere consequamur. Per Dominum.**

Postea accedens ad medium, & genuflectens, dicat iterum: **Dominus vobiscum**, & deinde cantetur à Diacono: **Ite, Missa est**: & data benedictione à Priore, dicatur Evangelium. **In principio.** Fi-

Finita Missa, Acolyti cum candelabris, & cereis accensis, vadant ad Sacristiam; Cruciferariumque inde, habentem Crucem velatam, præeunte Thuriferario, comitentur, ac ante gradus Presbyterii genuflexi, se sistant. Interim aliquibus ex antiquioribus Patribus, aut nobilioribus secularibus, a Sacrista ad deferendum Baldachinum invitatis, Prior stans ante Altare genuflexus, thurificet Corpus Domini: Postea Diaconus imponat super humeros Prioris velum sericum albi coloris, cujus extremitates super ejusdem manus expandat; & deinde facta genuflexione, de Altari Calicem, in quo est Corpus Domini, cum Pyxide continente alias parvas Hostias consecratas, supraposita, tradat Priori inter manus, qui statim surgens, vertat se ad populum. Tunc Cantor incipiat Hymnum: **Pange lingua gloriosi Corporis mysterium**; & Conventus prosequatur, fiatque Processio ad locum præparatum, ubi reponendum est pro crastino

no Corpus Christi: Priore incedente sub Baldachino, fulcientibus eum hinc, & inde per brachia Diacono, & Subdiacono: & Thuriferario à latere, semper ante eum incensante Corpus Domini. Cùm pervenerint ad locum, Fratres ordinati in duos Choros, hinc, & inde se collocent, ac genuflexi prosequantur præfatum Hymnum. Interim Diaconus genuflexus, à Priore stante, accipiat Calicem, & Pyxidem cum Sacramento, & mox se erigens ponat illum primò super corporale in medio Altaris; ubi à Priore genuflexo incensetur, ut supra: deinde Diaconus reponat illum cum Pyxide in Capsula ibidem præparata. Quo facto Acolyti dicant.

℣. Panem de cælo præstitisti eis.

℟. Omne delectamentum in se habentem. Et Prior erectus subjungat.

Oremus.

DEus, qui nobis sub Sacramento mirabili, Passionis tuæ memoriam reliquisti: tribue, quæsumus, ita nos Corporis, & Sanguinis tui

sacra Myſteria venerari; ut redemptionis tuæ fructum in nobis jugiter ſentiamus. Qui vivis &c.

Ac poſtea extinctis cereis, vel ibidem accenſis depoſitis, ſi mos fuerit, Baldachino, & Cruce etiam ibi relictis, tevertantur omnes in Chorum, ordine quo venerunt. Prior autem, & Miniſtri, præeunte Thuriferario cum Cruciferario ante Acolythos, in Sacriſtiam revertantur. Si verò priùs Veſperæ dicantur, antequam Miſſa terminetur, facta communione, fiat Proceſſio, ùt ſupra: & finita Proceſſione, Prior, & Miniſtri ad Presbyterium, & Conventus in Chorum, eo ordine, quo exierunt, revertantur.

Poſtquam autem omnes in Chorum venerint, abſque Pater noſter, & abſque Deus in adjutorium, incipiantur Veſperæ per

Antiph. Calicem. Pſalmus 115.

CRedidi, propter quod locutus ſum: * ego autem humiliatus ſum nimis.

Ego

Ego dixi in excessu meo: * omnis homo mendax.
Quid retribuam Domino: * pro omnibus, quæ retribuit mihi.
Calicem salutaris accipiam: * & nomen Domini invocabo.
Vota mea Domino reddam, coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum ejus.
O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.
Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini invocabo.
Vota mea Domino reddam, in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.
Antiph. Calicem salutaris accipiam, & nomen Domini invocabo.
Antiph. Cum his. Psalmns 119.
AD Dominum, cum tribularer, clamavi: * & exaudivit me.
Domine, libera animam meam à labiis iniquis: * & à lingua dolosa.
Quid detur tibi, aut quid apponatur

tur tibi : * ad linguam doloſam ?
Sagittæ potentis acutæ : * cum carbonibus deſolatoriis.
Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus eſt : * habitavi cum habitantibus Cedar : multùm incola fuit anima mea.
Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus : * cùm loquebar illis, impugnabant me gratìs.
Antiph. Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus : cùm loquebar illis, impugnabant me gratìs.
Antiph. Ab hominibus. Pſalmus 139.
ERipe me, Domine, ab homine malo : * à viro iniquo eripe me.
Qui cogitaverunt iniquitates in corde : * tota die conſtituebant prælia.
Acuerunt linguas ſuas ſicut ſerpentis : * venenum aſpidum ſub labiis eorum.
Cuſtodi me, Domine, de manu peccatoris : * & ab hominibus iniquis eripe me.
Qui cogitaverunt ſupplantare greſſus meos : * abſconderunt ſuperbi laqueum mihi.
Et

Et funes extenderunt in laqueum: * juxta iter scandalum posuerunt mihi.
Dixi Domino: Deus meus es tu: * exaudi, Domine, vocem deprecationis meæ.
Domine, Domine virtus salutis meæ: * obumbrasti super caput meum in die belli.
Nè tradas me, Domine, à desiderio meo peccatori: * cogitaverunt contra me, nè derelinquas me: nè fortè exaltentur.
Caput circuitus eorum: * labor labiorum ipsorum operiet eos.
Cadent super eos carbones; in ignem dejicies eos: * in miseriis non subsistent.
Vir linguosus non dirigetur in terra: * virum injustum mala capient in interitu.
Cognovi, quia faciet Dominus judicium inopis: * & vindictam pauperum.
Verumtamen justi confitebuntur nómini tuo: * & habitabunt recti cum vulto tuo.

Antiph. Ab hominibus iniquis, libera me, Domine.

Antiph. Custodi me. Psalmus 140.

DOmine, clamavi ad te, exaudi me: * intende voci meæ, cùm clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone, Domine, custodiam ori meo: * & ostium circumstantiæ labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiæ: * ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: * & non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me justus in misericordia, & increpabit me: * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum: * absorpti sunt juncti petræ judices eorum.

Audient verba mea, quoniam potue-

tuerunt: * sicut crassitudo terræ erupta est super terram.
Dissipata sunt ossa nostra secus infernum; quia ad te, Domine, Domine, oculi mei: * in te speravi, non auferas animam meam.
Custodi me à laqueo, quem statuerunt mihi: * & a scandalis operantium iniquitatem.
Cadent in retiaculo ejus peccatores: * singulariter sum ego, donec transeam.
Antiph. Custodi me à laqueo, quem statuerunt mihi: & à scandalis operantium iniquitatem.
Antiph. Considerabam.

Psalmus 141.

VOce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum.
Effundo in conspectu ejus orationem meam: * & tribulationem meam ante ipsum pronuncio.
In deficiendo ex me spiritum meum: * & tu cognovisti semitas meas.
In via hac, qua ambulabam: * abs-

conderunt laqueum mihi.
Conſiderabam ad dexteram, & videbam: * & non erat, qui cognoſceret me.
Periit fuga à me: * & non eſt, qui requirat animam meam.
Clamavi ad te, Domine: * dixi: Tu es ſpes mea, portio mea in terra viventium.
Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus ſum nimis.
Libera me à perſequentibus me: * quia confortati ſunt ſuper me.
Educ de cuſtodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant juſti, donec retribuas mihi.
Antiph. Conſiderabam ad dexteram, & videbam: & non erat, qui cognoſceret me.

Dum Veſperæ à Conventu dicuntur, Prior cum Miniſtris in Presbyterio ad cornu Epiſtolæ, Veſperas ſuas dicendo, ſedeat uſquequo inchoanda fuerit Antiphona ad Magnificat. Interim, dum Veſperæ cantantur, Acolythi, vel Sacriſta denu-

dent

dent Altare; relicta una sola linea mappa super illud, quæ, etiam finita Missa, auferatur.

Dicta post ultimum Psalmum Antiphona, Prior surgat, & ad Altare accedens stet in cornu Epistolæ, & Cantore ei deferente, incipiat ad Magnificat Antiphonam Cœnantibus, quam in eodem loco stans prosequatur sinè nota cum Ministris voce mediocri, utì & Canticum Beatissimæ Virginis Mariæ. Lucæ 1.

MAgnificat: * anima mea Dominum.

Et exultavit spiritus meus: * in Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna, qui potens est: * & sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus à progenie in progenies: * timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo: * dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede: * & exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis: * & divites dimisit inanes.
Suscepit Israel puerum suum: * recordatus misericordiæ suæ.
Sicut locutus est ad Patres nostros: * Abraham, & semini ejus in secula.
Antiph. Cœnantibus autem illis accepit Jesus panem, & benedixit, ac fregit: deditque discipulis suis.

Finita à Choro post Cant. Antiph. si Missam jam non absolverit, Prior conversus ad Populum, dicat Dominus vobiscum.

Deinde reversus ad librum, dicat more solito.

Oremus. Oratio.

REfecti vitalibus alimentis, quæsumus, Domine Deus noster: ut, quod tempore nostræ mortalitatis exequimur; immortalitatis tuæ munere consequamur. Per.

Post dicat iterum: Dominus vobiscum; & deinde dicatur: Ite, Missa est. Et data benedictione à Priore, dicatur Evangelium, In principio, more solito.

Si

Si verò Vesperæ post Missam, vel privatim recitentur, dicatur Oratio Respice, & Pater noster.

## POST PRANDIUM.

### Ad Altaria abluenda.

POst comestionem utriusque mensæ, hora idonea, fiat signum cum Tabula ad Altaria abluenda. Quo audito, Prælatus præparet se ad hoc officium cum his Ministris, scilicet Diacono, & Subdiacono, & Ceroferariis, & aliis duobus Fratribus, quorum unus deferat situlam cum aqua, & alter scopam ex aliquibus ramis arborum, & linteum: & hi omnes induantur Albis, Priore, & Diacono habentibus Stolas, & Manipulos, & Subdiacono Manipulum. Quibus præparatis, fiat secundum signum, & tunc Fratres conveniant in Choro, & sic præcedentibus Ceroferariis, & subsequentibus post eos illis, qui aquam & scopam deferunt, deinde Subdiacono cum ampulla vinaria, & Diacono cum libello, quem tenere debet co-

ram Priore ad Orationes dicendas, Prælatus procedat ad majus Altare abluendum; cumque illuc pervenerit, Cantor voce mediocri (in qua totum hoc officium fieri debet) incipiat ℟. **In monte Oliveti**, cum suo ℣. & Conventus utrumque prosequatur, cum resumptione: quod etiam in cæteris ℟℟. cantandis ad hoc officium observetur. Dum cantatur ℟. primum, **In monte**, qui situlam defert, effundat aquam super magnam mensam Altaris, si consecrata fuerit, vel super mensam Altaris portatilis, si Altare non fuerit consecratum: quo facto Prior accipiens scopam, ea lavet Altare, deinde à Fratre deferente linteum extergatur; postmodum Prior scopam Fratri reddat, & accepta ampulla de manu Subdiaconi, in modum crucis vinum effundat super Altare. Finito Responsorio, Cantor incipiat Antiphonam de Sancto, vel Sanctis illis, in cujus, vel quorum memoriam Altare constructum est, & Conventus ipsam prosequa-

quatur: qua finita, Ceroferarii (Cantore eis deferente) dicant Versum de Sancto, vel de Sanctis illis, & Prior Orationem, ex libello, quem coram ipso tenebit Diaconus.

Deinde procedatur ad cætera Altaria, quæ sunt in Ecclesia. Et eodem modo fiat per singula Altaria, Cantore post terminationem Orationis, incipiente immediatè singula Responsoria, secundùm ordinem ipsorum, dum procedunt ad singula Altaria: deinde Antiphona de Sancto, vel Sanctis, & Versus, & Oratio, ut prædictum est, dicantur.

Cùm autem ad ultimum Altare procedendum fuerit, inchoetur ℟. Circumdederunt: Et si Altaria fuerint plura, quàm decem, dicto ℟. Revelabunt, resumantur de antedictis, prout necessè fuerit: & ad ultimum Altare ℟. Circumdederunt, reservetur.

Si verò pauciora fuerint Altaria, quam Responsoria: dictis Responsoriis, quæ necessaria fuerint, reliqua intermittantur, & ℟. Circumdederunt, ultimò cantetur. Ubi

Ubi aptitudo loci permiserit, præcedente Priore cum Ministris ad Altaria, Conventus cantando ℞℞. gregatim sequatur: & ad Altare, quod lavatur, seorsum ℞. cum Antiphona cantetur. Si verò non fuerit locus ad procedendum idoneus, Prælatus cum Ministris ad Altaria procedat, & quæ cantanda sunt à Conventu, in Choro cantentur.

**℞. i. In Monte Olivèti oravit ad Patrem: Pater, si fieri potest, transeat à me calix iste; spiritus quidem promptus est, caro autem infirma: * Fiat voluntas tua.**

**℣. Verumtamen non sicut ego volo, sed sicut tu vis. Fiat.**

**℞. ii. Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete hìc, & vigilate mecum; nunc videbitis turbam, quæ circùmdabit me: * Vos fugam capietis, & ego vadam immolari pro vobis.**

**℣. Ecce appropinquat hora: & Filius hominis tradetur in manus peccatorum. Vos fugam.**

R. iii.

℟. iii. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem, aspectus ejus in eo non est; hic peccata nostra portavit, & pro nobis dolet; ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras: * Cujus livore sanati sumus.

℣. Verè languores nostros ipse tulit: & dolores nostros ipse portavit. Cujus livore.

℟. iv. Amicus meus osculi me tradidit signo: quem osculatus fuero, ipse est, tenete eum. Hoc malum fecit signum, qui per osculum adimplevit homicidium: * Infelix prætermisit pretium sanguinis: & in fine laqueo se suspendit.

℣. Filius quidem hominis vadit, sicut scriptum est de illo: væ autem homini illi, per quem tradetur. Infelix.

℟. v. Unus ex vobis tradet me hodie; væ illi, per quem tradar ego: * Meliùs illi erat, si natus non fuisset.

℣. Qui intingit mecum manum in paropside: hic me traditurus est in

ma-

manus peccatorum. Melius illi erat.
℟. vi. Eram quasi agnus innocens: ductus sum ad immolandum, & nesciebam; consilium fecerunt inimici mei adversùm me, dicentes: * Venite, mittamus lignum in panem ejus, & eradamus eum de terra viventium.
℣. Omnes inimici mei adversùm me cogitabant mala mihi: verbum iniquum mandaverunt adversùm me, dicentes. Venite.
℟. vii. Una hora non potuistis vigilare mecum, qui exhortabamini mori pro me? * Vel Judam non videtis, quomodo non dormit, sed festinat tradere me Judæis?
℣. Dormite jam, & requiescite: ecce appropinquavit, qui me tradet. Vel Judam.
℟. viii. Seniores populi consilium fecerunt, * Ut Jesum dolo tenerent, & occiderent: cum gladiis, & fustibus exierunt, tamquam ad latronem.
℣. Collegerunt ergo pontifices, & Pharisæi concilium. Ut Jesum.
℟. ix. Revelabunt cæli iniquitatem

Ju-

Judæ; & terra adversùs eum consurget, & manifestum erit peccatum illius in die furoris Domini: * Cum eis, qui dixerunt Domino Deo: Recede a nobis, scientiam viarum tuarum nolumus.

℣. In diem perditionis servabitur: & ad diem ultionis ducetur. Cum.

℟. x. Circumdederunt me viri mendaces, sinè causa flagellis cæciderunt me: * Sed tu, Domine, defensor vindica me.

℣. Quoniam tribulatio proxima est: & non est qui adjuvet. Sed tu.

Sequentes Antiphonæ, ℣℣., atque Orationes in Altarium ablutione cantandæ sunt, & minimè sicuti collocatæ fuere, sed juxta Altarium dispositionem in quolibet Conventu: at si Conventus aliquis alia privata habebit Altaria, quæ hìc adnotata non sint, poterunt pro eis accipi de Communi Antiphonæ.

Ad Altare Majus dicatur Antiphona, & Oratio Titularis Ecclesiæ.

Ad

semper Virginis patrociniis confidentes, à cunctis hostibus redde securos. Per Christum.

Ad Altare SS. Angelorum.

Antiph. Archangeli Michaëlis interventione suffulti, te, Domine, deprecamur: ut, quos honore prosequimur, contingamus & mente.

℣. Adorate Deum.

℟. Omnes Angeli ejus.

Oremus. Oratio.

DEus, qui miro ordine Angelorum ministeria, hominumque dispensas: concede propitius, ut, à quibus tibi ministrantibus in cælo semper assistitur; ab his in terra vita nostra muniatur. Per Christum.

Ad Altare S. Joannis Baptistæ.

Antiph. Inter natos mulierum non surrexit major Joanne Baptista.

℣. Fuit homo missus à Deo.

℟. Cui nomen erat Joannes.

Oremus. Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut familia tua per viam salutis incedat; & beati Joannis Præcur-

curſoris hortamenta ſectando, ad eum, quem prædixit, ſecura perveniat. Chriſtum.

Ad Altare B. Dominici Patris Noſtri.

Antiph. Pie Pater Dominice, tuorum memor operum: ſta coram ſummo Judice, pro tuo cœtu pauperum.

℣. Ora pro nobis beate Pater Dominice.

℟. Ut digni &c.

Oremus. Oratio.

DEus, qui Eccleſiam tuam Beati Dominici Confeſſoris tui, Patris noſtri illuminare dignatus es meritis, & doctrinis: concede, ut ejus interceſſione temporalibus non deſtituatur auxiliis; & ſpiritualibus ſemper proficiat incrementis. Per Chriſtum.

Ad Altare S. Petri Martyris.

Antiph. Petrus novus incola, Cælos laureatus aſcendit, aureola triplici dotatus.

℣. Gloria, & honore coronaſti eum, Domine.

℟. Et conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum. Ore-

Ad Altare S. Vincentii Confeſſoris.

Antiph. Adſit nobis propitius in hujus vitæ veſpere, ad Chriſtum nos Vincentius, tuto ferens itinere.

℣. Amavit eum Dominus, & ornavit eum. ℟. Stolam.

Oremus. Oratio.

DEus, qui gentium multitudinem, mira beati Vincentii Confeſſoris tui prædicatione, ad agnitionem tui nominis venire tribuiſti: præsta, quæſumus, ut quem venturum Judicem nuntiavit in terris, præmiatorem habere mereamur in cælis. Chriſtum Dominum noſtrum.

Ad Altare S. Hyacinthi Confeſſoris.

Antiph. Tuum, Domine, fac ſentiamus auxilium, qui beati Hyacinthi depoſcimus patrocinium.

℣. Ora pro nobis beate Hyacinthe.

℟. Ut digni efficiamur promiſſionibus Chriſti.

Oremus. Oratio.

DEus, qui beatum Hyacinthum Confeſſorem tuum in diverſis nationum populis, operum ſanctitate,

te, & miraculorum gloria fecisti conspicuum: da nobis; ut ejus in melius reformemur exemplis; & in adversis protegamur auxiliis. Per Christum.

Ad Altare S. Raymundi Confessoris.

Antiph. Piis Raymundi precibus educ nos, Domine, de domo servitutis peccati, in libertatem gloriæ filiorum tuorum.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas. ℟. Et ostendit.

Oremus. Oratio.

DEus qui beatum Raymundum Pœnitentiæ sacramenti insignem ministrum elegisti, & per maris undas mirabiliter traduxisti: concede, ut ejus intercessione, dignos pœnitentiæ fructus facere, & ad æternæ salutis portum pervenire valeamus. Per Christum.

Ad Altare S. Ludov. Bert. Confess.

Antiph. Quasi meridianus fulgor consurget tibi ad vesperam, & cùm te consumptum putaveris, manè orieris ùt Lucifer.

℣. Ora pro nobis beate Ludovice.
℟. Ut digni. I Ore-

Oremus. Oratio.

DEus, qui beatum Ludovicum Confessorem tuum, per corporis mortificationem, & fidei præconium, Sanctorum gloriæ coæquasti, præsta, ut quod fide profitemur, pietatis operibus jugiter impleamus. Per Christum.

Ad Altare S. Catharinæ Sen. Virg.

Antiph. Ad sedes regni faciat transire superni, virgo fovens meritis nos Catharina suis.

℣. Specie tua, & pulchritudine tua.

℟. Intende, prosperè procede, & regna.

Oremus. Oratio.

DEus, qui beatæ Catharinæ virginitatis, & patientiæ speciali privilegio decoratæ, malignantium spirituum certamina vincere, & in amore tui nominis inconcussè permanere tribuisti: concede, quæsumus; ut ejus imitatione calcata mundi nequitia, & omnium hostium superatis insidiis, ad tuam securè gloriam transeamus. Per Christum.

Ad

Ad Altare S. Rosæ Limen. Virginis.
Antiph. Rosa soror nostra bene sit nobis propter te, & vivat anima nostra ob gratiam tui.
℣. Ora pro nobis beata Rosa.
℟. Ut digni. Oremus. Oratio.
BOnorum omnium largitor, omnipotens Deus, qui beatam Rosam cœlestis gratiæ rore præventam, virginitatis, & patientiæ decore Indis florescere voluisti: da nobis famulis tuis: ut in odorem suavitatis ejus currentes, Christi bonus odor effici mereamur. Per eumdem Christum.

Ad Altare S. Agnetis de Monte Politiano Virginis.

Antiph. Tuam laudantes gloriam, Agnes beata, respice: cælestis Agni gratiam benigna nobis obtine.
℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.
℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Oremus. Oratio.

DEus, qui beatam Agnetem virginem tuam celesti rore sæpe perfundere, & orationis ejus loca di-

versis enatis floribus decorare digna-tus es : concede propitius; ut ejus precibus perpetuo tuæ benedictionis rore conspersi, æternitatis fructus percipere mereamur. Per Christum.

Ad Altare S Catharinæ de Ricciis Virginis.

Antiph. Exultavit anima mea in Deo meo, quia induit me vestimento salutis, & indumento justitiæ, quasi Sponsam ornatam monilibus suis.

℣. Ora pro nobis beata Catharina.

℟. Ut digni &c.

Oremus. Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui beatam Catharinam Virginem tui amore succensam, Passionis contemplatione clarescere voluisti; ejus intercessione concede, ut Passionis mysteria devotè recolentes, ejus fructum percipere mereamur. Qui vivis &c.

Ad Altare Omnium Sanctorum Ordinis nostri.

Antiph. Sanctos suos magnificavit Dominus in salutari suo: ecce enim ex hoc beatos illos dicent omnes generationes. ℣. Ora-

℣. Orate pro nobis Sancti, & Sanctæ Dei. ℟. Ut digni &c.

Oremus. Oratio.

DEus, qui Prædicatorum Ordinem copioſa Sanctorum ſobole fœcundare dignatus es, atque in ipſis heroica omnium virtutum merita ſublimiter coronaſti: da nobis illorum ſequi veſtigia, ut quos veneramur in terris, iis perpetua feſtivitate aſſociemur in cælis. Per Chriſtum.

Ad Altare S. Mariæ Magdalenæ.

Antiph. Intercede ſupplicans aſſiduè pro nobis Jeſu Domino, Maria Magdalena.

℣. Optimam partem elegit ſibi Maria.
℟. Quæ non auferetur ab ea.

Oremus. Oratio.

LArgire nobis, clementiſſime Pater: ut, ſicut beata Maria Magdalena Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum ſuper omnia diligendo, ſuorum obtinuit veniam peccatorum; ita nobis apud miſericordiam tuam, ſempiternam impetret beatitudinem. Per eumdem Chriſtum.

Ad Altare unius, vel plur. Apoſt.

Antiph. Eſtote fortes in bello, & pugnate cum antiquo ſerpente: & accipietis Regnum æternum, dicit Dominus.

℣. In omnem terram exivit ſonus eorum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eorum. Oremus. Oratio.

PRotege, Domine, populum, tuum: & Apoſtoli tui N. (vel Apoſtolorum tuorum N.N.) patrocinio (vel patrociniis) confidentem perpetua defenſione conſerva. Per Chriſtum.

Ad Altare unius Martyris.

Antiph. Qui me confeſſus fuerit coram hominibus, confitebor & ego eum coram Patre meo.

℣. Gloria, & honore coronaſti eum, Domine. ℟. Et conſtituiſti.

Oremus. Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnipotens Deus: ut, qni glorioſos Martyres fortes in ſua confeſſione cognovimus; pios apud te in noſtra interceſſione ſentiamus. Per Chriſtum.

Ad

Ad Altare unius Confessoris.

Antiph. Similabo eum viro sapienti, qui ædificavit domum suam supra petram.

℣. Amavit eum Dominus, & ornavit eum. ℟. Stolam.

Oremus. Oratio.

Exaudi, Domine, preces nostras: & interveniente beato N. Conſessore tuo, (atque Pontifice, si fuerit Pontifex) supplicationes nostras placatus intende. Per Christum Dominum nostrum.

Oratio pro Doctore.

Deus qui populo tuo æternæ salutis beatum N. ministrum tribuisti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cælis. Per Christum.

Ad Altare unius Virginis.

Antiph. Veni electa mea, & ponam in te thronum meum; quia concupivit Rex speciem tuam.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea &c.

Si fuerit Virgo & Mart.

Oratio.

INdulgentiam nobis, quæsumus Domine, beata N. Virgo, & Martyr imploret: quæ tibi grata semper extitit, & merito castitatis, & tuæ professione virtutis. Per Christum.

Si fuerit Virgo tantùm. Oratio.

EXaudi nos, Deus salutaris noster, ut, sicut de beatæ N. Virginis tuæ commemoratione gaudemus; ita piæ devotionis erudiamur affectu. Per Christum.

Si fuerit Vidua. Oratio.

TUorum corda Fidelium, Deus miserator, illustra: & beatæ N. precibus gloriosis, fac nos prospera mundi despicere, & cælesti semper consolatione gaudere. Per Christum.

# AD MANDATUM

## PERAGENDUM.

FInita Altarium ablutione, Conventu in Choro residente, Præ-

latus,

latus, & Ministri in Sacristiam revertentes, depositis sacris vestibus redeant ad Chorum: deinde vadant omnes ad Capitulum, Priore more solito præcedente, ubi fiat brevis sermo; quo finito, Prælatus cum Adjutoribus sibi deputatis vadat in Sacristiam, & Fratres interim ad ablutionem pedum se præparent, providentes nè aliquid in eis tunc appareat, quod in oculis sæcularium, cùm ibidem convenerint, reprehensibile videatur. Procuratoris verò erit providere, quòd aqua, & vasa necessaria ad mandatum cum sufficientibus mappis, sive linteis, hora competenti sint præparata, utì & de Fratribus Conversis, qui aquam, & vasa Prælato, & Coadjutoribus ejus ministrent. Prior verò induens Camisiam decentem, non notabiliter brevem, præcingat se linteô à Sacrista præparato, idemque faciant Coadjutores ejus juxta loci consuetudinem: & sic veniant ad locum Capituli omnes habentes caputiis capita cooperta. Cumque

ad medium Capituli pervenerint, stans Prior inter Coadjutores verso vultu ad Crucifixum, dicat humili voce hanc Orationem.

**Actiones nostras, quæsumus, Domine, aspirando præveni, & adjuvando prosequere: ut cuncta nostra oratio, & operatio à te semper incipiat, & per te cœpta finiatur. Per Christum &c.**

Qua Oratione terminata, Cantor incipiat Antiph. sequentem: **Dominus Jesus**, & versum, **Deus misereatur nostri**. Et Conventus prosequatur quæ cantanda sunt, Cantore semper incipiente Antiphonas, & Versus.

Et tunc Prælatus flexis genibus incipiat lavare pedes Fratrum à superioribus, ad inferiores incedens, & primò in dexterò Choro, utrosque pedes Fratrum abluendo, uno Coadjutorum ipsum præcedente, & supponente, & coaptante pelvim pedibus Fratris abluendis, & altero subsequente, & aquam cum aliquo vase idoneo superinfundente. Prior verò pe-

pedes lotos abstergat linteô, quo est præcinctus, & postmodum osculetur. Ablutio autem pedum, cùm necesse fuerit, projiciatur in vas aliquod ad hoc præparatum ibidem. Hæc autem, quæ leguntûr in hoc officio, cantanda sunt. Antiphona.

**D**Ominus Jesus, postquam cœnavit cum discipulis suis, lavit pedes eorum, & ait illis: Scitis, quid fecerim vobis ego Dominus, & Magister? Exemplum dedi vobis, ut & vos ita faciatis.

℣. Deus misereatur nostri, & benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri. Dominus Jesus. Repetitur.

Antiph. Postquam surrexit Dominus à cœna, misit aquam in pelvim, & cœpit lavare pedes discipulorum: hoc exemplum reliquit eis.

℣. Audite hæc omnes gentes: auribus percipite, qui habitatis orbem. Postquam.

Antiph. Si ego Dominus, & Magister vester lavi vobis pedes: quantò magis

vos debetis alter alterius lavare pedes.
℣. Exemplum enim dedi vobis : ut & vos ita faciatis. Si ego.
Antiph. Vos vocatis me Magister, & Domine; & bene dicitis : sum etenim. Si ego lavi pedes vestros Dominus, & Magister : & vos debetis alter alterius lavare pedes.
℣. Dixit Jesus discipulis suis. Vos vocatis.
Antiph. Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos : dicit Dominus.
℣. Beati immaculati in via : qui ambulant in lege Domini. Mandatum novum.
Antiph. In hoc cognoscent omnes, quia mei estis discipuli : si dilectionem habueritis ad invicem.
℣. Pacem meam do vobis : pacem relinquo vobis. In hoc.
Antiph. In diebus illis mulier, quæ erat in civitate peccatrix, ùt cognovit, quòd Jesus accubuisset in domo Simonis leprosi; attulit alabastrum unguenti, & stans retro secus pedes

Do-

Domini Jesu, lacrymis cæpit rigare pedes ejus, & capillis capitis sui tergebat: & osculabatur pedes ejus, & unguento ungebat.

℣. Maria optimam partem elegit: quæ non auferetur ab ea. In diebus illis.

Antiph. Maria ergo unxit pedes Jesu, & extersit capillis suis, & domus impleta est ex odore unguenti.

℣. Dimissa sunt ei peccata multa, quoniam dilexit multum. Maria ergo.

Antiph. Domine, tu mihi lavas pedes? Respondit Jesus, & dixit ei: si non lavero tibi pedes, non habebis partem mecum.

℣. Domine non tantùm pedes meos: sed & manus, & caput. Domine, tu.

Antiph. Diligamus nos invicem: quia charitas ex Deo est, & qui diligit fratrem suum, ex Deo natus est, & videt Deum.

℣. Et hoc mandatum habemus à Deo: ut, qui diligit Deum, diligat & fratrem suum. Diligamus.

Antiph. Ubi est charitas, & dilectio,

ibi

ibi Sanctorum est congregatio: ibi nec ira est, nec indignatio, sed firma charitas in perpetuum.

℣. Christus descendit mundum redimere, ut liberaret a morte hominem: exemplum præbuit suis discipulis, ut invicem pedes lavarent. Ubi est.

Antiph. Congregavit nos in unum Christi amor; timeamus, & amemus Christum Deum: ubi charitas, & amor, ibi Deus.

℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucundum: habitare fratres in unum. Congregavit nos.

Antiph. Maneant in nobis Fides, Spes, Charitas, tria hæc: Major autem horum est Charitas.

℣. Nunc autem manent Fides, Spes, Charitas, tria hæc. Maneant.

Cantatis omnibus suprapositis Antiphonis, & Versibus, si ablutio finita non fuerit, repetantur Antiphonæ, & Versus prout necesse fuerit. Si autem antè finiatur lotio, quàm cantata sint omnia, nihilominus cantentur.

Post-

Postquam autem Prælatus pedes omnium laverit, aquam det singulis ad abluendas sibi manus, eo ordine, quo pedes lavit, altero Coadjutorum ipsum præcedente, & pelvim ad ablutionem recipiendam tenente, & altero subsequente, & tenente manutergium (à Sacrista præparatum) ad extergendas manus. Quo facto Prælatus in loco suo resideat, & Coadjutores ejus, qui Sacerdotes fuerint, juxta eum hinc, & inde. Alii verò Ministri seorsum in aliquo loco idoneo ex parte juniorum sedeant. Et tunc Supprior indutus Camisia in Sacristia, & præcinctus linteo, cum Coadjutoribus suis, ut de Priore dictum est, pedes Prioris, & Coadjutorum ejus lavet, & ipsis lotis aquam manibus eorum det supradictô modo: Expletis verò prædictis omnibus, Prælatus in loco suo stans, dicat humili voce Orationem sequentem sinè Oremus.

**Adesto, Domine, nostræ officio servitutis: & quia tu pedes lavare dignatus es tuis discipulis, nè de-**

despicias opera manuum tuarum, quæ nobis retinenda mandasti; sed præsta, ut, sicut hæc exteriora abluuntur inquinamenta: sic à te omnium nostrum interiora laventur peccata. Qui vivis. . . .

Et sic mandatum terminatur, quo facto, Prior, & Supprior cum Coadjutoribus in Sacristiam, ad deponendum Camisias, & linteos, redeuntes, resumptis vestibus, revertantur ad Capitulum, in quo Fratres remanserunt sedentes. Ubi verò multitudo Fratrum tanta fuerit, ut Prior non possit totum mandatum peragere: Supprior cum aliis duobus Coadjutoribus deputatis, vel plures, si necesse fuerit, ad illud cum Priore perficiendum se præparent.

## DE SERMONE DOMINICO.

INterim, dum Mandatum lotionis pedum peragitur, Diaconus, qui sermonem Dominicum est lecturus,

cum

cùm Subdiacono, & Ceroferariis, & Thuriferario, postquam pedes eorum abluti fuerint, & manus, vadant ad Sacristiam, ibique sacris vestibus coloris albi, prout in magnis solemnitatibus fieri solet, induti, finito Mandato, & regresso Priore ad Capitulum, veniat Diaconus cum aliis Ministris ad illud, eo modo, quo itur ad cantandum Evangelium in solemnitatibus, sinè Cruce tamen. Cumque in Capitulum venerint, Thuriferarius thus offerat Priori ad benedicendum, & benedictum ab ipso, in thuribulum ponat.

Deinde Diaconus, accepta benedictione à Priore, stans verso vultu ad Aquilonem, si Capitulum fuerit ad Orientem, vel ad Occidentem situm, alias verso vultu ad Crucifixum Capituli, dicat tono cantus Evangelii Dominus vobiscum: & stantibus Fratribus, versa facie ad Evangelium, ac respondentibus: Et cum spiritu tuo, & ad Gloria tibi Domine, se signantibus, legat solemniter Evangelium

Ante

Ante diem festum Paschæ, Subdiacono, & Ceroferariis, & Thuriferario ordinatis, sicut ad alia Evangelia ordinari solent.

Sequentia sancti Evangelii secundùm Joannem. Cap. 13

ANte diem festum Paschæ, sciens Jesus, quia venit hora ejus, ut transeat ex hoc mundo ad Patrem: cùm dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos. Et cœna facta, cùm diabolus jam misisset in cor ut traderet eum Judas Simonis Iscariotæ: sciens, quia omnia dedit ei Pater in manus, & quia à Deo exivit & ad Deum vadit; surgit à Cœna, & ponit vestimenta sua: & cùm accepisset linteum, præcinxit se. Deinde mittit aquam in pelvim, & cœpit lavare pedes discipulorum, & extergere linteo, quo erat præcinctus. Venit ergo ad Simonem Petrum. Et dicit ei Petrus: Domine, tu mihi lavas pedes? Respondit Jesus, & dixit ei: Quod ego facio, tu nescis modò, scies autem postea. Dicit ei Petrus

Non

Non lavabis mihi pedes in æternum. Respondit ei Jesus: Si non lavero te, non habebis partem meçum. Dicit ei Simon Petrus: Domine, non tantùm pedes meos, sed & manus, & caput. Dicit ei Jesus: Qui lotus est, non indiget, nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes. Sciebat enim, quisnam esset, qui traderet eum; propterea dixit: Non estis mundi omnes. Postquam ergo lavit pedes eorum, & accepit vestimenta sua, cùm recubuisset iterum, dixit eis: Scitis quid fecerim vobis? Vos vocatis me Magister, & Domine: & bene dicitis: sum etenim. Si ergo ego lavi pedes vestros, Dominus, & Magister: & vos debetis alter alterius lavare pedes. Exemplum enim dedi vobis, ut, quemadmodum ego feci vobis, ita & vos faciatis.

Finito evangelio, & remoto prius pulvinari, à Sacrista reportando, Diaconus ex integro prosequatur Sermonem Dominicum, in Tono le-

lectionis, stans versus Crucifixum; quamdiu fuerit in Capitulo, & cæteris Fratribus sedentibus ordine suo, Subdiaconus vero, & Ceroferarii, ac Thuriferarius, depositis candelabris, hinc, & inde ante pulpitum, in quo legitur, & thuribulo in medio, post Diaconum sedeant in sede aliqua, vel scamno ibi à Sacrista præparato, & panno decente cooperto.

Amen, amen dico vobis: Non est servus major Domino suo, neque Apostolus major est eo, qui misit illum. Si hæc scitis; beati eritis, si feceritis ea. Non de omnibus vobis dico; ego scio, quos elegerim: sed ut adimpleatur scriptura: Qui manducat mecum panem, levabit contra me calcaneum suum. Amodo dico vobis, priusquam fiat: ut, cùm factum fuerit, credatis, quia ego sum. Amen, amen dico vobis: Qui accipit, si quem misero, me accipit: qui autem me accipit, accipit eum, qui me misit. Cùm hæc dixisset Jesus, turbatus est spiritu, & protestatus est,

& di-

& dixit: Amen, amen dico vobis: quia unus ex vobis tradet me. Aspiciebant ergo ad invicem discipuli, hæsitantes de quo diceret. Erat ergo recumbens unus ex discipulis ejus in sinu Jesu, quem diligebat Jesus. Innuit ergo huic Simon Petrus: & dixit ei: Quis est, de quo dicit? Itaque cùm recubuisset ille supra pectus Jesu, dicit ei: Domine, quis est? Respondit Jesus: ille est, cui ego intinctum panem porrexero. Et cùm intinxisset panem, dedit Judæ Simonis Iscariotæ. Et post buccellam, introivit in eum satanas. Et dixit ei Jesus: quod facis, fac citius. Hoc autem nemo scivit discumbentium, ad quid dixerit ei. Quidam enim putabant, quia loculos habebat Judas, quòd dixisset ei Jesus: Eme ea, quæ opus sunt nobis ad diem festum: aut egenis, ut aliquid daret. Cùm ergo accepisset ille buccellam, exivit continuò. Erat autem nox. Cùm ergo exiisset, dixit Jesus: Nunc clarificatus est Filius hominis: & Deus clari-

rifi-

rificatus est in eo. Si Deus clarificatus est in eo, & Deus clarificabit eum in semetipso: & continuò clarificabit eum. Filioli, adhuc modicum vobiscum sum. Quæretis me; &, sicut dixi Judæis, quò ego vado, vos non potestis venire; & vobis dico modò. Mandatum novum do vobis; ut diligatis invicem, sicut dilexi vos, ut & vos diligatis invicem. In hoc cognoscent omnes, quia discipuli mei estis: si dilectionem habueritis ad invicem. Dicit ei Simon Petrus: Domine, quò vadis? Respondit Jesus: Quo ego vado, non potes me modò sequi: sequéris autem postea. Dicit ei Petrus: Quare non possum te sequi modò? Animam meam pro te ponam. Respondit ei Jesus: Animam tuam pro me pones? Amen, amen dico tibi: Non cantabit gallus, donec ter me neges. (cap. 14.) Et ait discipulis suis: Non turbetur cor vestrum. Creditis in Deum, & in me credite. In domo Patris mei mansiones multæ sunt. Si quo minùs dixissem

sem vobis: Quia vado parare vobis locum. Et si abiero, & præparavero vobis locum; iterum venio, & accipiam vos ad meipsum: ut, ubi sum ego, & vos sitis. Et quò ego vado, scitis, & viam scitis. Dicit ei Thomas: Domine, nescimus, quò vadis: & quomodo possumus viam scire? Dicit ei Jesus: Ego sum via, veritas, & vita: nemo venit ad Patrem, nisi per me. Si cognovissetis me, & Patrem meum utique cognovissetis: & amodo cognoscetis eum, & vidistis eum. Dicit ei Philippus; Domine, ostende nobis Patrem; & sufficit nobis. Dicit ei Jesus: Tanto tempore vobiscum sum, & non cognovistis me? Philippe, qui videt me, videt & Patrem. Quomodo tu dicis: Ostende nobis Patrem? Non creditis, quia ego in Patre, & Pater in me est? Verba, quæ ego loquor vobis, à me ipso non loquor: Pater autem in me manens, ipse facit opera. Non creditis, quia ego in Patre, & Pater in me est? Alio-

quin

quin propter opera ipsa credite. Amen, amen dico vobis: Qui credit in me, opera, quæ ego facio, & ipse faciet, & majora horum faciet: quia ego ad Patrem vado. Et quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, hoc faciam: ut glorificetur Pater in Filio. Si quid petieritis me in nomino meo, hoc faciam. Si diligitis me: mandata mea servate. Et ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis, ut maneat vobiscum in æternum, Spiritum veritatis, quem mundus non potest accipere, quia non videt eum, nec scit eum: vos autem cognoscetis eum, quia apud vos manebit, & in vobis erit. Non relinquam vos orphanos: veniam ad vos. Adhuc modicum: & mundus me jam non videt. Vos autem videtis me: quia ego vivo, & vos vivetis. In illo die vos cognoscetis, quia ego sum in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis. Qui habet mandata mea, & servat ea: ille est, qui diligit me. Qui autem

dili-

diligit me, diligetur à Patre meo: & ego diligam eum, & manifestabo ei meipsum. Dicit ei Judas, non ille Iscariotes: Domine, quid factum est, quia manifestaturus es nobis teipsum, & non mundo? Respondit Jesus, & dixit ei: Si quis diligit me, sermonem meum servabit, & Pater meus diliget eum, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus: qui non diligit me, sermones meos non servat. Et sermonem, quem audistis, non est meus: sed ejus, qui misit me, Patris. Hæc locutus sum vobis apud vos manens. Paraclitus autem Spiritus sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docebit omnia, & suggeret vobis omnia, quæcumque dixero vobis. Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: non quomodo mundus dat, ego do vobis. Non turbetur cor vestrum, neque formidet. Audistis, quia ego dixi vobis: Vado, & venio ad vos. Si diligeretis me, gauderetis utique, quia vado ad Pa-

trem: quia Pater major me est. Et nunc dixi vobis, priusquam fiat: ut, cùm factum fuerit, credatis. Jam non multa loquar vobiscum: venit enim princeps mundi hujus, & in me non habet quidquam. Sed ut cognoscat mundus, quia diligo Patrem: & sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio. Surgite, eamus hinc.

Dicto Surgite, eamus hinc: surgant omnes: & præcedentibus Diacono, & Ministris ordine supradicto, vadat post eos Conventus ad Chorum, junioribus præcedentibus. Ubi collocatis ante pulpitum (à Sacrista præparatum) candelabris, & thuribulo, sicut fuerant in Capitulo, sedente Subdiacono cum ministris post Diaconum in aliqua sede præparata à Sacrista: Diaconus stans ad pulpitum, cæteris Fratribus sedentibus in locis suis, prosequatur ùt priùs, quæ de Sermone Dominico restant.

Cap. 15.

EGo sum vitis vera: & Pater meus agricola est. Omnem palmitem

in

in me non ferentem fructum, tollet eum: & omnem, qui fert fructum, purgabit eum, ut fructum plùs afferat. Jam vos mundi estis propter sermonem, quem locutus sum vobis. Manete in me: & ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum à semetipsò, nisi manserit in vite: sic nec vos, nisi in me manseritis. Ego sum vitis, vos palmites: qui manet in me, & ego in eò, hic fert fructum multum: quia sinè me nihil potestis facere. Si quis in me non manserit, mittetur foras sicut palmes, & arescet: & colligent eum, & in ignem mittent, & ardet. Si manseritis in me, & verba mea in vobis manserint, quodcumque volueritis, petètis, & fiet vobis. In hoc clarificatus est Pater meus, ut fructum plurimum afferatis: & efficiamini mei discipuli. Sicut dilèxit me Pater, & ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Si præcepta mea servaveritis, manebitis in dilectione mea: sicut & ego Patris mei præcep-

ta servavi, & maneo in ejus dilectione. Hæc locutus sum vobis: ut gaudium meum in vobis sit, & gaudium vestrum impleatur. Hoc est præceptum meum: ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Majorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Vos amici mei estis, si feceritis, quæ ego præcipio vobis. Jam non dicam vos servos: quia servus nescit, quid faciat dominus ejus. Vos autem dixi amicos: quia omnia, quæcumque audivi à Patre meo, nota feci vobis. Non vos me elegistis, sed ego elegi vos, & posui vos, ut eatis, & fructum afferatis, & fructus vester maneat: ut, quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, det vobis. Hæc mando vobis: ut diligatis invicem. Si mundus vos odit: scitote, quia me priorem vobis odio habuit. Si de mundo fuissetis, mundus, quod suum erat, diligeret: quia verò de mundo non estis, sed ego elegi vos de mundo; propterea odit vos mundus. Memen-

mentote sermonis mei, quem ego dixi vobis. Non est servus major domino suo. Si me persecuti sunt, & vos persequentur: si sermonem meum servaverunt, & vestrum servabunt. Sed hæc omnia facient vobis propter nomen meum: quia nesciunt eum, qui misit me. Si non venissem, & locutus fuissem eis, peccatum non haberent: nunc autem excusationem non habent de peccato suo. Qui me odit, & Patrem meum odit. Si opera non fecissem in eis, quæ nemo alius fecit, peccatum non haberent: nunc autem & viderunt, & oderunt & me, & Patrem meum. Sed ut adimpleatur sermo, qui in lege eorum scriptus est: Quia odio habuerunt me gratis. Cùm autem venerit Paraclitus, quem ego mittam vobis à Patre, Spiritum veritatis, qui à Patre procedit, ille testimonium perhibebit de me: & vos testimonium perhibebitis, quia ab initio mecum estis. (cap. 16.) Hæc locutus sum vobis, ut non scandalizemini. Abs-

que sinagogis facient vos; sed venit hora, ut omnis, qui interficit vos, arbitretur obsequium se præstare Deo: & hæc facient vobis, quia non noverunt Patrem, neque me. Sed hæc locutus sum vobis: ut, cùm venerit hora eorum, reminiscamini, quia ego dixi vobis. Hæc autem vobis ab initio non dixi: quia vobiscum eram. Et nunc vado ad eum, qui misit me, & nemo ex vobis interrogat me: Quò vadis? Sed quia hæc locutus sum vobis, tristitia implevit cor vestrum. Sed ego veritatem dico vobis: axpedit vobis, ut ego vadam; si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos. Et cùm venerit ille, arguet mundum de peccato, & de justitia, & de judicio: de peccato quidem, quia non crediderunt in me; de justitia verò, quia ad Patrem vado, & jam non videbitis me: de judicio autem quia princeps hujus mundi jam judicatus est. Adhuc multa habeo vobis dicere: sed

non poteſtis portare modò. Cùm autem venerit ille Spiritus veritatis, docebit vos omnem veritatem; non enim loquetur à ſemetipſo: ſed quæcumque audiet, loquetur, & quæ ventura ſunt, annunciabit vobis. Ille me clarificabit: quia de meo accipiet, & annunciabit vobis. Omnia quæcumque habet Pater, mea ſunt. Propterea dixi: quia de meo accipiet, & annunciabit vobis. Modicum, & jam non videbitis me; & iterum modicum, & videbitis me: quia vado ad Patrem. Dixerunt ergo ex diſcipulis ejus ad invicem: Quid eſt hoc, quod dicit nobis: Modicum, & non videbitis me, & iterum modicum, & videbitis me, & quia vado ad Patrem? Dicebant ergo: Quid eſt hoc, quod dicit: Modicum? Neſcimus, quid loquitur. Cognovit autem Jeſus, quia volebant eum interrogare, & dixit eis: De hoc quæritis inter vos, quia dixi: Modicum, & non videbitis me, & iterum modicum, & videbitis me; Amen, amen dico vobis: Quia plorabitis, & flebitis vos, mun-
 dus

dus autem gaudebit : vos autem contristabimini, sed tristitia vestra vertetur in gaudium. Mulier, cùm parit, tristitiam habet, quia venit hora ejus; cùm autem pepererit puerum, jam non meminit pressuræ propter gaudium : quia natus est homo in mundum. Et vos igitur nunc quidem tristitiam habetis; iterum autem videbo vos, & gaudebit cor vestrum: & gaudium vestrum nemo tollet à vobis. Et in illo die me non rogabitis quidquam. Amen, amen dico vobis: Si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. Usque modò non petistis quidquam in nomine meo. Petite, & accipietis, ut gaudium vestrum sit plenum. Hæc in proverbiis locutus sum vobis. Venit hora, cùm jam non in proverbiis loquar vobis : sed palam de Patre annunciabo vobis. In illo die in nomine meo petetis; & non dico vobis, quia ego rogabo Patrem de vobis : ipse enim Pater amat vos, quia vos me amastis, & credidistis, quia

ego

ego à Deo exivi. Exivi à Patre, & veni in mundum: iterum relinquo mundum, & vado ad Patrem. Dicunt ei discipuli ejus: Ecce nunc palam loqueris, & proverbium nullum dicis; nunc scimus, quia scis omnia, & non opus est tibi, ut quis te interroget: in hoc credimus, quia à Deo existi. Respondit eis Jesus: Modò creditis? Ecce venit hora, & jam venit; ut dispergamini unusquisque in propria, & me solum relinquatis: & non sum solus, quia Pater mecum est. Hæc locutus sum vobis, ut in me pacem habeatis. In mundo pressuram habebitis: sed confidite, ego vici mundum. (cap. 17.) Hæc locutus est Jesus: & sublevatis oculis in cælum, dixit: Pater venit hora, clarifica Filium tuum, ut Filius tuus clarificet te: sicut dedisti ei potestatem omnis carnis, ut omne, quod dedisti ei, det eis vitam æternam. Hæc est autem vita æterna: ut cognoscant te solum Deum verum, & quem misisti Jesum Christum. Ego te clarificavi

cavi super terram; opus consummavi, quod dedisti mihi, ut faciam: & nunc clarifica me tu Pater apud temetipsum, claritate, quam habui priùs, quàm mundus esset, apud te. Manifestavi nomen tuum hominibus, quos dedisti mihi de mundo. Tui erant, & mihi eos dedisti: & sermonem tuum servaverunt. Nunc cognoverunt quia omnia, quæ dedisti mihi, abs te sunt; quia verba, quæ dedisti mihi, dedi eis: & ipsi acceperunt, & cognoverunt verè, quia à te exivi, & crediderunt quia tu me misisti. Ego pro eis rogo, non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedisti mihi, quia tui suut; & mea omnia tua sunt, & tua mea sunt: & clarificatus sum in eis. Et jam non sum in mundo; & hi in mundo sunt: & ego ad te venio. Pater sancte, serva eos in nomine tuo, quos dedisti mihi: ut sint unum, sicut & nos. Cùm essem cum eis, ego servabam eos in nomine tuo. Quos dedisti mihi, custodivi: & nemo ex eis periit,

nisi

nisi filius perditionis, ut Scriptura impleatur. Nunc autem ad te venio: & hæc loquor in mundo, ut habeant gaudium meum impletum in semetipsis. Ego dedi eis sermonem tuum, & mundus eos odio habuit, quia non sunt de mundo: sicut & ego non sum de mundo. Non rogo, ut tollas eos de mundo: sed ut serves eos à malo. De mundo non sunt: sicut & ego non sum de mundo. Sanctifica eos in veritate. Sermo tuus veritas est. Sicut tu me misisti in mundum: & ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctifico meipsum: & sint & ipsi sanctificati in veritate. Non pro eis autem rogo tantùm, sed & pro eis, qui credituri sunt per verbum eorum in me: ut omnes unum sint, sicut tu Pater im me, & ego in te, ut & ipsi in nobis unum sint: ut credat mundus, quia tu me misisti. Et ego claritatem, quam dedisti mihi, dedi eis: ut sint unum, sicut & nos unum sumus. Ego in eis, & tu in me: ut sint consummati in unum;



1207

& cognoscat mundus, quia tu me misisti, & dilexisti eos, sicut & me dilexisti. Pater, quos dedisti mihi, volo, ut ubi sum ego, & illi sint mecum: ut videant claritatem meam, quam dedisti mihi: quia dilexisti me ante constitutionem mundi. Pater juste, mundus te non cognovit; Ego autem te cognovi: & hi cognoverùnt, quia tu me misisti. Et notum feci eis nomen tuum, & notum faciam: ut dilectio, qua dilexisti me, in ipsis sit, & ego in ipsis.

Finito Sermone sinè Tu autem, Prælato signum faciente, surgant omnes, & dicente Priore ℣. Adjutorium nostrum, &c. & Conventu ℟. Qui fecit &c. tunc Diaconus, & Ministri accipientes, quæ ad ipsos pertinent, eo ordine, quo venerunt, ad Sacristiam revertantur. Chorus autem dicat Completorium, si competens hora fuerit: aliòquin facto aliquo temporis intervallo, hora idonea cantetur.

Non dic. Jube Domne, nec Lectio Fratres sobrii, nec Converte nos, nec Deus in adjutorium, nec Capitulum, nec ℟., nec Hymnus, nec ℣. sed dicto Pater noster, inchoetur Antiphona. Christus.

Psalmus 4.

CUm invocarem, exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei: * & exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?

Et scitote, quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cùm clamavero ad eum.

Irascimini, & nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ; & sperate in Domino: * multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vul-

tus tui, Domine: * dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui: * multiplicati sunt.

In pace in idipsum: * dormiam, & requiescam.

Quoniam tu, Domine, singulariter in spe: * constituisti me.

Psalmus 30.

IN te, Domine, speravi, non confundar in æternum: * in justitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam: * accelera, ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem; & in domum refugii: * ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, & refugium meum es tu: * & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: * quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: * redemisti me, Domine, Deus veritatis.

Psalmus 90.

QUi habitat in adjutorio Altissimi: * in protectione Dei cæli commorabitur.

Dicet Domino: Susceptor meus es tu, & refugium meum: * Deus meus, sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium: * & à verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi: * & sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus: * non timebis a timore nocturno.

A sagitta volante in die; à negotio perambulante in tenebris: * ab incursu, & dœmonio meridiano.

Cadent à latere tuo mille; & decem millia à dextris tuis: * ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis: * & retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es, Domine, spes mea: * altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum: & flagel-

gellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te: * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te: * nè fortè offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem, & basiliscum ambulabis: * & conculcabis leonem, & draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum: * protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, & ego exaudiam eum; cum ipso sum in tribulatione: * eripiam eum, & glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum: * & ostendam illi salutare meum.

Psalmus 133.

ECce nunc benedicite Dominum: * omnes servi Domini.

Qui statis in domo Domini: * in atriis domus Dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras in sancta: * & benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus ex Sion: * qui fecit coelum, & terram.

Can-

Canticum Simeonis Prophetæ.

Lucæ 2.

NUnc dimittis servum tuum, Domine: * secundùm verbum tuum in pace.

Quia viderunt oculi mei: * salutare tuum.

Quod parasti: * ante faciem omnium populorum.

Lumen ad revelationem gentium: * & gloriam plebis tuæ Israel.

Antiph. Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis.

Oratio.

REspice, quæsumus, Domine, super hanc familiam tuam: pro qua Dominus noster Jesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium, & Crucis subire tormentum.

Postea dic. Pater noster, & Credo:

Hac die, & sequenti, Antiphona Salve Regina, in Completorio omittitur; nec benedictio detur, nec Aspersio aquæ benedictæ fiat.

# FERIA SEXTA

In Parasceve

## AD MATUTINUM.

Fratres proſtrati ſuper formas, dicto Pater noſter, & Credo, ſurgant: & poſtquam ſignaverint ſe, incipiatur.

### IN I. NOCTURNO.

Antiph. Aſtiterunt. Pſalmus 2.

QUare fremuerunt gentes: * & populi meditati ſunt inania?

Aſtiterunt Reges terræ, & Principes convenerunt in unum: * adversùs Dominum, & adversùs Chriſtum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * & projiciamus a nobis jugum ipſorum.

Qui habitat in cœlis irridebit eos: * & Dominus ſubſannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira ſua: * & in furore ſuo conturbabit eos.

Ego autem conſtitutus ſum Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus: * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Po-

Postula à me, & dabo tibi gentes hæreditatem tuam:*& possessionem tuam terminos terræ.
Reges eos in virga ferrea: * & tamquam vas figuli confringes eos.
Et nunc Reges intelligite: * erudimini, qui judicatis terram.
Servite Domino in timore: * & exultate ei cum tremore.
Apprehendite disciplinam, nè quando irascatur Dominus: * & pereatis de via justa.
Cùm exarserit in brevi ira ejus: * beati omnes, qui confidunt in eo.
Antiph. Astiterunt Reges terræ, & Principes convenerunt in unum: adversùs Dominum, & adversùs Christum ejus.
Antiph. Diviserunt. Psalmus 21.
DEus, Deus meus, respice in me, quare me dereliquisti? * longe à salute mea verba delictorum meorum.
Deus meus, clamabo per diem, & non exaudies: * & nocte, & nón ad insipientiam mihi.
Tu autem in sancto habitas: * laus Israël.

In

In te ſperaverunt patres noſtri : * ſperaverunt, & liberaſti eos.
Ad te clamaverunt,& ſalvi facti ſunt:* in te ſperaverunt, & non ſunt confuſi.
Ego autem ſum vermis, & non homo : * opprobrium hominum, & abjectio plebis.
Omnes videntes me, deriſerunt me: * locuti ſunt labiis, & moverunt caput.
Speravit in Domino, eripiat eum : * ſalvum faciat eum, quoniam vult eum.
Quoniam tu es, qui extraxiſti me de ventre : * ſpes mea ab uberibus matris meæ.
In te projectus ſum ex utero; de ventre matris meæ Deus meus es tu: * nè diſceſſeris à me.
Quoniam tribulatio proxima eſt : * quoniam non eſt, qui adjuvet.
Circumdederunt me vituli multi : * tauri pingues obſederunt me.
Aperuerunt ſuper me os ſuum : * ſicut leo rapiens, & rugiens.
Sicut aqua effuſus ſum : * & diſperſa ſunt omnia oſſa mea.
Factum eſt cor meum tamquam cera li-

liquescens : * in medio ventris mei.
Aruit tamquam testa virtus mea ; & lingua mea adhæsit faucibus meis : * & in pulverem mortis deduxisti me.
Quoniam circumdederunt me canes multi : * concilium malignantium obsedit me.
Foderunt manus meas, & pedes meos : * dinumeraverunt omnia ossa mea.
Ipsi verò consideraverunt, & inspexerunt me : * diviserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.
Tu autem, Domine, nè elongaveris auxilium tuum à me :* ad defensionem meam conspice.
Erue à framea, Deus, animam meam : * & de manu canis unicam meam.
Salva me ex ore leonis : * & à cornibus unicornium humilitatem meam.
Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio Ecclesiæ laudabo te.
Qui timetis Dominum, laudate eum :* universum semen Jacob glorificate eum.
Ti-

Timeat eum omne semen Israël: * quoniam non ſprevit, neque deſpexit deprecationem pauperis.
Nec avertit faciem ſuam à me: * & cùm clamarem ad eum, exaudivit me.
Apud te laus mea in Eccleſia magna: * vota mea reddam in conſpectu timentium eum.
Edent pauperes, & ſaturabuntur; & laudabunt Dominum, qui requirunt eum: * vivent corda eorum in ſeculum ſeculi.
Reminiſcentur, & convertentur ad Dominum: * univerſi fines terræ.
Et adorabunt in conſpectu ejus: * univerſæ familiæ gentium.
Quoniam Domini eſt regnum: * & ipſe dominabitur gentium.
Manducaverunt, & adoraverunt omnes pingues terræ: * in conſpectu ejus cadent omnes, qui deſcendunt in terram.
Et anima mea illi vivet: * & ſemem meum ſerviet ipſi.
Annunciabitur Domino generatio

ventura: * & annunciabunt cœli justitiam ejus populo, qui nascetur, quem fecit Dominus.

Antiph. Diviserunt sibi vestimenta mea: & super vestem meam miserunt sortem.

Antiph. Insurrexerunt. Psalmus 26.

DOminus illuminatio mea, & salus mea: * quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ: * à quo trepidabo?

Dum appropiant super me nocentes: * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei: * ipsi infirmati sunt, & ceciderunt.

Si consistant adversùm me castra: * non timebit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium: * in hoc ego sperabo.

Unam petii à Domino, hanc requiram: * ut in habitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.

Ut videam voluptatem Domini: * & visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum potexit me

in

in abscondito tabernaculi sui.
In petra exaltavit me: * & nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.
Circuivi, & immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: * cantabo, & psalmum dicam Domino.
Exaudi, Domine, vocem meam, qua clamavi ad te: * miserere mei, & exaudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam, Domine, requiram.
Nè avertas faciem tuam à me: * nè declines in ira à servo tuo.
Adjutor meus esto: * nè derelinquas me, neque despicias me, Deus salutaris meus.
Quoniam pater meus, & mater mea dereliquerunt me: * Dominus autem assumpsit me.
Legem pone mihi, Domine, in via tua: * & dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.
Nè tradideris me in animas tribulantium me: * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est iniquitas sibi.

Cre-

Credo videre bona Domini: * in terra viventium.
Exspecta Dominum, viriliter age: * & confortetur cor tuum, & sustine Dominum.
Antiph. Insurrexerunt in me testes iniqui: & mentita est iniquitas sibi.
℣. Diviserunt sibi vestimenta mea.
℟. Et super vestem meam miserunt sortem.

De Lamentatione Jeremiæ Prophetæ. Thren. 2.

Lectio prima. Aleph.

QUomodo obtexit caligine in furore suo Dominus filiam Sion; projecit de cælo in terram inclytam Istraël: & non est recordatus scabelli pedum suorum in die furoris sui.
Beth. Præcipitavit Dominus, nec pepercit, omnia speciosa Jacob; destruxit in furore suo munitiones virginis Juda: & dejecit in terram: polluit regnum, & Principes ejus.
Ghimel. Confregit in ira furoris sui omne cornu Israël; avertit retror-

sum dexteram suam à facie inimici: & succendit in Jacob, quasi ignem flammæ devorantis in gyro. Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

℟. Omnes amici mei dereliquerunt me, & prævaluerunt insidiantes mihi; tradidit me, quem diligebam, & terribilibus oculis plaga crudeli percutientes: * Aceto potabant me.
℣. Et dederunt in escam meam fel, & in siti mea. Aceto.

Lectio secunda Daleth.

TEtendit arcum suum quasi inimicus, firmavit daxteram suam, quasi hostis; & occìdit omne, quod pulchrum erat visu, in tabernaculo filiæ Sion: effudit quasi ignem indignationem suam.

He. Factus est Dominus, velut inimicus; præcipitavit Israel, præcipitavit omnia mœnia ejus, dissipàvit munitiones ejus, & replèvit in filia Juda humiliatum, & humiliatam.

Vau. Et dissipàvit, quasi hortum, tentorium suum: demolìtus est taber-

bernaculum suum; oblivioni tradidit Dominus in Sion festivitatem, & Sabbatum: & in opprobrium, & in indignationem furoris sui Regem, & Sacerdotem. Jerusalem, Jerusalem.

℟. Velum Templi scissum est, & omnis terra tremuit: latro de cruce clamabat dicens: * Memento mei, Domine, dum veneris in Regnum tuum.

℣. Amen dico tibi: Hodie mecum eris in Paradiso. Memento.

Lectio tertia. Zain.

REpulit Dominus altare suum, maledixit sanctificationi suæ; tradidit in manu inimici muros turrium ejus: vocem dederunt in domo Domini, sicut in die solemni.

Heth. Cogitavit Dominus dissipare murum filiæ Sion; tetendit funiculum suum, & non avertit manum suam à perditione: luxitque antemurale, & murus pariter dissipatus est.

Teth. Defixæ sunt in terra portæ ejus; perdidit, & contrivit vectes ejus, Regem ejus, & Principes ejus in gentibus: non est lex; & prophetæ ejus

non invenerunt visionem à Domino. Jerusalem, Jerusalem.
℟. Vinea mea electa, ego te plantavi: * Quomodo conversa es in amaritudinem, ut me crucifigeres, & Barabbam dimitteres?
℣. Ego quidem plantavi te, vineam meam electam, omne semen verum. Quomodo. ℟. Vinea.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Vim faciebant. Psalmus 37.

DOmine, nè in furore tuo arguas me: * neque in ira tua corripias me.
Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi: * & confirmasti super me manum tuam.
Non est sanitas in carne mea à facie iræ tuæ: * non est pax ossibus meis, à facie peccatorum meorum.
Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum: * & sicut onus grave, gravatæ sunt super me.
Putruerunt, & corruptæ sunt cicatrices meæ: * à facie insipientiæ meæ.
Miser factus sum, & curvatus sum us-

usque in finem :* tota die contriſtatus ingrediebar.
Quoniam lumbi mei impleti ſunt illuſionibus : * & non eſt ſanitas in carne mea.
Afflictus ſum, & humiliatus ſum nimis : * rugiebam à gemitu cordis mei.
Domine, ante te omne deſiderium meum : * & gemitus meus, à te non eſt abſconditus.
Cor meum conturbatum eſt, dereliquit me virtus mea : * & lumen oculorum meorum, & ipſum non eſt mecum.
Amici mei, & proximi mei : * adverſum me appropinquaverunt, & ſteterunt.
Et qui juxta me erant, de longè ſteterunt : * & vim faciebant, qui quærebant animam meam.
Et qui inquirebant mala mihi, locuti ſunt vanitates : * & dolos tota die meditabantur.
Ego autem, tamquam ſurdus non audiebam : * & ſicut mutus non aperiens os ſuum.

Et factus sum sicut homo non audiens: * & non habens in ore suo redargutiones.
Quoniam in te, Domine, speravi: * tu exaudies me, Domine Deus meus.
Quia dixi: nè quando supergaudeant mihi inimici mei: * & dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt.
Quoniam ego in flagella paratus sum: * & dolor meus in conspectu meo semper.
Quoniam iniquitatem meam annunciabo: * & cogitabo pro peccato meo.
Inimici autem mei vivunt; & confirmati sunt super me: * & multiplicati sunt, qui oderunt me iniquè.
Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi: * quoniam sequebar bonitatem.
Nè derelinquas me, Domine Deus meus: * nè discesseris à me.
Intende in adjutorium meum: * Domine Deus salutis meæ.
Antiph. Vim faciebant, qui quærebant animam meam.

An-

Antiph. Confundantur... Psalmus 39.

EXpectans expectavi Dominum: * & intendit mihi.

Et exaudivit preces meas: * & eduxit me de lacu miseriæ, & de luto fæcis.

Et statuit super petram pedes meos: * & direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum: * carmen Deo nostro.

Videbunt multi, & timebunt: * & sperabunt in Domino.

Beatus vir, cujus est nomen Domini spes ejus: * & non respexit in vanitates, & insanias falsas.

Multa fecisti tu, Domine Deus meus, mirabilia tua: * & cogitationibus tuis non est, qui similis sit tibi.

Annunciavi, & locutus sum: * multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium, & oblationem noluisti: * aures autem perficisti mihi.

Holocaustum, & pro peccato non postulasti: * tunc dixi: Ecce venio.

In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam: * Deus meus, volui, & legem tuam in medio cordis mei.

Annunciavi justitiam tuam in Eccleſia magna: * ecce labia mea non prohibebo, Domine tu ſciſti.
Justitiam tuam non abſcondi in corde meo: * veritatem tuam, & ſalutare tuum dixi.
Non abſcondi miſericordiam tuam, & veritatem tuam: * à concilio multo.
Tu autem, Domine, nè longè facias miſerationes tuas à me: * miſericordia tua, & veritas tua ſemper ſuſceperunt me.
Quoniam circumdederunt me mala, quorum non eſt numerus: * comprehenderunt me iniquitates meæ, & non potui, ut viderem.
Multiplicatæ ſunt ſuper capillos capitis mei: * & cor meum dereliquit me.
Complaceat tibi, Domine, ut eruas me: * Domine, ad adjuvandum me reſpice.
Confundantur, & revereantur ſimul, qui quærunt animam meam: * ut auferant eam.

Con-

Convertantur retrorsum, & revereantur: * qui volunt mihi mala.
Ferant confestim confusionem suam:* qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exultent, & lætentur super te, omnes quærentes te: * & dicant semper; Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.
Ego autem mendicus sum, & pauper: * Dominus sollicitus est mei.
Adjutor meus, & protector meus tu es: * Deus meus, nè tardaveris.
Antiph. Confundantur, & revereantur, qui quærunt animam meam, ut auferant eam.
Antiph. Alieni. Psalmus 53.
DEus, in nomine tuo salvum me fac:* & in virtute tua judica me.
Deus exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.
Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, & fortes quæsierunt animam meam: * & non proposuerunt Deum, ante conspectum suum.
Ecce enim Deus adjuvat me: * & Dominus susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis : * & in veritate tua disperde illos.

Voluntariè sacrificabo tibi : * & confitebor nomini tuo, Domine, quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me : * & super inimicos meos despexit oculus meus.

Antiph. Alieni insurrexerunt in me, & fortes quæsierunt animam meam.

℣. Ab insurgentibus in me.

℟. Libera me, Domine.

Sermo Sancti Leonis Papæ.

Serm. 8. de Passione.

Lectio iv.

CUm verbis orationis suæ Dominus declarasset, verissimè sibi, atque plenissimè, & humanam, & divinam inesse naturam; ostendens, unde esset, quod pati nollet, & unde, quod vellet, depulsa trepidatione infirmitatis, & confirmata magnanimitate virtutis, rediit in sententiam suæ dispositionis æternæ: sævienti diabolo per ministeria Judæorum, formam servi nihil peccati haben-

bentis objecit, ut per eum ageretur omnium causa, in quo solo erat omnium natura sinè culpa. Irruerunt ergo in lumen filii tenebrarum: & utentes faculis, & laternis, non evaserunt infidelitatis suæ noctem. Occupant volentem teneri, & trahunt volentem trahi. Quòd si vellet obniti, nihil impiæ manus possent; sed mundi redemptio differretur: & nullum salvaret illæsus, qui pro omnium erat salute moriturus.

℟. Tamquam ad latronem existis cum gladiis comprehendere me: quotidie apud vos eram in templo docens, & non me tenuistis, & ecce flagellatum ducitis. * Ad crucifigendum.
℣. Filius quidem hominis vadit, sicut scriptum est de illo; væ autem homini illi, per quem tradetur. Ad.

### Lectio v.

IGitur ad Annam, Caiphæ socerum, deinde ad Caipham perducitur: & post insanas calumniantium voces, ad audientiam Pilati transfertur. Qui divino jure neglecto, tamquam Ro-

manis devoti legibus, expetierunt executorem magis sævitiæ, quàm arbitrum causæ. Offerebant enim Jesum duris nexibus vinctum; colaphis, & alapis frequentibus cæsum, sputis òblitum, clamòribus prædamnatum: ut inter tot præjudicia, quem omnes vellent perire, non auderet Pilàtus absolvere. Denique nec in accusato reo reperisse se culpam, nec in sententia sua tenuisse constantiam, docet judex: cùm innocentem pronunciat. Sed cùm vellet eum absolvi, conclamavèrunt: Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris. Omnis enim, qui se Regem facit: contradicit Cæsari. Imprudenter Pilate timuisti. Sed formidabile fuerit nomen regium, si dominandi consilium tyrannicus tibi prodidit apparatus: si provisio armòrum, si congregatio divitiarum, si præsidia detecta sunt militum.

℟. Tenebræ factæ sunt, dum crucifixerunt Jesum Judæi; & circa horam nonam, exclamavit Jesus voce magna:

gna: Deus meus, Deus meus, ut quid me dereliquisti? * Et inclinato capite, emisit spiritum.

℣. Cùm ergo accepisset acetum, dixit: Consummatum est. Et inclinato.

Lectio vi.

QUid eum gravari sinis, ò Pilate, de affectata potentia, cujus specialis fuit de humilitate doctrina? Romanis legibus non contradixit; censum subiit, didragma solvit, vectigalia non inhibuit, quæ sunt Cæsaris, Cæsari reddenda constituit, paupertatem elegit, obedientiam suasit, mansuetudinem prædicavit. Hoc est verè non impugnare Cæsarem, sed juvare. Verumtamen nè in totum inanis videatur Judæorum objectio; discute diligentiùs Præses; quid de Domini Jesu operibus notum sit: quid de potestate compertum. Cœcis visum, surdis auditum, claudis gressum, mutis donavit eloquium. Febres abegit, dolores resolvit, dœmonia ejecit, mortuos vivificavit. Hanç ergo Judæi obji-

objiciant potestatem: & hoc proferant ore, quod tenent corde. Quare de terrenis calumniantur, qui cælestia persequuntur.

℟. Barabbas latro dimittitur, & innocens Christus occiditur, nam & Judas armis doctus sceleris, qui per pacem didicit facere bellum: * Osculando tradidit Dominum Jesum Christum.

℣. Ecce turba, & qui vocabatur Judas, venit: & dum appropinquaret ad Jesum. Osculando.

℟. Barabbas.

## IN III. NOCTURNO.

**Antiph.** Ab insurgentibus.

### Psalmus 58.

ERipe me de inimicis meis, Deus meus: * & ab insurgentibus in me libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem: * & de viris sanguinum salva me.

Quia ecce cœperunt animam meam: * irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum meum, Domine: * sinè iniquitate cucurri, & direxi.

Exur-

Exurge in occurſum meum, & vide: * & tu, Domine Deus virtutum, Deus Israël.
Intende ad viſitandas omnes gentes: * non miſerearis omnibus, qui operantur iniquitatem.
Convertentur ad veſperam, & famem patientur ùt canes: * & circuibunt civitatem.
Ecce loquentur in ore ſuo; & gladius in labiis eorum: * quoniam quis audivit?
Et tu, Domine, deridebis eos: * ad nihilum deduces omnes gentes.
Fortitudinem meam ad te cuſtodiam; quia Deus ſuſceptor meus es: * Deus meus, miſericordia ejus præveniet me.
Deus oſtendet mihi ſuper inimicos meos, nè occidas eos: * nè quando obliviſcantur populi mei.
Diſperge illos in virtute tua: * & depône eos protector meus, Domine.
Delictum oris eorum, ſermonem labiorum ipſorum: * & comprehendantur in ſuperbia ſua.

Et

Et de execratione, & mendacio annunciabuntur in consummatione: * in ira consummationis, & non erunt.
Et scient, quia Deus dominabitur Jacob; * & finium terræ.
Convertentur ad vesperam, & famem patientur ùt canes: * & circuibunt civitatem.
Ipsi dispergentur ad manducandum:* si verò non fuerint saturati, & murmurabunt.
Ego autem cantabo fortitudinem tuam: * & exaltabo manè misericordiam tuam.
Quia factus es susceptor meus:* & refugium meum, in die tribulationis meæ.
Adjutor meus tibi psallam; quia Deus susceptor meus es: * Deus meus misericordia mea.
Antiph. Ab insurgentibus in me libera me, Domine: quia occupaverunt animam meam.
Antiph. Longè fecisti. Psalmus 87.
DOmine, Deus salutis meæ: * in die clamavi, & nocte coram te.
In-

Intret in conſpectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.
Quia repleta eſt malis anima mea: * & vita mea inferno appropinquavit.
Æſtimatus ſum cum deſcendentibus in lacum:* factus ſum ſicut homo ſinè adjutorio, inter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormientes in ſepulcris, quorum non es memor ampliùs: * & ipſi de manu tua repulſi ſunt.
Poſuerunt me in lacu inferiori: * in tenebroſis, & in umbra mortis.
Super me confirmatus eſt furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxiſti ſuper me.
Longè feciſti notos meos à me: * poſuerunt me abominationem ſibi.
Traditus ſum, & non egrediebar: * oculi mei languerunt præ inopia.
Clamavi ad te, Domine, tota die: * expandi ad te manus meas.
Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici ſuſcitabunt, & confitebuntur tibi?
Numquid narrabit aliquis in ſepulcro mi-

misericordiam tuam: * & veritatem tuam in perditione?
Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: * & justitia tua in terra oblivionis?
Et ego ad te, Domine, clamavi: * & manè oratio mea præveniet te.
Ut quid, Domine, repellis orationem meam: * avertis faciem tuam à me?
Pauper sum ego, & in laboribus à juventute mea: * exaltatus autem humiliatus sum, & conturbatus.
In me transierunt iræ tuæ: * & terrores tui conturbaverunt me.
Circumdederunt me sicut aquà tota die: * circumdederunt me simul.
Elongasti à me amicum, & proximum: * & notos meos à miseria.
Antiph. Longè fecisti notos meos à me: traditus sum, & non egrediebar.
Antiph. Captabunt. Psalmus 93.
DEus ultionum Dominus: * Deus ultionum liberè egit.
Exaltare, qui judicas terram: * redde retributionem superbis.
Usquequò peccatores, Domine: * usque-

usquequò peccatores gloriabuntur?
Effabuntur, & loquentur iniquitatem: * loquentur omnes, qui operantur injustitiam?
Populum tuum, Domine, humiliaverunt: * & hæreditatem tuam vexaverunt.
Viduam, & advenam interfecerunt: * & pupillos occiderunt.
Et dixerunt: Non videbit Dominus: * nec intelliget Deus Jacob.
Intelligite insipientes in populo: * & stulti aliquando sapite.
Qui plantavit aurem, non audiet: * aut qui finxit oculum, non considerat?
Qui corripit gentes, non arguet: * qui docet hominem scientiam?
Dominus scit cogitationes hominum: * quoniam vanæ sunt.
Beatus homo, quem tu erudieris, Domine: * & de lege tua docueris eum.
Ut mitiges ei à diebus malis: * donec fodiatur peccatori fovea.
Quia non repellet Dominus plebem suam: * & hæreditatem suam non derelinquet.

Quo-

Quoadusque juſtitia convertatur in judicium : * & qui juxta illam, omnes, qui recto ſunt corde.
Quis conſurget mihi adversùs malignantes ? * aut quis ſtabit mecum adversùs operantes iniquitatem ?
Niſi quia Dominus adjuvit me : * paulominus habitaſſet in inferno anima mea.
Si dicebam : Motus eſt pes meus : * miſericordia tua, Domine, adjuvabat me.
Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo : * conſolationes tuæ lætificaverunt animam meam.
Numquid adhæret tibi ſedes iniquitatis : * qui fingis laborem in præcepto ?
Captabunt in animam juſti : * & ſanguinem innocentem condemnabunt.
Et factus eſt mihi Dominus in refugium : * & Deus meus in adjutorium ſpei meæ.
Et reddet illis iniquitatem ipſorum ; & in malitia eorum diſperdet eos : *
diſ-

disperdet illos Dominus Deus noster.
Ant. Captabunt in animam justi: & sangninem innocentem condemnabunt.
℣. Locuti sunt adversum me lingua dolosa.
℟. Et sermonibus odii cicumdederunt me.

Sermo Sancti Leonis Papæ.
Serm. 8. de Passione.
Lectio vii.

EXcessit quidem Pilati culpam, facinus Judæorum: qui illum nomine Cæsaris territum, ad effectum sui sceleris impulerunt. Sed nec ipse evasit reatum: qui reliquit judicium proprium, & in crimen transivit alienum. Quòd ergo Pilatus, Jesum dehonestari ludibriis, vexari permisit injuriis; quòdque eum flagellis cæsum, spinis coronatum, & amictu irrisoriæ vestis indutum, persequentium aspectui ostentavit, mitigandos inimicorum animos existimavit: ut exsaturatis odiis, non ultra jam crederent persequendum, quem tot modis intuebantur afflictum. Sed cùm

inar-

inardesceret ira clamantium : obtinuerunt in damnationem suam, quod pertinaciter exigebant. Traditus itaque Dominus sævientium voluntati, ad irrisionem regiæ dignitatis, suplicii sui, jussus est, esse gestator, ut impleretnr illud : Cujus imperium super humerum ejus. Quia pulchra specie triumphi sui portabat trophæum, & signum salutare, adorandum regnis omnibus, inferebat.

℞. Tradiderunt me in manus impiorum, & inter iniquos projecerunt me, & non pepercerunt animæ meæ; congregati sunt adversùs me fortes: * Et sicut gigantes steterunt contra me.
℣. Astiterunt Reges terræ : & Principes convenerunt in unum. Et sicut.

## Lectio viii.

Euntibus autem cum Jesu turbis; Simon quidam Cyrenæus inventus est, in quem lignum supplicii transfertur à Domino : ut tali facto præsignaretur gentium fides, quibus Crux Christi, non confusio erat futura, sed gloria. Non autem in tem-

plo, nec intra septa civitatis, sed extra castra crucifixus est; ut veterum victimarum cessante mysterio, nova hostia, novo imponeretur altari: & Crux Christi non templi esset ara, sed mundi. Exaltato igitur dilectissimi, per Crucem Christo, non illa tantùm species aspectui mentis occurrat, quæ fuit in oculis impiorum, quibus per Moysem dictum est: Et erit pendens vita tua ante oculos tuos, & timebis die, ac nocte, & non credes vitæ tuæ; sed intellectus noster gloriam Crucis, cælo, terràque radiantem, puro corde suscipiat, & videat, quod Dominus dixit: Nunc judicium mundi est, nunc princeps hujus mundi ejicietur foras: & ego si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad me ipsum.

℟. Jesum tradidit impius summis Principibus Sacerdotum, & Senioribus populi: Petrus autem sequebatur à longè: * Ut videret finem.

℣. Et ingressus est Petrus atrium Principis Sacerdotum. Ut videret.

Le-

Lectio ix.

O Admirabilis potentia Crucis, ô ineffabilis gloria Passionis: in qua & tribùnal Domini, & judicium mundi, & potestas est Crucifixi! Traxisti enim, Domine, omnia ad te: cum confitendæ majestatis tuæ sensum totus mundus accèpit. Traxisti, Domine, omnia ad te: cùm in execrationem Judaici sceleris unam protulerunt omnia elementa sententiam; cùm obscuratis luminaribus cæli, & terra quoque motibus quateretur insolitis; univèrsaque creatura impiorum se usui denegaret. Traxisti, Domine, omnia ad te: quoniam scisso templi velo, Sancta Sanctorum ab indignis Pontificibus recesserunt, ut figura in veritatem, prophetia in manifestationem, & lex in Evangelium verteretur. Traxisti, Domine, omnia ad te: ut, quod in uno Judeæ templo, obumbratis significationibus tegebatur, aperto Sacramento, universarum nationum devotio celebràret.

℟. Si-

℟. Sicut ovis ad occisionem ductus est: & dum malè tractaretur, non aperuit os suum; traditus est ad mortem: * Ut vivificaret populum suum.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras: attritus est propter scelera nostra. Ut vivificaret.

℟. Sicut ovis ad occisionem.

## IN LAUDIBUS.

Antiph. Proprio Filio. Psalmus 50.

MIserere mei Deus: * secundùm magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum: * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea: * & à peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: * & peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, & malum coram te feci: * ut justificeris in sermonibus

tuis, & vineas eùm judicaris.
Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * & in peccatis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta, & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.
Asperges me hysòpo, & mundabor: * lavabis me, & super nivem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium, & lætitiam: * & exultabunt ossa humiliata.
Averte faciem tuam à peccatis meis: * & omnes iniquitates meas dele.
Cor mundum crea in me, Deus: * & spiritum rectum innova in visceribus meis.
Nè projicias me à facie tua: * & Spiritum sanctum tuum nè auferas à me.
Redde mihi lætitiam salutaris tui: * & spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: * & impii ad te convertentur.
Libera me de sanguinibns Deus, Deus salutis meæ: * & exultabit lingua meam justitiam tuam.
Domine, labia mea aperies: * & os meum

meum annunciabit laudem tuam.
Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique: * holocaustis non delectaberis.
Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum, & humiliatum, Deus non despicies.
Benignè fac, Domine, in bona voluntate tua Sion: * ut ædificentur muri Jerusalem.
Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, oblationes, & holocausta: * tunc imponent super Altare tuum vitulos.
Antiph. Proprio Filio suo non pepercit Deus: sed pro nobis omnibus tradidit illum.
Antiph. Anxiatus. Psalmus 142.
DOmine, exaudi orationem meam; auribus percipe obsecrationem meam in veritare tua: * exaudi me in tua justitia.
Et non intres in judicium cum servo tuo: * quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.
Quia persecutus est inimicus animam meam: * humiliavit in terrra vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos seculi :* & anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.
Memor fui dierum antiquorum; meditatus sum in omnibus operibus tuis : * in factis manuum tuarum meditabar.
Expandi manus meas ad te : * anima mea, sicut terra, sine aqua, tibi.
Velociter exaudi me , Domine : * defecit spiritus meus.
Non avertas faciem tuam à me : * & similis ero descendentibus in lacum.
Auditam fac mihi manè misericordiam tuam : * quia in te speravi.
Notam fac mihi viam, in qua ambulem: * quia ad te levavi animam meam.
Eripe me de inimicis meis, Domine, ad te confugi : * doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.
Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam : * propter nomen tuum , Domine , vivificabis me in æquitate tua.

E du-

Educes de tribulatione animam meam: * & in misericordia tua disperdes inimicos meos.
Et perdes omnes, qui tribulant animam meam: * quoniam ego servus tuus sum.
Antiph. Anxiatus est in me spiritus meus: in me turbatum est cor meum.
Antiph. Ait latro. Psalmus 62.
DEus, Deus meus: * ad te de luce vigilo.
Sitivit in te anima mea: * quàm multipliciter tibi caro mea.
In terra deserta, & invia, & inaquosa; sic in sancto apparui tibi: * ut viderem virtutem tuam, & gloriam tuam.
Quoniam melior est misericordia tua super vitas: * labia mea laudabunt te.
Sic benedicam te in vita mea: * & in nomine tuo levabo manus meas.
Sicut adipe, & pinguedine repleatur anima mea: * & labiis exultationis laudabit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum; in matutinis meditabor in

te : * quia fuisti adjutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo : adhæsit anima mea post te : * me suscepit dextera tua.

Ipsi verò in vanum quæsierunt animam meam; introibunt in inferiora terræ : * tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.

Rex verò lætabitur in Deo; laudabuntur omnes, qui jurant in eo : * quia obstructum est os loquentium iniqua.

Psalmus 66.

DEus misereatur nostri, & benedicat nobis : * illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terra viam tuam : * in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi, Deus : * confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur, & exultent gentes; quoniam jùdicas populos in æquitate : * & gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi, Deus; conteantur tibi populi omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster; benedicat nos Deus: * & metuant eum omnes fines terræ.

Antiph. Ait latro ad latronem: Nos quidem digna factis recipimus: hic autem quid fecit? Memento mei, Domine, dum veneris in regnum tuum.

Antiph. Dum conturbata.

Canticum Habacuc.

Cap. 3.

DOmine, audivi auditionem tuam: * & timui.

Domine, opus tuum: * in medio annorum vivifica illud.

In medio annorum notum facies: * cùm iratus fueris, misericordiæ recordaberis.

Deus ab Austro veniet: * & sanctus de monte Pharan.

Operuit cælos gloria ejus: * & laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ùt lux erit: * cornua in manibus ejus.

Ibi abscondita est fortitudo ejus: * ante faciem ejus ibit mors.

Et egredietur diabolus ante pedes ejus : * stetit, & mensus est terram.
Aspexit, & dissolvit gentes : * & contriti sunt montes seculi.
Incurvati sunt colles mundi : * ab itineribus æternitatis ejus.
Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiæ : * turbabuntur pelles terræ Madian.
Numquid in fluminibus iratus es, Domine : * aut in fluminibus furor tuus, vel in mari indignatio tua?
Qui ascendes super equos tuos : * & quadrigæ tuæ salvatio.
Suscitans suscitabis arcum tuum : * juramenta Tribubus, quæ locutus es.
Fluvios scindes terræ; viderunt te, & doluerunt montes : * gurges aquarum transiit.
Dedit abyssus vocem suam : * altitudo manus suas levavit.
Sol, & Luna steterunt in habitaculo suo : * in luce sagittarum tuarum, ibunt in splendore fulgurantis hastæ tuæ.
In fremitu conculcabis terram : * &

in furore obstupefacies gentes.
Egressus es in salutem populi tui:* in salutem cum Christo tuo.
Percussisti caput de domo impii:* denudasti fundamentum ejus, usque ad collum.
Maledixisti sceptris ejus, capiti bellatorum ejus:* venientibus, ùt turbo, ad dispergendum me.
Exultatio eòrum:* sicut ejus, qui devorat pauperem in abscondito.
Viam fecisti in mari equis tuis:* in luto aquarum multarum.
Audivi, & conturbatus est venter meus:* à voce contremuerunt labia mea.
Ingrediatur putredo in ossibus meis:* & subter me scateat.
Ut requiescam in die tribulationis:* ut ascendam ad populum accinctum nostrum.
Ficus enim non florebit:* & non erit germen in vineis.
Mentietur opus olivæ:* & arva non afferent cibum.
Abscindetur de ovili pecus:* & non

erit armentum in præsepibus.

Ego autem in Domino gaudebo: * & exultabo in Deo Jesu meo.

Deus Dominus fortitudo mea: * & ponet pedes meos, quasi cervorum.

Et super excelsa mea deducet me victor: * in psalmis canentem.

Antiph. Dum conturbata fuerit anima mea, Domine, misericordiæ memor eris.

Antiph. Memento. Psalmus 148.

LAudate Dominum de cælis: * laudate eum in excelsis.

Laudate eum omnes Angeli ejus: * laudate eum omnes virtutes ejus.

Laudate eum sol, & luna: * laudate eum omnes stellæ, & lumen.

Laudate eum cæli cælorum: * & aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Domini.

Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandavit, & creata sunt.

Statuit ea in æternum, & in seculum seculi: * præceptum posuit, & non præteribit.

Lau-

Laudate Dominum de terra: * dracones, & omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum: * quæ faciunt verbum ejus.

Montes, & omnes colles: * ligna fructifera, & omnes cedri.

Bestiæ, & universa pecora: * serpentes, & volucres pennatæ.

Reges terræ, & omnes populi: * principes, & omnes judices terræ.

Juvenes, & virgines, senes cum junioribus; laudent nomen Domini:* quia exaltatum est nomen ejus solius.

Confessio ejus super cælum, & terram: * & exaltavit cornu populi sui.

Hymnus omnibus Sanctis ejus: * filiis Israël, populo appropinquanti sibi.

Psalmus 149.

CAntate Domino canticum novum:* laus ejus in Ecclesia Sanctorum.

Lætetur Israel in eo, qui fecit eum: * & filii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, & psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Domino in populo suo : * & exaltabit mansuetos in salutem .

Exultabunt Sancti in gloria: * lætabuntur in cubilibus suis .

Exaltationes Dei in gutture eorum : * & gladii ancipites in manibus eorum .

Ad faciendam vindictam in nationibus : * increpationes in populis .

Ad alligandos Reges eorum in compedibus: * & nobiles eorum in manicis ferreis .

Ut faciant in eis judicium conscriptum : * gloria hæc est omnibus Sanctis ejus .

Psalmus 150.

LAudate Dominum in Sanctis ejus : * laudate eum in firmamento virtutis ejus .

Laudate eum in virtutibus ejus : * laudate eum secundùm multitudinem magnitudinis ejus .

Laudate eum in sono tubæ: * laudate eum in psalterio, & cythara .

Laudate eum in tympano, & choro : * laudate eum in chordis, & organo .

Lau-

Laudate eum in cymbalis benesonantibus ; laudate eum in cymbalis jubilationis : * omnis spiritus laudet Dominum.
Antiph. Memento mei , Domine , dum veneris in regnum tuum.
Antiph. Posuerunt.
Canticum Zachariæ. Luc. 1.
BEnedictus Dominus Deus Israel: * quia visitavit, & fecit redemptionem plebis suæ.
Et erexit cornu salutis nobis : * in domo David pueri sui.
Sicut locutus est per os Sanctorum : * qui à seculo sunt Prophetarum ejus.
Salutem ex inimicis nostris : * & de manu omnium, qui oderunt nos.
Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris : * & memorari testamenti sui sancti.
Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum : * daturum se nobis.
Ut sinè timore de manu inimicorum nostrorum liberati : * serviamus illi.
In sanctitate, & justitia coram ipso: * omnibus diebus nostris.
Et

Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis: * præibis enim ante faciem Domini, parare vias ejus.
Ad dandam scientiam salutis plebi ejus: * in remissionem peccatorum eorum.
Per viscera misericordiæ Dei nostri:* in quibus visitavit nos, oriens ex alto.
Illuminare his, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.
Antiph. Posuerunt super caput ejus causam ipsius scriptam: Jesus Nazarenus, Rex Judæorum.
Finita Antiph. sequitur sicut in præcedenti nocte. Kyrie eleison. Kyrie eleison. Kyrie eleison. Domine, miserere. Christus Dominus factus est obediens usque ad mortem.
℣. Agno miti basia, cui lupus dedit venenosa. Christe eleison.
℣. Vita in ligno moritur, infernus, & mors lugens spoliatur. Christe eleison.
℣. Te, qui vinciri voluisti, nosque à mortis vinculo eripuisti. Christe elei-

eleison. Domine, miserere. Christus Dominus factus est obediens usque ad mortem. Kyrie eleison. Kyrie eleison. Kyrie eleison. Domine, miserere. Christus Dominus factus est obediens usque ad mortem. Mortem autem Crucis.

Deinde Pater noster. Psalmus, Miserere, & Oratio, Respice, & tandem, Pater noster, & sic Matutinæ terminentur.

## IN DIE PARASCEVES.

AD Primam Fratres prostrati super formas, dicto Pater noster, & Credo, surgant, & postquam signaverint se, inchoetur Ant. Christus factus est. Subjungendo Psalmos consuetos, ut in Feria quinta pag. 127.

Finita post Psalmos Antiph. iterum prostrati dicant, Pater noster, & Psalmum Miserere. Quo dicto statim subsequatur Oratio.

RESpice, quæsumus Domine, super hanc familiam tuam: pro qua

qua Dominus noster Jesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium, & Crucis subire tormentum.

Hic modus servetur ad Tertiam, Sextam, Nonam, Vesp. & Complet. hac die, & in Sabbato sequente usque ad Vesperas exclusivè.

Pretiosa dicatur sicut fer. præced. non tamen cum Evang. sed de Constit.

DUm Sexta, & Nona cantantur, Prior, & Ministri induant se ad Officium: & Sacrista superficiem Altaris, mundis mappis cooperiat; & duos cereos, more solito, accendat.

Finita Nona legatur in Superpelliceo à Fratre, cui Cantor innuerit, antè gradus Presbyterii Prophetia ex Osee Propheta sinè ullo titulo. **Hæc dicit Dominus: In tribulatione, &c.** quæ dum legitur, Prior, & Ministri induti paramentis nigri coloris, Prior quidem cum Casula, Diaconus autem, & Subdiaconus sinè Dalmaticis, cum Stola tantum, & Manipulis, & Acolythi sinè luminaribus, procedant more solito ad Altare, factaque in-

inclinatione profunda ad medium illius cum Miniſtris: non dicat, In nomine Patris: nec, Confitemini Domino &c. ſed immediate ſeſsum eat, & uno Acolythorum tenente librum, legat ſubmiſsa voce Prophetiam.

Oſee 6.

HÆc dicit Dominus: In tribulatione ſua manè conſurgent ad me: Venite, & revertamur ad Dominum: quia ipſe cœpit, & ſanabit nos: percutiet, & curabit nos. Vivificabit nos poſt duos dies: in tertia die ſuſcitabit nos, & vivemus in conſpectu ejus. Sciemus, ſequemurque, ut cognoſcamus Dominum. Quaſi diluculum præparatus eſt egreſsus ejus: & veniet quaſi imber nobis temporaneus, & ſerotinus terræ. Quid faciam tibi Ephraim? Quid faciam tibi Juda? Miſericordia veſtra quaſi nubes matutina: & quaſi ros manè pertranſiens. Propter hoc dolavi in Prophetis: & occidi eos in verbis oris mei: & judicia tua, quaſi lux egre-

dien-

dientur. Quia misericordiam volui, & non sacrificium: & scientiam Dei, plùs quam holocausta.

Finita Prophetia, cantetur Tractus: Domine, audivi auditum tuum, & timui: consideravi opera tua, & expavi.

℣. In medio duorum animalium innotescèris: dum appropinquaverint anni, cognoscèris: dum advenerit tempus, ostendèris.

℣. In eo, dum conturbata fuerit anima mea: in ira, misericordiæ memor eris.

℣. Deus à Libano veniet: & Sanctus de monte umbroso, & condenso.

℣. Operuit cælos majestas ejus: & laudis ejus plena est terra.

Postea Sacerdos ascendens gradus Altaris in cornu Epistolæ, absque Dominus vobiscum, & absque Flectamus genua, præmisso tantum Oremus, dicat Orationem.

DEus, à quo & Judas reatus sui pœnam, & confessionis suæ latro præmium sumpsit; concede nobis

bis tuæ propitiationis effectum: ut, sicut in Passione sua, Jesus Christus Dominus noster diversa utrisque intulit stipendia meritorum; ita nobis, ablato vetustatis errore, Resurrectionis suæ gratiam largiatur. Qui tecum vivit, &c.

Deinde à Subdiacono in eodem loco, quo & prior Prophetia lecta est, legatur sinè titulo, & in tono Lectionis sequens Lectio.

Exod. 12.

IN diebus illis: Dixit Dominus ad Moysen, & Aaron in terra Ægypti: Mensis iste vobis principium mensium: primus erit in mensibus anni. Loquimini ad universum cœtum filiorum Israel, & dicite eis: Decima die mensis hujus, tollat unusquisque agnum per familias, & domos suas. Sin autem minor est numerus, ut sufficere possit ad vescendum agnum, assumet vicinum suum, qui junctus est domui suæ: juxta numerum animarum,quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque macula

cula, masculus, anniculus: juxta quem ritum, tolletis & hædum. Et servabitis eum, usque ad quartam decimam diem mensis hujus: inmolabitque eum universa multitudo filiorum Israel ad vesperam. Et sument de sanguine ejus, ac ponent super utrumque postem, & in superliminaribus domorum, in quibus comedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni: & azymos panes, cum lactucis agrestibus. Non comedetis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantùm assum igni. Caput cum pedibus ejus, & intestinis vorabitis nec remanebit quidquam ex eo usque manè. Si quid residuum fuerit igne comburetis. Sic autem comedetis illum: Renes vestros accingetis & calceamenta habebitis in pedibus tenentes baculos in manibus, & comedetis festinanter: est enim Phase (id est transitus) Domini.

Hac lectione finita, à Choro cantatur

Tractus. Eripe me, Domine, ab homine malo: à viro iniquo libera me

℣. Qui

℣. Qui cogitaverunt malitias in corde: tota die constituebant prælia.
℣. Acuerunt linguas suas sicut serpentis: venenum aspidum sub labiis eorum.
℣. Custodi me, Domine, de manu peccatoris: & ab hominibus iniquis libera me.
℣. Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: absconderunt superbi laqueum mihi.
℣. Et funes extenderunt in laqueum pedibus meis: juxta iter scandalum posuerunt mihi.
℣. Dixi Domino: Deus meus es tu; exaudi, Domine, vocem orationis meæ.
℣. Domine, Domine virtus salutis meæ: obumbra caput meum in die belli.
℣. Nè tradas me à desiderio meo peccatori: cogitaverunt adversùm me, nè derelinquas me, nè umquam exaltentur.
℣. Caput circuitus eorum: labor labiorum ipsorum operiet eos.

℣. Ve-

℣. Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo: & habitabunt recti cum vultu tuo.

Post Tractum, cantatur Passio, in loco, ubi Profestis diebus legi solet Evangelium, super nudum pulpitum, sine luminaribus, & Dominus vobiscum, vel alio titulo, nec signet se Diaconus.

Joann. 18.

EGressus est Jesus, cum discipulis suis, trans torrentem Cedron ubi erat hortus, in quem introivit ipse, & discipuli ejus. Sciebat autem & Judas, qui tradebat eum, locum: quia frequenter Jesus convenerat illuc cum discipulis suis. Judas ergo cùm accepisset cohortem, & a Pontificibus, & Pharisæis ministros venit illuc cum laternis, & facibus & armis. Jesus itaque sciens omnia quæ ventura erant super eum, processit, & dixit eis: ✠ Quem quæritis? C Responderunt ei: S Jesum Nazarenum. C Dicit eis Jesus: ✠ Ego sum. C Stabat autem & Judas, qui tra-

'adebat eum, cum ipsis. Ut ergo
ixit eis: Ego sum: abierunt retror-
ım, & ceciderunt in terram. Ite-
ım ergo interrogavit eos: ✠ Quem
uæritis? C Illi autem dixerunt: S Je-
ım Nazarenum. C Respondit Jesus:
✠ Dixi vobis, quia ego sum. Si ergo
ıe quæritis: sinite hos abire. C Ut
npleretur sermo, quem dixit: Quia,
uos dedisti mihi, non perdidi ex eis
uemquam. Simon ergo Petrus ha-
ens gladium eduxit eum; & percus-
it Pontificis servum: & abscidit au-
iculam ejus dexteram. Erat autem
omen servo Malchus. Dixit ergo
esus Petro: ✠ Mitte gladium tuum
ı vaginam. Calicem, quem dedit
ıihi Pater, non bibam illum? C Co-
ıors ergo, & Tribunus, & ministri
udæorum comprehenderunt Jesum,
ı ligaverunt eum: & adduxerunt
um ad Annam primùm, erat enim
ocer Caiphæ, qui erat Pontifex anni
llius. Erat autem Caiphas, qui con-
ilium dederat Judæis: quia expedit
ınum hominem mori pro populo.
Se-

Sequebatur autem Jesum Simon Petrus, & alius discipulus. Discipulus autem ille erat notus Pontifici: & introivit cum Jesu in atrium Pontificis. Petrus autem stabat ad ostium forìs. Exivit ergo discipulus alius, qui erat notus Pontifici, & dixit ostiariæ: & introduxit Petrum. Dicit ergo Petro ancilla ostiaria: S Numquid & tu ex discipulis es hominis istius? C Dicit ille: S Non sum. C Stabant autem servi, & ministri ad prunas, quia frigus erat, & calefaciebant se. Erat autem cum eis & Petrus stans, & calefaciens se. Pontifex ergo interrogavit Jesum de discipulis suis, & de doctrina ejus. Respondit ei Jesus: ✠ Ego palam locutus sum mundo. Ego semper docui in synagoga, & in templo, quo omnes Judæi conveniunt: & in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas? Interroga eos, qui audierunt, quid locutus sim ipsis: ecce hi sciunt, quæ dixerim ego. C Hæc autem cùm dixisset, unus assistens ministrorum dedit ala-

pam

pam Jesu : dicens : S Sic respondes Pontifici ? C Respondit ei Jesus : ✠ Si malè locutus sum, testimonium perhibe de malo : si autem bene, quid me cædis ? C Et misit eum Annas ligatum , ad Caipham Pontificem . Erat autem Simon Petrus stans, & calefaciens se . Dixerunt ergo ei . S Numquid & tu ex discipulis ejus es? C Negavit ille, & dixit : S Non sum . C Dicit ei unus ex servis Pontificis, cognatus ejus, cujus abscidit Petrus auriculam . S Nonne ego te vidi in horto cum illo ? C Iterum ergo negavit Petrus : & statim gallus cantavit . Adducunt ergo Jesum à Caipha in prætorium . Erat autem manè : & ipsi non introierunt in prætorium, ut non contaminarentur, sed ut manducarent Pascha . Exivit ergo Pilatus ad eos foras, & dixit : S Quam accusationem affertis adversùs hominem hunc ? C Responderunt, & dixerunt ei : S Si non esset hic malefactor , non tibi tradidissemus eum . C Dixit ergo eis Pilatus : S Accipite

eum vos, & secundùm legem vestram judicate eum. C Dixerunt ergo ei Judæi: S Nobis non licet interficere quemquam. C Ut sermo Jesu impleretur, quem dixit, significans, qua morte esset moriturus. Introivit ergo iterum in prætorium Pilatus, & vocavit Jesum, & dixit ei: S Tu es Rex Judæorum? C Respondit Jesus: ✠ A temetipso hoc dicis, an alii dixerunt tibi de me? C Respondit Pilatus: S Numquid ego Judæus sum? Gens tua, & Pontifices tradiderunt te mihi: quid fecisti? C Respondit Jesus: ✠ Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum; ministri mei utique decertarent, ut non traderer Judæis: nunc autem regnum meum non est hinc. C Dixit itaque ei Pilatus: S Ergo Rex es tu? C Respondit Jesus: ✠ Tu dicis, quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum, & ad hoc veni in mundum, ut testimonium perhibeam veritati: omnis qui est ex veritate, audit vocem meam.

C Di-

C Dicit ei Pilatus: S Quid est veritas? C Et cùm hoc dixisset, iterum exivit ad Judæos, & dixit eis: S Ego nullam invenio in eo causam. Est autem consuetudo vobis, ut unum dimittam vobis in Pascha: vultis ergo dimittam vobis Regem Judæorum? C Clamaverunt ergo rursum omnes, dicentes: S Non hunc, sed Barabbam. C Erat autem Barabbas latro. Tunc ergo apprehendit Pilatus Jesum, & flagellavit. Et milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus: & veste purpurea circumdederunt eum: Et veniebant ad eum, & dicebant: S Ave Rex Judæorum. C Et dabant ei alapas. Exivit ergo iterum Pilatus foras, & dicit eis: S Ecce adduco vobis eum foras: ut cognoscatis, quia nullam invenio in eo causam. C (Exivit ergo Jesus portans coronam spineam, & purpureum vestimentum.) Et dicit eis: S Ecce homo. C Cùm ergo vidissent eum Pontifices, & ministri clamabant, dicentes: S Crucifige, cruci-

figе eum : C Dicit eis Pilatus : S Accipite eum vos, & crucifigite : ego enim non invenio in eo causam. C Responderunt ei Judæi : S Nos legem habemus; & secundùm legem debet mori : quia Filium Dei se fecit. C Cum ergo audisset Pilatus hunc sermonem, magìs timuit. Et ingressus est Prætorium iterum, & dixit ad Jesum : S Unde es tu? C Jesus autem responsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilatus : S Mihi non loqueris? Nescis, quia potestatem habeo crucifigere te, & potestatem habeo dimittere te? C Respondit Jesus : ✠ Non haberes potestatem adversùm me ullam, nisi tibi datum esset desuper. Propterea qui me tradidit tibi, majus peccatum habet. C Et exinde quærebat Pilatus dimittere eum. Judæi autem clamabant, dicentes; S Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris. Omnis enim, qui se Regem facit, contradicit Cæsari. C Pilatus autem cùm audisset hos sermones, adduxit foras Jesum : &

se-

ſedit pro tribunali, in loco, qui dicitur Lithoſtrotos, hebraicè autem Gabbatha. Erat autem Paraſceve Paſchæ, hora quaſi ſexta, & dicit Judæis: S Ecce Rex veſter. C Illi autem clamabant: S Tolle, tolle, crucifige eum. C Dicit eis Pilatus: S Regem veſtrum crucifigam? C Reſponderunt Pontifices: S Non habemus Regem, niſi Cæſarem. C Tunc ergo tradidit eis illum: ut crucifigeretur. Suſceperunt autem Jeſum, & eduxerunt. Et bajulans ſibi crucem, exivit in eum, qui dicitur Calvariæ, locum, hebraicè autem Golgotha: ubi crucifixerunt eum, & cum eo alios duos hinc, & hinc, medium autem Jeſum. Scripſit autem & titulum Pilatus, & poſuit ſuper crucem. Erat autem ſcriptum: Jeſus Nazarenus, Rex Judæorum. Hunc ergo titulum multi Judæorum legerunt: quia prope civitatem erat locus, ubi crucifixus eſt Jeſus. Et erat ſcriptum Hebraicè, Græcè, & Latinè. Dicebant ergo Pilato Pontifices Judæo-

rum. S Noli scribere: Rex Judæorum; sed quia ipse dixit: Rex sum Judæorum. C Respondit Pilatus: S Quod scripsi, scripsi. C Milites ergo, cùm crucifixissent eum, acceperunt vestimenta ejus (& fecerunt quatuor partes: unicuique militi partem) & tunicam. Erat autem tunica inconsutilis, desuper contexta per totum. Dixerunt ergo ad invicem: S Non scindamus eam, sed sortiamur de illa, cujus sit: C Ut Scriptura impleretur, dicens: Partiti sunt vestimenta mea sibi: & in vestem meam miserunt sortem. Et milites quidem hæc fecerunt. Stabant autem juxta crucem Jesu Mater ejus, & soror Matris ejus Maria Cleòphæ, & Maria Magdalene. Cùm vidisset ergo Jesus Matrem, & discipulum stantem, quem diligebat, dicit Matri suæ: ✠ Mulier, ecce filius tuus. C Deinde dicit discipulo: ✠ Ecce Mater tua. C Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. Postea sciens Jesus, quia omnia consummata sunt,

ut

ut conſummaretur Scriptura, dixit: ✠ Sitio. C Vas ergo erat poſitum aceto plenum. Illi autem ſpongiam plenam aceto, hyſſopo circumponentes, obtulerunt ori ejus. Cùm ergo accepiſſet Jeſus acetum, dixit. ✠ Conſummatum eſt. C Et inclinato capite, tradidit ſpiritum. Hìc pauſatur aliquantulùm, & genuflectitur. Judæi ergo (quoniam Paraſceve erat) ut non remanerent in cruce corpora Sabbato, (erat enim magnus dies ille Sabbati) rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, & tollerentur. Venerunt ergo milites, & primi quidem fregerunt crura, & alterius, qui crucifixus eſt cum eo. Ad Jeſum autem cùm veniſſent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura; ſed unus militum, lancea latus ejus aperuit: & continuò exivit ſanguis, & aqua. Et qui vidit, teſtimonium perhibuit: & verum eſt teſtimonium ejus. Et ille ſcit, quia vera dicit: ut & vos credatis. Facta ſunt enim hæc, ut Scrip-

tura impleretur : Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit : Videbunt in quem transfixerunt.

POst hæc autem rogavit Pilatum Joseph ab Arimathæa, ( eò quòd esset discipulus Jesu, occultus autem propter metum Judæorum ) ut tolleret corpus Jesu. Et permisit Pilatus. Venit ergo, & tulit corpus Jesu. Venit autem & Nicodemus, qui venerat ad Jesum nocte primùm, ferens mixturam myrrhæ, & aloes, quasi libras centum. Acceperunt ergo corpus Jesu, & ligaverunt illud linteis cum aromatibus, sicut mos est Judæis sepelire. Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus : & in horto monumentum novum, in quo nondum quisquam positus erat. Ibi ergo propter Parasceven Judæorum, quia juxta erat monumentum, posuerunt JESUM.

Perfecta Passione, Prior non signet seipsum, nec librum, nec eum osculetur, sicut nec Diaconus ; sed stans

in cornu Epiſtolæ dicat ſequentes Orationes sinè Dominus vobiſcum. Hoc modo:

OREmus, dilectiſſimi nobis, pro Eccleſia Sancta Dei, ut eam Deus, & Dominus noſter pacificare, adunare, & cuſtodire dignetur toto orbe terrarum, ſubjiciens ei principatus, & poteſtates; detque nobis quietam, & tranquillam vitam degentibus, glorificare Deum Patrem omnipotentem.

In fine hujus Orationis, non reſp. Amen, ſed ſtatim ſubjungatur Oremus. Diaconus addit Flectamus genua, & Levate. Tunc Sacerdos proſequitur Orationem.

Oratio.

OMnipotens ſempiterne Deus, qui gloriam tuam omnibus in Chriſto Gentibus revelaſti: cuſtodi opera miſericordiæ tuæ: ut Eccleſia tua toto orbe diffuſa, ſtabili fide in confeſſione tui nominis perſevèret. Per eumdem.

℟. Amen.

Et ita fiat in aliis sequentibus Orationibus, nisi aliter notetur.

Oratio.

ORemus, & pro beatissimo Papa nostro N. ut Deus & Dominus noster, qui elegit eum in Ordine Episcopatus, salvum, atque incolumem custodiat Ecclesiæ suæ sanctæ, ad regendum populum sanctum Dei.

Non dic. Amen. Oremus. Flectamus genua. Levate.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, cujus judicio universa fundantur; respice propitius ad preces nostras, & electum nobis Antistitem tua pietate conserva: ut Christiana plebs, quæ te gubernatur auctore, sub tanto Pontifice credulitatis suæ meritis augeatur. Per Dominum. ℟. Amen.

Oratio.

ORemus; & pro omnibus Episcopis, Presbyteris, Diaconibus, Subdiaconibus, Acolythis, Exorcistis, Lectoribus, Ostiariis, Confessoribus, Virginibus, Viduis, & pro omni populo sancto Dei.

Non

Non dic. Amen. Oremus. Flectamus genua. Levate.

Oratio.

OMnipotens, ſempiterne Deus, cujus Spiritu totum corpus Eccleſiæ ſanctificatur, & regitur: exaudi nos pro univerſis Ordinibus ſupplicantes; ut gratiæ tuæ munere, ab omnibus tibi gradibus fideliter ſerviatur. Per Dominum. In unitate ejusdem. ℟. Amen.

Oratio.

ORemus, & pro Chriſtianiſſimo Imperatore noſtro N. ut Deus & Dominus noſter ſubditas illi faciat omnes barbaras nationes, ad noſtram perpetuam pacem.

Non dic. Amem. Oremus. Flectamus genua. Levate.

Oratio.

OMnipotens, ſempiterne Deus, in cujus manu ſunt omnium poteſtates, & omnium jura regnorum; reſpice ad Romanum benignus Imperium; ut gentes, quæ in ſua feritate confidunt; potentiæ tuæ dextera

ra comprimantur. Per Dominum. ℟. Amen.

Oratio.

ORemus, & pro Catechumenis nostris; ut Deus, & Dominus noster adaperiat aures præcordiorum ipsorum, januamque misericordiæ; ut per lavacrum regenerationis, accepta remissione omnium peccatorum, & ipsi inveniantur in Christo Jesu Domino nostro.

Non dic. Amen. Oremus. Flectamus genua. Levate.

Oratio.

OMnipotens, sempiterne Deus, qui Ecclesiam tuam, nova semper prole fœcundas: auge fidem, & intellectum Catechumenis nostris: ut renati fonte baptismatis, adoptionis tuæ filiis aggregentur. Per Dominum. ℟. Amen.

Oratio.

ORemus, dilectissimi nobis, Deum Patrem omnipotentem: ut cunctis mundum purget erroribus, morbos auferat, famem depellat, aperiat

riat carceres, vincula dissolvat; peregrinantibus reditum, infirmantibus sanitatem, navigantibus portum salutis indulgeat.

Non dic. Amen. Oremus. Flectamus genua. Levate.

Oratio.

Omnipotens, sempiterne Deus, mœstorum consolatio, laborantium fortitudo; perveniant ad te preces de quacumque tribulatione clamantium: ut omnes sibi in necessitatibus suis misericordiam tuam gaudeant adfuisse. Per Dominum. ℟. Amen.

Oratio.

Oremus, & pro Hæreticis, & Schismaticis: ut Deus, & Dominus noster eruat eos ab erroribus universis; & ad sanctam matrem Ecclesiam Catholicam, atque Apostolicam revocare dignetur.

Non dic. Amen. Oremus. Flectamus genua. Levate.

Oratio.

Omnipotens, sempiterne Deus, qui salvas omnes, & neminem

vis

vis perire; respice ad animas diabolica fraude deceptas: ut omni hæretica pravitate deposita, errantium corda resipiscant; & ad veritatis tuæ redeant unitatem. Per Dominum. ℟. Amen.

Oratio.

O Remus, & pro perfidis Judæis: ut Deus, & Dominus noster auferat velamen de cordibus eorum; ut & ipsi agnoscant Jesum Christum Dominum nostrum.

Non dicatur Amen. nec Flectamus genua, sed Oremus.

Oratio.

O Mnipotens, sempiterne Deus, qui etiam Judaicam perfidiam à tua misericordia non repellis; exaudi preces nostras, quas pro illius populi obcœcatione deferimus: ut agnita veritatis tuæ luce, quæ Christus est, à suis tenebris eruantur. Per eundem Dominum. ℟. Amen.

Oratio.

O Remus, & pro Paganis: ut Deus omnipotens auferat iniquitatem

tem à cordibus eorum; ut relictis Idòlis suis, convertantur ad Deum vivum, & verum, & unicum Filium ejus, Jesum Christum Deum, & Dominum nostrum.

Non dic. Amen. Oremus. Flectamus genua. Levate.

Oratio.

OMnipotens, sempiterne Deus, qui non mortem peccatorum, sed vitam semper inquiris; suscipe propitius orationem nostram: & libera eos ab idolorum cultura, & aggrega Ecclesiæ tuæ sanctæ, ad laudem, & gloriam nominis tui. Per Dominum nostrum. ℟. Amen.

Dum dicuntur Orationes, duo Sacerdotes se induant in Sacristia, alba, & cingulo cum stolis, & manipulis nigris, sinè dalmaticis, pro cantandis Versibus, & tenenda Cruce in Altari. Item etiam se præparent duo Diaconi, ut cantent versus Agios, ò Theos &c. ad gradum Presbyterii, ante Crucis adorationem.

Com-

Completis Orationibus, Prior deposita Casula, ( in Sacristia reponenda ) ab Altari discedat, & descendens cum suis ministris gradus Altaris, ad extremum angulum in cornu Epistolæ: stent omnes in Presbyterio ab eadem parte Altaris, versis vultibus ad partem Evangelii: ita ut unus sit ad latus alterius, & propius Altare stet primò Sacerdos, deinde alii, eo ordine, quo solent in Presbyterio sedere.

Tunc duo Sacerdotes destinati ad tenendam Crucem, venientes ad gradus Altaris, genuflectant, deinde surgentes accipiant Crucem Altari superpositam, & velatam, & stantes juxta extremam partem dexteram Altaris in latere Evangelii, ac tenentes Crucem reverenter per brachia unus ad dexteram, & alter ad sinistram, versi ad populum, vel Conventum cantent.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? Responde mihi: Quia eduxi te de terra Ægypti, para-

parasti Crucem Salvatori tuo. Quo finito duo Diaconi ad gradum Presbyterii stantes respondeant: **Agios, ò Theos: Agios, ischyros: Agios, athànatos: Eleison imas**. Dum pronunciant **Agios**, flectant genua. Dum, ò **Theos**, surgant. Secundò flectentes genua dicant **Agios**, & surgendo **Ischyros**. Tertio flectent genua dicendo: **Agios**, & surgendo: **Athànatos, Eleison, imas**.

Deinde Fratres in choro respondentes, **Sanctus**, genua flectant, subdendo: **Deus**, surgant. Iterum flectendo genua, dicant: **Sanctus**, & surgendo: **Fortis**. Tum tertiò flectant genua, dicentes: **Sanctus**, & surgendo adjungant, **& immortalis, miserere nobis**.

Dum Chorus sic genua flectit, & surgit alternativè, tunc nec Prior cum ministris Altaris, nec Sacerdotes cum Cruce, nec Diaconi genua flectent cum Choro, sicut nec cum ipsis Chorus genua flectat. Postquam sic Chorus responderit, Sacerdotes

Cru-

Crucem tenentes, uno, aut altero passu procedant, recedendo à latere Evangelii versùs medium Altaris, & ibi sistendo, cantent secundum. ℣. **Quia eduxi te per desertum quadraginta annis, & manna cibavi te, & introduxi te in terram satis optimam, parasti Crucem Salvatori tuo.**

Quo finito, Diaconi secunda vice cantent, **Agios, ò Theos**, & post illos Chorus similiter respondeat, **Sanctus, Deus &c.** genua flectendo, & surgendo, sicut fecerunt prima vice. Tunc Sacerdotes cum Cruce procedentes, atque ad medium Altaris descendentes gradus, sistant ubi Crux deponenda erit pro adoratione: & cantent tertium ℣. **Quid ultra debui facere tibi, & non feci? Ego quidem plantavi te vineam meam speciosissimam: & tu facta es mihi nimis amara; aceto namque sitim meam potasti: & lancea perforasti latus Salvatori tuo.** Subjungant tandem Diaconi, **Agios, ò Theos, &c.** & Chorus similiter respondeat, **San-**

**ctus**

**tus Deus &c.** & genua flectant; ac surgant tam Diaconi, quàm Chorus, sicut prima, & secunda vice fecerunt. Quibus cantatis, Prior veniat ad medium ante Altare, & se collocet in loco aliquantulùm superiore, medium inter duos Sacerdotes, qui per brachia Crucem sustinentes, & suos vultus ad se invicem vertentes, tenebunt Crucem ante Priorem. (Ministri verò discedant etiam à cornu Altaris, dum discedit Prior, & se collocent unus post alium in eadem parte Presbyterii, versis vultibus ad partem Evangelii, stantes eo ordine, quo priùs stabant). Tunc Prior ex manibus duorum Sacerdotum, Crucem velatam accipiet, & iisdem adjuvantibus reverenter eam deteget, detectamque populo ostendet, eamque ambabus manibus elevando, incipiet.

Ant. **Ecce lignum Crucis, in quo salus mundi pependit: Venite adoremus.**

Hæc eo incipiente, tam Chorus, quàm Ministri Altaris, Sacerdotes, & Dia-

& Diaconi existentes in suis locis, flectent genua, inclinantes profundè: & prosequente Cantore Antiphonam; dum dicit, **Crucis, in quo, &c.** surgant omnes, Choro Antiphonam continuante.

Quamdiu cantatur, Prior semper elevatam Crucem sustineat, & ostendat ùt supra. Finita Antiphona, Crucem restituat in manus prædictorum duorum Sacerdotum, qui eam deponent, & reclinabunt ad gradus Presbyterii, super tapetem ibidem stratum, & seipsos collocabunt hinc, & inde, ad duo latera Crucis, accumbentes super latera sua juxta Crucem, & versis ad se invicem vultibus, brachia Crucis quilibet à sua parte tenendo.

Tunc fiat ab omnibus Ministris, & Fratribus publica Sanctæ Crucis adoratio; in cujus ritu, seu ordine adorandi, inter adorantes, & adoraturos servetur ordinata accedendi distantia hoc modo: à loco ubi Crux adoranda jacet, deorsum versùs Ec-

cle-

clesiæ navim sumatur. spatium quindecim circiter passuum (prout loci conditio, situsque permiserit) & ab ultima hujus spatii extremitate, primò Prior, nudatis omnino plantis (quod & similiter facere debent omnes, tam Ministri, quam Fratres adoraturi) procedat versùs Crucem, hoc ordine, & succesionis distantia, ut in prædicta extremitate spatii devotè genua flectat, caputque inclinet, & mox surgat, ac gravi incessu ùsque ad medium ejusdem spatii pergens, illic denuò genua flectat, & caput inclinet, denique inde procedens, ad pedes Crucis se toto corpore prosternat, eosdem semel dumtaxat deosculetur, moram non trahens, sed mox inde surgens, & factâ profunda inclinatione, collocet se ad latus dexterum Crucis, in loco alterius duorum Sacerdotum, dexterum Crucis brachium tenens, quousque ambo Sacerdotes simili ordine, & modo adoraverint; primo eorum postquam adoraverit, se substituente

in locum secundi, & pro eo sinistrum Crucis brachium tenente, qui secundus Sacerdos, postquam adoraverit, succedet in locum Prioris, à parte dextera Crucis brachium tenens, una cum alio Sacerdote in altero latere manente, ipsam Crucem ad osculum omnium Fratrum adorantium usque ad finem adorationis coaptando. Hæc porrò adoratio sequenti ordine prosequi debet, ut post duos Sacerdotes, adoret Diaconus pro Missa notatus: postea Diaconi, qui cantaverunt: Agios, unus post alterum (& hi, postquam adoraverint, in Sacristiam secedent, sacras vestes deposituri) post Diaconos sequentur Subdiaconus pro Missa notatus, Acolythi, & demum post Ministros cæteri omnes Fratres secundùm ordinem graduum suorum, incipiendo à majoribus, alternatim procedentes ab ultima spatii extremitate versùs Crucem, eo ritu, ordine, ac successionis distantia, quo de Priore supra dictum est, illam adorent, &

deo-

deosculentur, ac post osculum mox surgendo, facta inclinatione profunda, ad Chorum in loca sua revertantur. Illa autem Fratrum successio cum tali intercapedine fiat, quòd dum primus surgit à loco primæ suæ genuflexionis, statim illic subintret alter ei proximus, & ita consequenter alii, servato eodem tenore interstitiorum. Dum ita Crux adoratur, Chorus cantet antiphonam, *Tuam Crucem &c. & hymnum, Crux fidelis &c.* Prior autem, & Ministri in Presbyterio sessum eant, ibique eamdem antiphonam, & hymnum recitent.

Antiph. Tuam Crucem adoramus Domine, tuam gloriosam recolimus Passionem: miserere nostri, qui passus es pro nobis.

℣. Crucem tuam adoramus, Domine, & sanctam Resurrectionem tuam laudamus, & glorificamus: ecce enim propter Crucem venit gaudium in universo mundo.

℣. Adoremns Crucis signaculum: per quod

quod salutis sumpsimus Sacramentum.

Hymnus.

CRux fidelis, inter omnes,
Arbor una nobilis:
Nulla sylva talem profert,
Fronde, flore, germine:
Dulce lignum, dulces clavos
Dulce pondus sustinet.

Pange lingua gloriosi
Prælium certaminis;
Et super Crucis trophæum,
Dic triumphum nobilem:
Qualiter Redemptor orbis,
Immolatus vicerit.

De parentis protoplasti,
Fraude factor condolens,
Quando pomi noxialis
Morsu in mortem corruit:
Ipse lignum tunc notavit,
Damna ligni ut solveret.

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depoposcerat:
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret,
Et medelam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quan-

Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus orbis conditor:
Ac de ventre virginali,
Caro factus, prodiit.
Vagit infans inter arcta
Conditus præsepia:
Membra pannis involuta
Virgo Mater alligat,
Et manus pedesque, & crura,
Stricta cingit fascia.
Lustris sex, qui, jam peractis
Tempus implens corporis,
Se volente, natus ad hoc:
Passioni deditus,
Agnus in Cruce levatur,
Immolandus stipite.
Hìc acetum, fel, arundo,
Spina, clavi, lancea:
Mite corpus perforatur,
Sanguis unda profluit,
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavantur flumine.
Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa viscera,

Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas:
Ut superni membra Regis,
Miti tendas stipite.
Sola digna tu fuisti
Ferre secli pretium:
Atque portum præparare
Nauta mundo naufrago,
Quem sacer cruor perunxit,
Fusus Agni corpore.
Gloria, & honor Deo,
Usquequaque Altissimo:
Una Patri, Filioque,
Inclyto Paraclito,
Cui laus est, & potestas,
Per æterna secula. Amen.

Si antequam hæc fuerint omnino cantata, adoratio completa esset, nihilominus integrè cantentur; cumque Versus ultimus Hymni dicetur, Prior veniat ad medium gradus Presbyterii inter Altare, & Sacerdotes, qui tenent Crucem: ut terminata adoratione, Sacerdotes Crucem reverenter elevantes, eam Priori, stanti super gradus Altaris, tradant:

qui

qui ipsam accipiens, & devotè erigens, stans verso vultu ad populum, vel Conventum, incipiat Antiphonam:

SUper omnia ligna cedrorum, tu sola excelsior; in qua vita mundi pependit: in qua Christus triumphavit, & mors mortem superavit in æternum.

In inchoatione hujus Antiphonæ, tam Ministri Altaris, & duo Sacerdotes, quàm Chorus, genua flectent inclinantes profundè: & Cantore prosequente, **Ligna cedrorum**, omnes surgant: & Prior ambabus manibus Crucem sustineat elevatam: & Antiphona finita, eodem modo tenens Crucem, dicat sequentem Orationem sinè **Dominus vobiscum**, & sinè **Oremus**, Fratribus super formas prostratis.

Oratio.

REspice, quæsumus, Domine, super hanc familiam tuam: pro qua Dominus noster Jesus Christus, non dubitavit manibus tradi nocentium, & Crucis subire tormentum.

Oratione dicta, Crucem Prior tradat Sacristæ, qui illam statuet in aliquo loco apto, ubi possit ea die à cæteris adorari.

Ubi verò, propter Fratrum paucitatem, tot Sacerdotes, & Diaconi ad præmissa officia distinctè obeunda non sunt: Prior cum alio Sacerdote, & Diaconus minister cum alio Diacono, prædicta officia exequantur.

Postquam Prior tradiderit Crucem Sacristæ, ipse, & Ministri cum duobus Presbyteris, qui cantaverunt Versus, in Sacristiam revertantur, ubi duo Presbyteri se vestibus sacris exuent, Prior verò, & Ministri se calceent: deinde lotis manibus, Prior casulam assumat, & præcedentibus Thuriferario, & Cruciferario, Ceroferariis, ac Subdiacono cum Calice, & Diacono cum Missali, ad Altare accedat; sistensque infra gradus ad medium Altaris; facta profunda inclinatione, dicat. In nomine Patris &c. Confitemini Domino &c. Confiteor &c. Et Diaconus explicet

Cor-

Corporale super Altare, more solito, juxta illud ponens Purificatorium. Calix autem à Subdiacono delatus, in Altari extra Corporale, à parte Evangelii reponatur.

Interim curet Sacrista, ut Baldachinum, sub quo Sanctissimum Christi Corpus deferendum est, præparetur: & distribuantur cerei, denturque Fratribus, & nobilioribus secularibus.

Deinde cum silentio, ad locum, ubi depositum fuit Sanctissimum Sacramentum, procedatur hoc ordine: Thuriferario, & Cruciferario præcedentibus, & duobus Acolythis cum luminaribus subsequentibus, deinde incedant Fratres bini, & bini (junioribus præcedentibus) & cereos non accensos deferentes; postea Prior cum Casula, manus tenens junctas ante pectus, & habens à dexteris Diaconum, & à sinistris Subdiaconum. Hos subsequantur seculares cum cereis etiam non accensis.

Cum ad locum sanctissimi Sacramenti perventum fuerit: Fratres cum

devotione, hinc inde ante Altare se collocent genuflexi. Prior etiam genua flectat cum Ministris, & accipiens de manu Diaconi thuribulum, incenset Sanctissimum Sacramentum. Quo facto, Diaconus, & Subdiaconus, velum albi coloris, à Sacrista subministratum, extendant super humeros Prioris, & interim accendantur cerei.

Tunc Diaconus, reverenter extrahens Calicem; & Pyxidem cum Sacramento, è loco, ubi fuerat repositum, eum Priori porrigat, & tegat extremitatibus veli, humeris illius superpositi. Deinde surgens Sacerdos, verso vultu ad Conventum, in medio Altaris stando, Calicem, & Pyxidem cum Sacramento teneat elevatum ante pectus, quousque (Cantore cum solemnitate intonante, **Tantum ergo Sacramentum**, &c.) Conventus totam hanc strophen cantaverit. Interim Diaconus, & Subdiaconus, hinc inde ante Priorem celebrantem sint genuflexi: Thurifera-

rarius autem in medio pariter genuflexus verso vultu ad Sacramentum, illud reverenter incenset. Interim Cruciferarius Crucem pridie ibidem depositam accipiat, & discooperiat.

Cantato Tantum ergo, &c. cum sola illa strophe, surgant Fratres, & incipiatur. Hymnus.

VExilla Regis prodeunt,
Fulget Crucis Mysterium;
Quo carne carnis Conditor,
Suspensus est patibulô.
Quo vulneratus insuper,
Mucrone diro lanceæ:
Ut nos lavaret crimine,
Manavit unda, & sanguine.
Impleta sunt, quæ concinit
David fideli carmine,
Dicens: In nationibus
Regnavit à ligno Deus.
Arbor decora, & fulgida,
Ornata Regis Purpura:
Electa digno stipite
Tam sancta membra tangere.
Beata, cujus brachiis
Secli pependit pretium:

Statera facta corporis,
Prædamque tulit Tartari.
O Crux ave spes unica!
Hoc Passionis tempore,
Auge piis justitiam,
Reisque dona veniam.
Te, summa Deus Trinitas,
Collaudet omnis spiritus:
Quos per Crucis mysterium
Salvas, rege per secula. Amen.

Et processionaliter revertantur ad Altare, eo ordine, quo inde venerunt, excepto Thuriferario, qui immediatè præcedet Sacerdotem, non incessu retrogrado, sed aliquantulùm inflexo ad latus, sicque incedendo, Corpus Christi continuò incensabit.

Super Sanctissimum Sacramentum efferetur Baldachinum, per digniores, vel Sacerdotes, vel Seculares.

Cùm autem venerint ad Altare, manebunt omnes Fratres, hinc, & inde ad dexteram, & ad sinistram Altaris genuflexi, & Priore ante eos cum Sacramento transeunte, profundè inclinabunt, tenentes cereos

sem-

ſemper accenſos , uſque ad abſolutam communionem : è quo etiam loco , ſic genuflexi , reſpondebunt celebranti .

Cùm Prior ad Altare pervenerit, deponet ſuper Corporale Calicem, & Pyxidem cum Sacramento : & poſtea illud genuflexus adorabit, idemque faciet Diaconus, & Subdiaconus .

Deinde ſurgentes, Subdiaconus accipiat alium Calicem pro Miſſa celebranda paratum , in eoque vinum, & aquam ( non tamen benedictam ) infundat , & Diaconus de manu Subdiaconi, Calicem ſic præparatum accipiens , illum Patena coopertum offerat Sacerdoti, & Sacerdos nullam oblationem faciens , illum in loco ſuo ſtatuet ſuper Corporale . Deinde extrahet de altero Calice Sanctiſſimum Christi Corpus, illudque ante pedem Calicis præparati pro Miſſa, collocabit : depoſitaque Patena in loco ſuo, Calicem palla cooperiat . Poſtmodum de manu Diaconi Thuribulum accipiens , Sacramentum

& Calicem tantùm incenset, ante, & post incensationem genuflexus adorans: non autem incensabitur Altare hinc inde, neque ipse Prior.

Quo facto, Sacerdos digitos abluat, non tamen aversus à Sacramento ob ejus reverentiam, & ablutio in piscinam projiciatur: Tum rediens ad medium Altaris genuflectat, & erectus, depositis manibus super Altare, dicat voce mediocri in cantu feriali: O remus: P ræceptis salutaribus moniti, & divina institutione formati, audemus dicere: Hìc more solito elevet manus, & prosequatur.

PAter noster, qui es in cælis, sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cælo, & in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Et nè nos inducas in tentationem. In fine respondente Choro: Sed libera nos á malo. Subjungat Sacerdos submissè: Amen, Et

im-

immediatè proſequatur Orationem: Libera nos, quæſumus, Domine, ab omnibus malis, præteritis, præſentibus, & futuris;& intercedente Beata, & glorioſa ſemper Virgine, Dei Genitrice Maria, cum beatis Apoſtolis tuis Petro, & Paulo, atque Andrea, & omnibus Sanctis, da propitius pacem in diebus noſtris: ut ope miſericordiæ tuæ adjuti, & à peccato ſimus ſemper liberi, & ab omni perturbatione ſecuri. Per eumdem Dominum.

Finita Oratione, Prior genuflectat, ſurgenſque, dextera manu Hoſtiam ſacram accipiat, & elevet, ut videri poſſit à populo: eamque dimittens ſuper Calicem, ſtatim ipſam in tres partes dividat more ſolito. Tunc voce mediocri intonet.

Per omnia ſecula ſeculorum.

℟. Amen.

Poſtea non dicat, Pax Domini, nec dicatur, Agnus Dei, nec pax Miniſtris detur, ſed immediatè Sacerdos ſolitam particulam Hoſtiæ

mittat in Calicem, nihil dicens, nullamque Crucem cum particula Hostiæ faciens, aut supra, aut intrà Calicem. Postmodum prætermissa Oratione, **Domine Jesu Christe Fili Dei vivi &c.** Sumat reliquas partes Hostiæ, dicens: **Corpus Domini nostri Jesu Christi, custodiat me in vitam æternam. Amen.** Nullam mentionem faciens de Sanguine. Deinde sumens particulam Hostiæ, quæ est in Calice, cum vino, & aqua, nihil dicat. Peracta Communione, ablutis digitis, ac sumpta purificatione, in medio Altaris junctis manibus, dicat: **Quod ore sumpsimus, Domine, pura mente capiamus: ut de corpore Domini nostri Jesu Christi, fiàt nobis remedium sempiternum. Amen.** Dumque fit hæc ablutio, extinguantur cerei, & Fratres in Chorum se recipiant, pro Vesperis dicendis: Diaconus verò plicato Corporali, & in bursa posito, sumat Missale, & Subdiaconus Calicem cum velo, & bursa.

De-

Demum nulla dicatur Poſtcommunio, nec **Placeat tibi**, &c. nullaque benedictio detur, ſed facta reverentia Cruci Altaris, Prior cum Miniſtris in Sacriſtiam revertatur: Pyxis autem, cum ſervatis particulis conſecratis pro infirmis, non remaneat in majori Altari, ſed deferatur à Sacriſta ad aliud ſacellum remotius debitè præparatum, cum requiſitis luminibus.

## AD VESPERAS.

Antiph. **Calicem**. Pſalmus. **Credidi**. cum cæteris Antiphonis, & Pſalmis ſicut in die Cœnæ. **pag. 170.**

Ad Magnificat, Antiphona.

**Cùm accepiſſet acetum dixit: Conſummatum eſt: & inclinato capite tradidit ſpiritum.**

Finita poſt Cant. Antiph. dic. **Pater noſter**, & Pſalm. **Miſerere**, poſt Pſalm. dic. Orat. **Reſpice**, **pag. 279.** & deinde **Pater noſter**, & ſic Veſperæ finiantur.

Ad Complet. Antiph. Pſalm. & Cant. ſicut in die Cœnæ. **pag. 229.**

Poſt

Post Antiph. dic. Pater noster, & Psalm. Miserere. & Oratio Respice, &c. Posteaque Pater noster, & Credo.

# SABBATO SANCTO

## AD MATUTINUM.

Fiat sicut in sexta Feria dictum est: & postmodum incipiatur.

### IN I. NOCTURNO:

Antiph. In pace. Psalmus 4.

CUm invocarem, exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei: * & exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde: * ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?

Et scitote, quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cùm clamavero ad eum.

Irascimini, & nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ: &

spe-

sperate in Domino: * multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine: * dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui:* multiplicati sunt.

In pace in idipsum: * dormiam, & requiescam.

Quoniam tu, Domine, singulariter in spe: * constituisti me.

Antiph. In pace in idipsum dormiam, & requiescam.

Antiph. Habitabit. Psalmus 14.

DOmine, quis habitabit in tabernaculo tuo: * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sinè macula: * & operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo: * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum: * & opprobrium non accepit adversùs proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspec-

tu

tu ejus malignus : * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, & non decipit; qui pecuniam suam non dedit ad usuram : * & munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc : * non movebitur in æternum.

Antiph. Habitabit in tabernaculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

Antiph. Caro mea. Psalmus 15.

CONserva me, Domine, quoniam speravi in te : * dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus : * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum : * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus : * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hæreditatis meæ, & calicis mei : * tu es, qui restitues hæreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris: *

ete-

etenim hæreditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * insuper & usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper: * quoniam à dextris est mihi, nè commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, & exultavit lingua mea: * insuper & caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno: * nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ; adimplebis me lætitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua usque in finem.

Antiph. Caro mea requiescet in spe.

℣. In pace in idipsum.

℟. Dormiam, & requiescam.

De Lamentatione Jeremiæ Prophetæ. Thren. 4.

Lectio i. Aleph.

QUomodo obscuratum est aurum, mutatus est color optimus:

mus : diſperſi ſunt lapides ſanctuarii in capite omnium platearum ?
Beth. Filii Sion inclyti, & amicti auro primo: quomodo reputati ſunt in vaſa teſtea, opus manuum figuli?
Ghimel. Sed & lamiæ nudaverunt mammas; lactaverunt catulos ſuos: filia populi mei crudelis, quaſi ſtruthio in deſerto.
Daleth. Adhæſit lingua lactentis ad palatum ejus in ſiti: parvuli petierunt panem, & non erat qui frangeret eis. Jeruſalem, Jeruſalem, convertere ad Dominum Deum tuum.
℟. Sepulto Domino, ſignatum eſt monumentum; volventes lapidem ad oſtium monumenti: * Ponentes milites, qui cuſtodirent illud.
℣. Nè fortè veniant diſcipuli ejus, & furentur eum, & dicant plebi: Surrexit à mortuis. Ponentes.

Lectio ii. He.

QUi veſcebantur voluptuosè, interierunt in viis: qui nutriebantur in croceis, amplexati ſunt ſtercora.

Vau.

Vau. Et major effecta est iniquitas filiæ populi mei peccato Sodomorum : quæ subversa est in momento , & non cœperunt in ea manus .
Zain. Candidiores Nazaræi ejus nive , nitidiores lacte : rubicundiores ebore antiquo , sapphìro pulchriores .
Heth. Denigrata est super carbones facies eorum, & non sunt cogniti in plateis : adhæsit cutis eorum ossibus , aruit , & facta est quasi lignum . Jerusalem , Jurusalem , convertere ad Dominum Deum tuum .
℟. Jerusalem luge , & exue te vestibus jucunditatis ; indùere cinere , & cilicio: * Quia in te est occisus Salvator Israel .
℣. Deduc quasi torrentem lacrymas per diem , ac noctem : & non taceat pupilla oculi tui . Quia .

Lectio iii. Teth .

MEliùs fuit occisis gladio , quàm interfectis fame : quoniam isti extabuerunt consumpti à sterilitate terræ .

Jod .

Jod. Manus mulierum misericordium coxerunt filios suos: facti sunt cibus earum in contritione filiæ populi mei.

Caph. Complevit Dominus furorem suum, effudit iram indignationis suæ: & succendit ignem in Sion, & devoravit fundamenta ejus.

Lamed. Non crediderunt reges terræ, & universi habitatores orbis: quoniam ingrederetur hostis, & inimicus per portas Jerusalem. Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

℟. Plange quasi virgo plebs mea; ululate pastores in cinere, & cilicio; * Quia veniet dies Domini magna, & amara valde.

℣. Ululate pastores, & clamate: aspergite vos cinere. Quia.

℟. Plange quasi virgo.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Elevamini. Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitudo ejus: * orbis terrarum, & universi, qui habitant in eo.

Quia

Quia ipse super maria fundavit eum:* & super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini: * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, & mundo corde: qui non accèpit in vano animam suam: * nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino: * & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum:* quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras; & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis, & potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras; & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum, ipse est Rex gloriæ.

Antiph. Elevamini portæ æternales: & introibit Rex gloriæ.

An-

Antiph. Credo videre.

Psalmus 26.

DOminus illuminatio mea, & salus mea: * quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ: * a quo trepidabo.

Dum appropiant super me nocentes: * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei: * ipsi infirmati sunt, & ceciderunt.

Si consistant adversùm me castra: * non timebit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium: * in hoc ego sperabo.

Unam petii à Domino, hanc requiram: * ut inhabitem in domo Domini, omnibus diebus vitæ meæ.

Ut videam voluptatem Domini: * & visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me: * & nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, & immolavi in taberna-

cu-

culo ejus hostiam vociferationis : * cantabo , & psalmum dicam Domino .
Exaudi , Domine , vocem meam , qua clamavi ad te : * miserere mei , & exaudi me .
Tibi dixit cor meum , exquisivit te facies mea : * faciem tuam , Domine , requiram .
Nè avertas faciem tuam à me : * nè declines in ira à servo tuo .
Adjutor meus esto : * nè derelinquas me , neque despicias me , Deus salutaris meus .
Quoniam pater meus , & mater mea dereliquerunt me : * Dominus autem assumpsit me .
Legem pone mihi , Domine , in via tua : * & dirige me in semitam rectam propter inimicos meos .
Nè tradideris me in animas tribulantium me : * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui , & mentita est iniquitas sibi .
Credo videre bona Domini : * in terra viventium .

Expecta Dominum, viriliter age: * & confortetur cor tuum, & sustine Dominum.

Antiph. Credo videre bona Domini, in terra viventium.

Antiph. Domine. Psalmus 29.

EXaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me: * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus, clamavi ad te: * & sanasti me.

Domine, deduxisti ab inferno animam meam: * salvasti me à descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti ejus: * & confitemini memoriæ sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus: * & vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus: * & ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * non movebor in æternum.

Domine, in voluntate tua: * præstitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam à me: * & factus sum conturbatus.

Ad

Ad te, Domine, clamabo: * & ad Deum meum deprecabor.
Quæ utilitas in sanguine meo:* dum descendo in corruptionem?
Numquid confitebitur tibi pulvis: * aut annnunciabit veritatem tuam?
Audivit Dominus, & misertus est mei: * Dominus factus est adjutor meus:
Convertisti planctum meum in gaudium mihi:*conscidisti saccum meum, & circumdedisti me lætitia.
Ut cantet tibi gloria mea, & non compungar: * Domine Deus meus, in æternum confitebor tibi.
Antiph. Domine*, abstraxisti ab inferis animam meam.
℣. Tu autem, Domine, miserere mei.
℟. Et resuscita me, & retribuam eis.

Ex Tractatu Sancti Augustini Episcopi super Psalmos.

In Psalm. 63. vers. 7.

Lectio iv.

ACcedet homo ad cor altum, & exaltabitur Deus. Illi dixerunt:

Quis nos videbit? Defecerunt scrutantes scrutationes, consilia mala: Accessit homo ad ipsa consilia: passus est se teneri, ùt homo. Non enim teneretur nisi homo, aut videretur nisi homo; aut crucifigeretur, aut moreretur, nisi homo. Accessit ergo homo ad illas omnes passiones: quæ in illo nihil valèrent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo: non liberaretur homo. Accessit homo ad cor altum, idest, cor secretum, objiciens aspectibus humanis hominem, servans intus Deum: celans formam Dei, in qua æqualis est Patri, & offerens formam servi, qua minor est Patre.

℟. Recessit Pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cujus transitum sol obscuratus est; nam & ille captus est, qui captivum tenebat primum hominem: * Hodie portas mortis, & seras pariter Salvator noster disrupit.

℣. Destruxit quidem claustra inferni, & subvertit potentias diaboli. Hodie.

Le-

## Lectio V.

QUò perduxerunt illas scrutationes suas, quas perscrutantes defecerunt, ut etiam mortuô Dominô, & sepultô, custodes ponerent ad sepulcrum? Dixerunt enim Pilato: Seductor ille, (hoc appellabatur nomine Dominus Jesus Christus, ad solatium servorum suorum, quando dicuntur seductores) ergo illi Pilato, seductor ille, inquiunt, dixit adhuc vivens: Post tres dies resurgam. Jube itaque custodiri sepulcrum usque in diem tertium; nè fortè veniant discipuli ejus, & furentur eum, & dicant plebi: Surrexit à mortuis. Et erit novissimus error pejor priore. Ait illis Pilatus: Habetis custodiam, ite, custodite sicut scitis. Illi autem abeuntes, munierunt sepulcrum: signantes lapidem cum custodibus.

℟. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, & videte: * Si est dolor similis, sicut dolor meus!

℣. Attendite universi populi, & vi-

videte dolorem meum. Si est.

Lectio vi.

POsuerunt custodes milites ad sepulcrum. Concussa terra Dominus resurrexit; miracula facta sunt talia circa sepulcrum: ut & ipsi milites, qui custodes advenerant, testes fierent, si vellent vera nunciare. Sed avaritia illa, quæ captivavit discipulum comitem Christi: captivavit & militem custodem sepulcri. Damus, inquiunt, vobis pecuniam: & dicite, quia vobis dormientibus venerunt discipuli ejus, & abstulerunt eum. Verè defecerunt scrutantes scrutationes. Quid est quod dixisti, ò infelix astutia? Tantùmne deseris lucem consilii pietatis, & in profunda versutiæ demèrgeris, ut hoc dicas: Dicite, quia vobis dormientibus venerunt discipuli ejus, & abstulerunt eum? Dormientes testes adhibes? Vere tu ipse abdormisti: qui scrutando talia defecisti.

℟. Caligaverunt oculi mei à fletu meo, quia elongatus est à me, qui

con-

consolabatur me : videte omnes populi : * Si est dolor similis, sicut dolor meus.
℣. O vos omnes, qui transitis per viam ! attendite, & videte : Si est dolor. ℟. Caligaverunt oculi.

IN III. NOCTURNO.

Ant. Deus adjuvat me. Psalm. 53.

DEus, in nomine tuo salvum me fac:*& in virtute tua judica me.

Deus, exaudi orationem meam : * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversùm me : & fortes quæsierunt animam meam : * & non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me : * & Dominus susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis : * & in veritate tua disperde illos.

Voluntariè sacrificabo tibi : * & confitebor nomini tuo Domine, quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me : * & super inimicos meos despexit oculus meus.

Antiph. Deus adjuvat me: & Dominus susceptor est animæ meæ.

Antiph. In pace. Psalmus 75.

NOtus in Judæa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * & habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum: * scutum, gladium, & bellum.

Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum: * & nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua, Deus Jacob: * dormitaverunt, qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, & quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo auditum fecisti judicium: * terra tremuit, & quievit.

Cùm exurgeret in judicium Deus: * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confite-

bi-

bitur tibi: * & reliquiæ cogitationis diem festum agent tibi.
Vovete, & reddite Domino Deo vestro: * omnes qui in circuitu ejus affertis munera.
Terribili & ei, qui aufert spiritum Principum: * terribili apud Reges terræ.
Antiph. In pace factus est locus ejus: & in Sion habitatio ejus.
Antiph. Factus sum. Psalmus 87.
DOmine, Deus salutis meæ: * in die clamavi, & nocte coram te.
Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.
Quia repleta est malis anima mea: * & vita mea inferno appropinquavit.
Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sinè adjutorio, inter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormientes in sepulcris; quorum non es memor ampliùs: * & ipsi de manu tua repulsi sunt.
Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis, & in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, & non egrèdiebar: * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam: * & veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: * & justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Domine, clamavi: * & manè oratio mea præveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam: * avertis faciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in laboribus à juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum, & conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ: * & terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti à me amicum, & proximum: * & notos meos à miseria.

Antiph. Factus sum sicut homo sinè adjutorio, inter mortuos liber.

℣. In pace factus est locus ejus.

℟. Et in Sion habitatio ejus.

Sermo Sancti Leonis Papæ.

Serm. 9. Lectio vii.

PEracto, dilectissimi, Salvàtoris triumpho, & consummatis dispensationibus, quas omnia veteris testamenti eloquia nunciarunt, lugeat carnalis Judæus, sed spiritalis gaudeat Christianus; & festivitas, quæ illis conversa est in noctem, nobis coruscet in lucem: quoniam Crux Christi eadem est, & credentium gloria, & non credentium pœna. Quamvis enim persequentium furor nihil aliud in Dominum majestatis operatus sit, quàm atrocem crudelitatem, & immìte supplicium: redemptis ta-

men , hac Domini Passione, verior, justiorque lætandi est ratio, quam dolendi.

℟. Ece quomodo moritur Justus, & nemo percipit corde: & viri justi tolluntur, & nemo considerat; à facie iniquitatis sublatus est Justus: * Et erit in pace memoria ejus.

℣. In pace factus est locus ejus: & in Sion habitatio ejus. Et erit.

Lectio viii.

FUerit tunc discipulorum excusabilis pavor , nec in diffidentiæ culpam , Apostolicus mœror incìderit; quando concurrentibus ad unum scelus Judæis, Judæorumque Principibus, superbus taurorum pinguium tumor , & proterva vitulorum petulantia sæviebat: quando sub oculis ovium, Pastoris justi sanguinem, frementium bestiarum rabies expetebat; quando denique etiam ipse, qui pati venerat, de nostræ naturæ communione dicebat: Tristis est anima mea usque ad mortem.

℟. Æstimatus sum cum descendenti-

bus

bus in lacum: * Factus sum sicut homo sinè adjutorio, inter mortuos liber.

℣. Posuerunt me in lacu inferiori: in tenebrosis, & in umbra mortis. Factus sum.

Lectio ix.

NUnc autem, postquam susceptione infirmitatis, potentia est clarificata virtutis, nulla fidelium mœstitudine, Paschalis est obscuranda solemnitas; nec cum tristitia nobis gestorum ordo recolendus est: cùm ita Dominus usus sit malitia Judæorum, ut intentione facinoris, voluntas sit impleta miserentis. Si autem in exitu Israel de Ægypto, agni sanguis fuit restitutio libertatis, & sacratissima est facta festivitas, quæ post hostiam pecudis, iram averteret vastatoris: quanta populis Christianis concipienda sunt gaudia, pro quibus omnipotens Pater Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum? Ut in occisione Christi, Pascha esset verum, & singulare sa-

crificium ; quo non ex dominatione Pharaonis unus populus, sed ex diaboli captivitate totus mundus eruitur.

Post ix. Lectionem, sine aliquo intervallo dicitur Oratio Jeremiæ Prophetæ, cum titulo, hoc modo.

Oratio Jeremiæ Prophetæ.

REcordare Domine, quid acciderit nobis: intuere, & respice opprobrium nostrum. Hæreditas nostra versa est ad alienos: domus nostræ ad extraneos. Pupilli facti sumus absque patre: matres nostræ quasi viduæ. Aquam nostram pecunia bibimus: ligna nostra pretio comparavimus. Cervicibus nostris minabamur: lassis non dabatur requies. Ægypto dedimus manum, & Assyriis: ut saturaremur pane. Patres nostri peccaverunt, & non sunt: & nos iniquitates eorum portavimus. Servi dominati sunt nostri: non fuit, qui redimeret de manu eorum. In animabus nostris afferebamus panem nobis: à facie gladii in deserto. Pellis nostra quasi clibanus exusta est; à

fa-

facie tempestatum famis. Mulieres in Sion humiliaverunt: & virgines in civitatibus Juda. Principes manu suspensi sunt: facies senum non erubuerunt. Adolescentibus impudicè abusi sunt: & pueri in ligno corruerunt. Senes defecerunt de portis: juvenes de choro psallentium. Defecit gaudium cordis nostri: versus est in luctum chorus noster. Cecidit corona capitis nostri: væ nobis, quia peccavimus. Propterea mœstum factum est cor nostrum: ideo contenebrati sunt oculi nostri. Propter montem Sion, quia disperiit: vulpes ambulaverunt in eo. Tu autem, Domine, in æternum permanebis: solium tuum in generationem, & generationem. Quare in perpetuum oblivìsceris nostri? derelinques nos in longitudinem dierum? Converte nos, Domine, ad te, & convertemur: innova dies nostros, sicut à principio. Sed projiciens repulisti nos: iratus es contra nos vehementer. Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum. ℟. Agnus

℟. Agnus Dei Christus immolatus est pro salute mundi; nam de parentis protoplasti fraude Factor condolens, quando pomi noxialis morsu in mortem corruit: ipse lignum tunc notavit: * Damna ligni ut solveret.

℣. Lustris sex qui jam peractis, tempus implens corporis; se volente, natus ad hoc, Passioni deditus, Agnus in cruce levatur immolandus stipite. Damna ligni ut.

℟. Agnus Dei Christus.

## IN LAUDIBUS.

Antiph. O mors. Psalmus 50.

Miserere mei Deus: * secundùm magnam misericordiam tuam.

Et secundùm multitudinem miserationum tuarum: * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea: * & à peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: * & peccatum meum contra me est semper. Ti-

Tibi soli peccavi, & malùm coram te feci: * ut justificeris in sermonibus tuis, & vincas cùm judicaris.
Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * & in peccatis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta, & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.
Asperges me hysòpo, & mundabor: * lavabis me, & super nivem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium, & lætitiam: * & exultabunt ossa humiliata.
Averte faciem tuam à peccatis meis: * & omnes iniquitates meas dele.
Cor mundum crea in me, Deus: * & spiritum rectum innova in visceribus meis.
Nè projicias me à facie tua: * & Spiritum sanctum tuum nè auferas à me.
Redde mihi lætitiam salutaris tui: * & spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: * & impii ad te convertentur.
Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: * & exultabit lingua

gua mea justitiam tuam.
Domine, labia mea aperies: * & os meum annunciabit laudem tuam.
Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique: * holocaustis non delectaberis.
Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum, & humiliatum, Deus non despicies.
Benignè fac, Domine, in bona voluntate tua Sion: * ut ædificentur muri Jerusalem.
Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, oblationes, & holocausta: * tunc imponent super Altare tuum vitulos.
Antiph. O mors! ero mors tua: morsus tuus ero, inferne.
Antiph. Plangent. Psalmus 42.
JUdica me, Deus, & discerne causam meam de gente non sancta: * ab homine iniquo, & doloso erue me.
Quia tu es Deus fortitudo mea: * quare me repulisti, & quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?
Emitte lucem tuam, & veritatem
tuam: *

tuam: * ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei: * ad Deum, qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus, Deus meus: * quare tristis es anima mea, & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus.

Antiph. Plangent eum quasi unigenitum: quia innocens Dominus occisus est.

Antiph. Attendite. Psalmus 62.

DEus, Deus meus: * ad te de luce vigilo.

Sitivit in te anima mea: * quàm multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta, & invia, & inaquosa; sic in sancto apparui tibi: * ut viderem virtutem tuam, & gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas: * labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita mea: * & in no-

nomine tuo levabo manus meas.
Sicut adipe, & pinguedine repleatur anima mea: * & labiis exultationis laudabit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum; in matutinis meditabor in te: * quia fuisti adjutor meus.
Et in velamento alarum tuarum exultabo; adhæsit anima mea post te: * me suscepit dextera tua.
Ipsi verò in vanum quæsierunt animam meam; introibunt in inferiora terræ: * tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.
Rex verò lætabitur in Deo; laudabuntur omnes, qni jurant in eo: * quia obstructum est os loquentium iniqua.

**Psalmus 66.**

DEus misereatur nostri, & benedicat nobis: * illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri.
Ut cognoscamus in terra viam tuam: * in omnibus gentibus salutare tuum.
Confiteantur tibi populi, Deus: * confiteantur tibi populi omnes.

L æ-

L ætentur, & exultent gentes; quoniam jùdicas populos in æquitate: * & gentes in terra dirigis.

C onfiteantur tibi populi, Deus; confiteantur tibi populi omnes: * terra dedit fructum suum.

B enedicat nos Deus, Deus noster; benedicat nos Deus: * & metuant eum omnes fines terræ.

Antiph. Attendite universi populi: & videte dolorem meum.

Antiph. A porta inferi.

Cantic. Ezechiæ Regis.

Isaiæ 38.

E Go dixi: in dimidio dierum meorum: * vadam ad portas inferi.

Quæsivi residuum annorum meorum: * dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hominem ultra: * & habitatorem quietis.

G eneratio mea ablata est, & convoluta est à me: * quasi tabernaculum pastorum.

P ræcisa est, velùt à texente, vita mea; dum adhuc ordirer, succidit

me: *

me: * de manè usque ad vesperam finies me.
Sperabam usque ad manè: * quasi leo, sic contrivit omnia ossa mea.
De manè usque ad vesperam finies me: * sicut pullus hirundinis, sic clamabo, meditabor ùt columba.
Attenuati sunt oculi mei: * suspicientes in excelsum.
Domine, vim patior, responde pro me: * quid dicam, aut quid respondebit mihi, cùm ipse fecerit?
Recogitabo tibi omnes annos meos: * in amaritudine animæ meæ.
Domine, si sic vivitur, & in talibus vita spiritus mei, corripies me, & vivificabis me: * ecce in pace amaritudo mea, amarissima.
Tu autem eruisti animam meam, ut non periret: * projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.
Quia non infernus confitebitur tibi; neque mors laudabit te: * non exspectabunt, qui descendunt in lacum, veritatem tuam.
Vivens, vivens ipse confitebitur ti-

bi-

bi, sicut & ego hodie: * pater filiis notam ſaciet veritatem tuam.
Domine, salvum me fac: * & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo Domini.
Antiph. A porta inferi, erue Domine, animam meam.
Antiph. O vos omnes. Psalmus 148.
LAudate Dominum de cælis: * laudate eum in excelsis.
Laudate eum omnes Angeli ejus: * laudate eum omnes virtutes ejus.
Laudate eum sol, & luna: * laudate eum omnes stellæ, & lumen.
Laudate eum cæli cælorum: * & aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Domini.
Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandavit, & creata sunt.
Statuit ea in æternum, & in seculum seculi: * præceptum posuit, & non præteribit.
Laudate Dominum de terra: * dracones, & omnes abyssi.
Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum: * quæ faciunt verbum ejus.

Men-

Montes, & omnes colles: * ligna fructifera, & omnes cedri.
Bestiæ, & universa pecora: * serpentes, & volucres pennatæ.
Reges terræ, & omnes populi: * principes, & omnes judices terræ.
Juvenes, & virgines, senes cum junioribus, laudent nomen Domini: * quia exaltatum est nomen ejus solius.
Confessio ejus super cælum, & terram: * & exaltavit cornu populi sui.
Hymnus omnibus Sanctis ejus: * filiis Israël, populo appropinquanti sibi.

Psalmus 149.

CAntate Domino canticum novum: * laus ejus in Ecclesia Sanctorum.
Lætetur Israel in eo, qui fecit eum: * & filii Sion exultent in rege suo.
Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, & psalterio psallant ei.
Quia beneplacitum est Domino in populo suo: * & exaltabit mansuetos in salutem.
Exultabunt Sancti in gloria: * lætabuntur in cubilibus suis.

Exal-

Exaltationes Dei in gutture eorum: * & gladii ancipites in manibus eorum.
Ad faciendam vindictam in nationibus: * increpationes in populis.
Ad alligandos Reges eorum in compedibus: * & nobiles eorum in manicis ferreis.
Ut faciant in eis judicium conscriptum: * gloria hæc est omnibus Sanctis ejus.

Psalmus 150.

LAudate Dominum in Sanctis ejus:* laudate eum in firmamento virtutis ejus.
Laudate eum in virtutibus ejus: * laudate eum secundùm multitudinem magnitudinis ejus.
Laudate eum in sono tubæ:* laudate eum in psalterio, & cythara.
Laudate eum in tympano, & choro: * laudate eum in chordis, & organo.
Laudate eum in cymbalis benesonantibus; laudate eum in cymbalis jubilationis: * omnis spiritus laudet Dominum.
Antiph. O vos omnes, qui transitis per

per viam ! attendite , & videte, si est dolor, sicut dolor meus.
Antiph. Mulieres.

Canticum Zachariæ. Luc. 1.

BEnedictus Dominus Deus Israel:* quia visitavit, & fecit redemptionem plebis suæ.
Et erexit cornu salutis nobis:* in domo David pueri sui.
Sicut locutus est per os Sanctorum:* qui à seculo sunt Prophetarum ejus.
Salutem ex inimicis nostris:* & de manu omnium, qui oderunt nos.
Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris:* & memorari testamenti sui sancti.
Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum:* daturum se nobis.
Ut sinè timore de manu inimicorum nostrorum liberati:* serviamus illi.
In sanctitate, & justitia coram ipso:* omnibus diebus nostris.
Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis:* præibis enim ante faciem Domini, parare vias ejus.

Ad

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus: * in remissionem peccatorum eorum.
Per viscera misericordiæ Dei nostri:* in quibus visitavit nos, oriens ex alto.
Illuminare his, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.
Antiph. Mulieres sedentes ad monumentum, lamentabantur flentes Dominum.

Finita Antiphona sequitur.

Kyrie eleison. Kyrie eleison.
Kyrie eleison. Domine, Miserere.
Christus Dominus factus est obediens usque ad mortem.
℣. Qui passurus advenisti propter nos.
Christe eleison.
℣. Qui expansis in Cruce manibus, traxisti omnia ad te secula.
Christe eleison.
℣. Qui prophètice prompsisti: ero mors tua, ò mors.
Christe eleison. Domine, miserere.
Christus Dominus factus est obediens usque ad mortem.

Kyrie eleison. Kyrie eleison. Kyrie eleison. Domine, miserere Christus Dominus factus est obedie usque ad mortem.
Mortem autem Crucis.

Et Conventus in Choro prostrat super formas, dicat Pater noster Psalm. Miserere, deinde dic. sinè D minus vobiscum, & sinè Oremus Oratio Respice, ùt supra pag. 27 sinè Qui tecum &c. & non dicat Amen, nec Benedicamus Domino neque Fidelium: sed solùm post O tionem dicatur Pater noster, & s Matutinum terminetur.

Hac die, Prima, Tertia, Sexta, Nona dic. sicut in die Parasceve Pretiosa, cum Evang. diei.

## AD MISSAM.

DIcta Nona, Prior cum Capp serica albi coloris, & Diaconu qui benedicturus est Cereum, cu Missali, & Subdiaconus cum libr Evangeliorum, præcedentibus Cer ferariis cum cereis non accensis, a

Pres-

Presbyterium more solito veniant: ubi facta priùs inclinatione mediocri in medio, Prior stans ante gradus Presbyterii verso vultu ad Altare, Diacono coram ipso tenente Missale, & Sacrista, vel alio, cui ipse injunxerit, ad dexteram ejus tenente patellam cum carbonibus ignitis, absque Dominus vobiscum, & absque Oremus, legendo sinè nota benedicat ignem hoc modo:

DOmine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, bene ✠ dicere, & sanctificare digneris ignem istum, quem nos indigni per invocationem Unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi benedicere præsumimus: Tu clementissime, eum tua benedictione sanctifica, & ad profectum humani generis provenire concede. Per eumdem Dominum.

Finita benedictione, aspergat ignem Aqua benedicta: deinde candela de igne benedicto accendatur, patella verò cum carbonibus accensis in Presbyterio dimittatur, donec Ce-

℟. Et cum spiritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habemus ad Dominum.
℣. Gratias agamus Domino Deo nostro. ℟. Dignum, & justum est.

VErè, quia dignum, & justum est, invisibilem Deum Patrem omnipotentem, Filiumque ejus unigenitum Dominum nostrum Jesum Christum, cum sancto Spiritu, toto cordis, ac mentis affectu, & vocis ministerio personare.

Qui pro nobis æterno Patri, Adæ debitum solvit, & veteris piaculi cautionem pio cruore detersit.

Hæc sunt enim festa Paschalia, in quibus verus ille Agnus occiditur, cujus sanguine postes fidelium consecrantur.

Hæc nox est, in qua primùm patres nostros Israel, eductos de Ægypto, mare Rubrum sicco vestigio transire fecisti.

Hæc igitur nox est, quæ peccatorum tenebras, columnæ illuminatione purgavit.

Hæc nox est, quæ hodie per universum mundum in Christo credentes, à vitiis seculi, & caligine peccatorum segregatos, reddit gratiæ, sociat sanctitati.

Hæc nox est, in qua destructis vinculis mortis, Christus ab inferis victor ascendit.

Nihil enim nobis nasci profuit, nisi redimi profuisset.

O mira circa nos tuæ pietatis dignatio!

O inæstimabilis dilectio charitatis, ut servum redimeres, Filium tradidisti!

O certè necessarium Adæ peccatum, quod Christi morte deletum est!

O felix culpa, quæ talem, ac tantum meruit habere Redemptorem!

O verè beata nox, quæ sola meruit scire tempus, & horam, in qua Christus ab inferis resurrexit!

Hæc nox est, de qua scriptum est: Et nox sicut dies illuminabitur, & nox illuminatio mea in deliciis meis.

Hujus igitur sanctificatio noctis fugat

scelera, culpas lavat, & reddit innocentiam lapsis, & mœstis lætitiam. Fugat odia, concordiam parat, & curvat imperia.

Hìc imprimatur unum granum incensi à Diacono in Cereo: reliqua verò quatuor ab eo, qui tenuit grana incensi, per modum Crucis imprimantur.

In hujus igitur noctis gratia, suscipe Sancte Pater, incensi hujus sacrificium vespertinum: quod tibi in hac Cerei oblatione solemni, per Ministrorum manus de operibus apum sacrosancta reddit Ecclesia.

Sed jam columnæ hujus præconia novimus, quam in honorem Dei rutilans ignis accendit.

Hìc qui grana incensi tenuit, candelam accensam de igne benedicto, de manu Subdiaconi accipiat, & ea Cereum Paschalem accendat.

Qui licet sit divisus in partes, mutuati tamen luminis detrimenta non novit.

Hìc Cerei Acolythorum, eàdem candela accendantur.

Ali-

Alitur enim liquantibus ceris, quas in ſubstantiam pretioſæ hujus lampadis, apis mater eduxit.

Hìc ſimiliter accendantur lampades Eccleſiæ eàdem candela.

O verè beata nox, quæ exſpoliavit Ægyptios, ditavit Hebræos.

Nox, in qua terrenis cælestia, humanis divina junguntur.

Oramus ergo te, Domine, ut Cereus iste in honorem Nominis tui conſecratus, ad noctis hujus caliginem destruendam, indeficiens perſeveret.

Et in odorem ſuavitatis acceptus, ſupernis luminaribus miſceatur.

Flammas ejus Lucifer matutinus inveniat.

Ille inquam Lucifer, qui neſcit occaſum. Ille, qui regreſſus ab inferis, humano generi ſerenus illuxit:

Precamur ergo te, Domine, ut nos famulos tuos, omnemque Clerum, & devotiſſimum populum, unà cum beatiſſimo Papa nostro N. & Antistite nostro N. nec non glorioſiſſimo Im-

peratore nostro N. vel Rege nostro N. vel Duce nostro N. quiete temporum concessa, in his Paschalibus gaudiis conservare digneris: Per eumdem Dominum.

Completa benedictione Cerei, immediate legatur Lectio prima, In principio &c. in loco, in quo Epistola ferialibus diebus legi solet: quæ cum tribus aliis sequentibus in superpelliceis, absque titulo, & in Tono lectionis legantur à quatuor Fratribus senioribus ex his, qui sunt in Choro.

Prior verò cum Ministris in Sacristiam revertatur, & depositâ Cappâ sericâ, assumptàque Casulâ, dum prima Lectio legitur, cum Ministris more solito procedens ad Altare, cùm pervenerit ante illud non dicat In nomine Patris, &c. nec Confiteor, &c. sed inclinans, sessum eat in Presbyterio, & Acolythi depositis candelabris (quorum candelæ per totam Missam debent esse accensæ) venient ad audiendas cum

aliis

aliis Ministris lectiones, Acolytho seniore tenente Missale coram Priore, qui eas submissa voce leget.

Lectio i. Gen. 1.

IN principio creavit Deus cælum, & terram. Terra autem erat inanis, & vacua, & tenebræ erant super faciem abyssi: & Spiritus Dei ferebatur super aquas. Dixitque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem, quòd esset bona: & divisit lucem à tenebris. Appellavitque lucem, Diem; & tenebras, Noctem: factumque est vespere, & manè, dies unus. Dixit quoque Deus; Fiat firmamentum in medio aquarum: & dividat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmamentum, divisitque aquas, quæ erant sub firmamento, ab his, quæ erant super firmamentum. Et factum est ita. Vocavitque Deus firmamentum, Cælum: & factum est vespere, & manè, dies secundus. Dixit verò Deus: Congregentur aquæ, quæ sub cælo sunt,

in locum unum: & appareat arida. Et factum est ita. Et vocavit Deus aridam, Terram; congregationesque aquarum appellavit Maria. Et vidit Deus, quòd esset bonum. Et ait: Germinet terra herbam virentem, & facientem semen, & lignum pomiferum faciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. Et protulit terra herbam virentem, & facientem semen juxta genus suum, lignumque faciens fructum, & habens unumquodque sementem secundùm speciem suam. Et vidit Deus quòd esset bonum. Et factum est vespere, & manè, dies tertius. Dixit autem Deus: Fiant luminaria in firmamento cæli, & dividant diem, ac noctem, & sint in signa, & tempora, & dies, & annos: ut luceant in firmamento cæli, & illuminent terram. Et factum est ita. Fecitque Deus duo luminaria magna; luminare majus, ut præesset diei: & lumi-

luminare minus, ut præesset nocti; & stellas. Et posuit eas in firmamento cæli, ut lucèrent super terram: & præesent diei, ac nocti, & dividerent lucem, ac tenebras. Et vidit Deus, quòd esset bonum. Et factum est vespere, & manè, dies quartus. Dixit etiam Deus: Producant aquæ reptile animæ viventis: & volatile super terram sub firmamento cæli. Creavitque Deus cete grandia, & omnem animam viventem, atque motabilem, quam produxerant aquæ in species suas: & omne volatile secundùm genus suum. Et vidit Deus, quòd esset bonum. Benedixitque eis, dicens: Crescite, & multiplicamini, & replete aquas maris: avesque multiplicentur super terram. Et factum est vespere, & manè, dies quintus. Dixit quoque Deus: Producat terra animam viventem in genere suo: jumenta, & reptilia, & bestias terræ secundùm species suas. Factumque est ita. Et fecit Deus bestias

ter-

terræ juxta species suas: & jumenta, & omne reptile terræ in genere suo. Et vidit Deus, quòd esset bonum. Et ait: Faciamus hominem ad imaginem, & similitudinem nostram: & præsit piscibus maris, & volatilibus cæli, & bestiis, universæque terræ, omnique reptili, quòd movetur in terra. Et creavit Deus hominem ad imaginem suam; ad imaginem Dei creavit illum: masculum, & fœminam creavit eos. Benedixitque illis Deus, & ait: Crescite, & multiplicamini, & replete terram, & subjicite eam: & dominamini piscibus maris, & volatilibus cæli, & universis animantibus, quæ moventur super terram. Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferentam semen super terram, & universa ligna, quæ habent in semetipsis sementem generis sui: ut sint vobis in escam, & cunctis animantibus terræ, omnique volucri cæli, & universis, quæ moventur in terra, & in quibus

bus est anima vivens, ut habeant ad vescendum. Et factum est ita. Viditque Deus cuncta, quæ fecerat: & erant valde bona. Et factum est vespere, & manè, dies sextus. Igitur perfecti sunt cæli, & terra, & omnis ornatus eorum. Complevitque Deus die septimo opus suum, quod fecerat: & requievit die septimo ab universo opere, quod patrarat.

Quinque Orationes sequentes positæ post Lectiones, dicantur sinè Dominus vobiscum, & sinè Flectamus genua; sed præmittatur tantùm Oremus, & has Prior stans ad Altare in cornu Epistolæ, cum Ministris de more ordinatis, dicere debet.

Oremus. Oratio.

DEus, qui mirabiliter creasti hominem, & mirabiliùs redemisti: da nobis, quæsumus, contra oblectamenta peccati, mentis ratione persistere; ut mereamur ad gaudia æterna pervenire. Per Dominum.

Lectio ii. Exod. 14.

IN diebus illis: Factum est in vigilia matutina, & ecce respiciens Dominus super castra Ægyptiorum per columnam ignis, & nubis, interfecit exercitum eorum: & subvertit rotas curruum, ferebanturque in profundum. Dixerunt ergo Ægyptii: Fugiamus Israelem: Dominus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dominus ad Moysen: Extende manum tuam super mare: ut revertantur aquæ ad Ægyptios super currus, & equites eorum. Cùmque extendisset Moyses manum contra mare, reversum est primô diluculô ad priorem locum: fugientibusque Ægyptiis occurrerunt aquæ, & involvit eos Dominus in mediis fluctibus. Reversæque sunt aquæ, & operuerunt currus, & equites cuncti exercitus Pharaonis, qui sequentes ingressi fuerant mare: nec unus quidem superfuit ex eis. Filii autem Israël perrexerunt per medium sicci maris; & aquæ eis

erant

erant quasi pro muro à dexteris, & à sinistris: liberavitque Dominus in die illa Israël de manu Ægyptiorum. Et viderunt Ægyptios mortuos super littus maris, & manum magnam, quam exercuerat Dominus contra eos: timuitque populus Dominum, & crediderunt Domino, & Moysi servo ejus. Tunc cecinit Moyses, & filii Israël carmen hoc, Domino, & dixerunt.

Tract. Cantemus Domino: gloriosè enim magnificatus est, equum & ascensorem dejecit in mare.

℣. Adjutor, & protector factus est mihi in salutem.

℣. Hic est Deus meus, & honorabo eum: Deus patris mei, & exaltabo eum.

℣. Dominus conterens bella: Dominus nomen est illi.

Versus hujusce Tractus, & duorum sequentium post Lectiones, alternatim à Fratribus cantentur.

Ore-

Oremus. Oratio.

DEus, cujus antiqua miracula etiam nostris seculis coruscare sentimus: præsta, qnæsumus, ut, sicut priorem populum ab Ægyptiis liberasti, hoc ad salutem gentium per aquas Baptismatis operèris. Per Dominum.

Lectio iii. Isaiæ 4.

APprehendent septem mulieres virum unum in die illa, dicentes: Panem nostrum comedemus, & vestimentis nostris operiemur: tantummodo invocetur nomen tuum super nos, aufer opprobrium nostrum. In die illa erit germen Domini in magnificentia, & gloria: & fructus terræ sublimis, & exultatio his, qui salvati fuerint de Israël. Et erit: Omnis, qui relictus fuerit in Sion, & residuus in Jerusalem: sanctus vocabitur omnis, qui scriptus est in vita in Jerusalem. Si abluerit Dominus sordes filiarum Sion, & sanguinem Jerusalem laverit de medio ejus in spiritu judi-

judicii, & ſpiritu ardoris. Et creabit Dominus ſuper omnem locum montis Sion, & ubi invocatus eſt, nubem per diem, & fumum, & ſplendorem ignis flammantis in nocte: ſuper omnem enim gloriam protectio. Et tabernaculum erit in umbraculum diei ab æſtu: & in ſecuritatem, & abſconſionem à turbine, & à pluvia.

Tract. Vinea facta eſt dilecto in cornu, in loco uberi.

℣. Et maceriam circùmdedit, & circumfòdit, & plantavit vineam Sorec, & ædificavit turrim in medio ejus.

℣. Et torcular fodit in ea: vinea enim Domini Sabaoth, domus Iſraël eſt.

Oremus. Oratio.

DEus, qui nos ad celebrandum Paſchale Sacramentum, utriuſque Teſtamenti paginis inſtruis: da nobis intelligere miſericordiam tuam: ut ex perceptione præſentium munerum, firma ſit expectatio futurorum. Per Dominum.

Le-

## Lectio iv.

### Isaiæ 54. & 55.

HÆc est hæreditas servorum Domini : & justitia eorum apud me, dicit Dominus. Omnes sitientes venite ad aquas ; & qui non habetis argentum, properate, emite, & comedite : venite, emite absque argento, & absque ulla commutatione vinum, & lac. Quare appenditis argentum non in panibus, & laborem vestrum non in saturitate? Audite audientes me, & comedite bonum, & delectabitur in crassitudine anima vestra. Inclinate aurem vestram, & venite ad me ; audite, & vivet anima vestra, & feriam vobiscum pactum sempiternum, misericordias David fideles. Ecce testem populis dedi eum, ducem, ac præceptorem gentibus. Ecce gentem, quam nesciebas, vocabis : & gentes, quæ te non cognoverunt, ad te current, propter Dominum Deum tuum, & sanctum Israel, quia glorificavit te. Quærite Dominum, dum inve-

ıveniri poteſt: invocate eum, dum
rope eſt. Derelinquat impius viam
ıam, & vir iniquus cogitationes
ıas: & revertatur ad Dominum,
: miſerebitur ejus: & ad Deum noſ-
um, quoniam multus eſt ad ignoſ-
:ndum. Non enim cogitationes
.eæ, cogitationes vestræ: neque
.æ vestræ, viæ meæ, dicit Domi-
us. Quia ſicut exaltantur cæli à
rra: ſic exaltatæ ſunt viæ meæ à
is vestris, & cogitationes meæ à
ɔgitationibus vestris. Et quomodo
:ſcendit imber, & nix de cælo,
: illuc ultra non revertitur; ſed
ıebriat terram, & infundit eam,
: germinare eam facit, & dat ſe-
ıen ſerenti, & panem comedenti:
c erit verbum meum, quod egre-
ietur de ore meo: non revertetur
l me vacuum, ſed faciet, quæ-
ɔmque volui, & proſperabitur in
is, ad quæ miſi illud: dicit Domi-
us omnipotens.

Ore-

minum.

Tract. Sicut cervus deſidera
fontes aquarum: ita deſiderat a
mea ad te, Deus.

℣. Sitivit anima mea ad Deun
vum: quando veniam, & appa
ante faciem Dei mei?

℣. Fuerunt mihi lacrymæ mea
nes die, ac nocte, dum dicitur
hi per ſingulos dies: Ubi eſt l
tuus?

Oremus. Oratio.

Concede, quæſumus, omnip
Deus: ut, qui feſta Paſc
agimus, cæleſtibus deſideriis a
ſi, fontem vitæ ſitiamus; Domi
noſtrum, &c.

Hac Oratione finita, duo Fra
ſuperpelliceis induti, in medio C
cantent Litanias, utroque C
ſim

simul respondente, & Fratribus stantibus versis vultibus ad Altare (quod semper fiat, quando cantantur Litaniæ). Dum verò cantantur Litaniæ, Prior, & Ministri sedeant in Presbyterio, ubi submissa voce dicent & ipsi Litanias.

# LITANIÆ.

Kyrie eleison.
℟. Kyrie eleison.
℣. Christe eleison.
℟. Christe eleison.
℣. Kyrie eleison.
℟. Kyrie eleison.
℣. Christe audi nos.
℟. Christe exaudi nos.
℣. Pater de cælis Deus, miserere nobis. ℟. Pater de cælis.
℣. Fili Redemptor mundi Deus, miserere nobis.
℟. Fili Redemptor mundi Deus, miserere nobis.
℣. Spiritus sancte Deus, miserere nobis. ℟. Spi-

℟. Spiritus sancte Deus, miserere nobis.

℣. Sancta Trinitas unus Deus, miserere nobis.

℟. Sancta Trinitas unus Deus, miserere nobis.

Sancta Maria,

℟. Ora pro nobis.

Sancta Dei Genitrix, ora.

Sancta Virgo Virginum, ora.

Sancte Michael, ora.

Sancte Gabriel, ora.

Sancte Raphael, ora.

Omnes sancti Angeli, & Archangeli, orate.

Omnes sancti beatorum Spirituum Ordines, orate.

Sancte Joannes Baptista, ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriarchæ, & Prophetæ, orate.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andrea, ora.

Sancte Jacobe, ora.

Sancte Joannes, ora.

Sanc-

Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacobe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Mathia, ora.
Sancte Barnaba, ora.
Sancte Marce, ora.
Sancte Luca, ora.
Omnes sancti Discipuli Domini, orate pro nobis.
Omnes sancti Innocentes. orate.
Sancte Stephane, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Corneli, ora.
Sancte Cypriane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Dionisi cum sociis tuis, ora.
Sancte Mauriti cum sociis tuis, ora.
Sancte Januari cum sociis tuis, ora.
Sancti Fabiane, & Sebastiane, orate.
Sancti Cosma, & Damiane, orate.
Sancte Thoma, ora.

| | |
|---|---|
| Sancte Petre, | ora. |
| Omnes sancti Martyres, | orate. |
| Sancte Silvester, | ora. |
| Sancte Gregori, | ora. |
| Sancte Pie, | ora. |
| Sancte Ambrosi, | ora. |
| Sancte Augustine, | ora. |
| Sancte Hieronyme, | ora. |
| Sancte Hilari, | ora. |
| Sancte Martine, | ora. |
| Sancte Nicolae, | ora. |
| Sancte Antonine, | ora. |
| Sancte Pater Dominice, | ora. |
| Sancte Pater Dominice, | ora. |
| Sancte Thoma, | ora. |
| Sancte Vincenti, | ora. |
| Sancte Hyacinthe, | ora. |
| Sancte Raymunde, | ora. |
| Sancte Ludovice, | ora. |
| Sancte Antoni, | ora. |
| Sancte Benedicte, | ora. |
| Sancte Bernarde, | ora. |
| Sancte Francisce, | ora. |
| Omnes Sancti Confessores, | orate. |
| Sancta Anna, | ora. |
| Sancta Maria Magdalena, | ora. |

San-

ta Martha, ora.
ta Felicitas, ora.
ta Perpetua, ora.
ta Agatha, ora.
ta Lucia, ora.
ta Agnes, ora.
ta Cæcilia, ora.
ta Catharina, ora.
ta Margarita, ora.
ta Ursula cum sodalibus tuis,
a pro nobis.
ta Catharina, ora.
ta Rosa, ora.
ta Agnes, ora.
ta Catharina, ora.
nes Sanctæ Virgines, & Viuæ, orate.
nes Sancti, orate.
pitius esto
Parce nobis, Domine.
pitius esto.
Exaudi nos Domine.
amnatione perpetua,
Libera nos, Domine.
subitanea, & improvisa morte,
ibera nos, Domine.

Ab imminentibus peccatorum noſtrorum periculis, libera.
Ab infeſtationibus dœmonum, lib.
Ab omni immunditia mentis, & corporis: libera.
Ab ira, & odio, & omni mala voluntate, libera.
Ab immundis cogitationibus, libera.
A cœcitate cordis, libera.
A fulgure, & tempeſtate, libera.
A Peſte, fame, & bello, libera.
A Flagello terræmotus, libera.
Ab omni malo, libera.
Per myſterium ſanctæ Incarnationis tuæ, libera.
Per Paſſionem, & Crucem tuam, libera nos, Domine.
Per glorioſam Reſurrectionem tuam, libera nos, Domine.
Per admirabilem Aſcenſionem tuam, libera nos, Domine.
Per gratiam Sancti Spiritus Paracliti, libera nos, Domine.
In die Judicii, libera.
Peccatores,
℞. Te rogamus audi nos,

Ut

Ut pacem nobis dones,
℟. Te rogamus, audi nos.
Ut misericordia, & pietas tua nos custodiat, te rogamus.
Ut Ecclesiam tuam sanctam regere, & defensare digneris, te rogamus.
Ut Domnum Apostolicum, & omnes gradus Ecclesiæ, in sancta religione conservare digneris, te rogamus.
Ut Episcopos, & Prælatos nostros, & cunctas congregationes illis commissas, in tuo sancto servitio conservare digneris, te rogamus.
Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare digneris, te rogamus.
Ut Regibus, & Principibus nostris pacem, & veram concordiam, atque victoriam donare digneris, te rog.
Ut cunctum populum Christianum pretioso Sanguine tuo redemptum conservare digneris, te rogamus.
Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas, te rog.
Ut animas nostras, & parentum nostrorum ab æterna damnatione eripias, te rogamus.

Ut fructus terræ dare, & conservare digneris, te rogamus.
Ut oculos misericordiæ tuæ super nos reducere digneris, te rog.
Ut obsequium servitutis nostræ rationabile facias, te rogamus.
Ut mentes nostras ad cælestia desideria erigas, te rogamus.
Ut miserias pauperum, & captivorum intueri, & relevare digneris, te rogamus.
Ut loca nostra, & omnes habitantes in eis visitare, & consolari digneris, te rogamus.
Ut civitatem istam, & omnem populum ejus protegere, & conservare digneris, te rogamus.
Ut omnes fideles navigantes, & itinerantes, ad portum salutis perducere digneris, te rogamus.
Ut regularibus disciplinis nos instruere digneris, te rogamus.
Ut omnibus fidelibus Defunctis requiem æternam dones, te rog.
Ut nos exaudire digneris, te rog.
Fili Dei, te rogamus.

Agnus

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi.
℟. Parce nobis, Domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi.
℟. Exaudi nos, Domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi.
℟. Miserere nobis.

Finitis Litaniis, Prior cum Ministris ad Altare accedens, dicat In nomine Patris, &c. Confiteor, &c. more solito: quo dicto, & dicta etiam Oratione solita antè Altare, eoque osculato dicat Kyrie eleison &c. quibus à Choro finitis, intonet Prior, Gloria in excelsis in Tono festi Duplicis (& tunc pulsantur campanæ, si priùs ab Ecclesia matrice fuerint pulsatæ, aliàs pulsus differtur) quo finito, dicat Dominus vobiscum.

Oremus. Oratio.

DEus, qui hanc sacratissimam noctem, gloriâ Dominicæ Resurrectionis illustras: conserva in nova familiæ tuæ progenie adoptionis spiritum, quem dedisti; ut corpore, & mente renovati, puram tibi

exhibeant servitutem. Per eumdem Dominum.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apostoli ad Colossenses. C.3.

FRatres: Si consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens: quæ sursum sunt sapite, non quæ super terram. Mortui enim estis: & vita vestra est abscondita cum Christo in Deo. Cùm autem Christus apparuerit, vita vestra: tunc & vos apparebitis cum ipso in gloria.
Alleluja. ℣. Confitemini Domino, quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia ejus.
Non repetatur Alleluja.
Tractus. Laudate Dominum omnes Gentes: & collaudate eum omnes Populi.
℣. Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: & veritas Domini manet in æternum.

Ad Evangelium cerei non deferantur, sed tantum thus: petitur tamen benedictio, & cætera fiant de more.

Se-

Sequentia Sancti Evangelii
secundùm Matthæum. C.28.

VEſpere autem Sabbati, quæ luceſcit in prima Sabbati: venit Maria Magdalene, & altera Maria videre ſepulcrum. Et ecce terræ motus factus eſt magnus. Angelus enim Domini deſcendit de cælo: & accedens revolvit lapidem, & ſedebat ſuper eum. Erat autem aſpectus ejus, ſicut fulgur: & veſtimentum ejus, ſicut nix. Præ timore autem ejus, exterriti ſunt cuſtodes, & facti ſunt velut mortui. Reſpondens autem Angelus, dixit mulieribus: Nolite timere vos; ſcio enim, quòd Jeſum, qui crucifixus eſt, quæritis. Non eſt hic: ſurrexit enim, ſicut dixit. Venite, & videte locum, ubi poſitus erat Dominus. Et citò euntes, dicite diſcipulis ejus, quia ſurrexit. Et ecce præcedet vos in Galilæam, ibi eum videbitis. Ecce prædixi vobis.

Non dicatur Credo, nec Offertorium, ſed tantùm Dominus vobiſcum.

cum. Oremus. Dicto Oremus, statim Diaconus offerat Calicem Sacerdoti: Qui facta oblatione, & thurificato Altari, ac ablutis digitis more solito, vertens se ad Conventum, seu populum dicat: Orate Fratres, &c. & postea Secretam, quae hìc sequitur.

Secreta.

SUscipe, quaesumus, Domine, preces populi tui, cum oblationibus hostiarum: ut Paschalibus initiata mysteriis; ad aeternitatis nobis medelam, te operante, proficiant. Per Dominum.

Praefatio.

VErè dignum, & justum est; aequum, & salutare; Te quidem Domine omni tempore, sed in hac potissimùm nocte gloriosiùs praedicare &c.

Sanctus, Sanctus, Sanctus.

Postea dicatur Communicantes, & noctem &c. & Hanc igitur oblationem. Deinde dicente Sacerdote: Pax Domini sit semper vobiscum. Respondeatur. Et cum spiritu tuo.

Sed

Sed Agnus Dei non dicatur , nec Pax detur , sed incipiatur .

## AD VESPERAS.

Antiph. Alleluja , alleluja , alleluja . quæ tota dicatur antè Psalmum .

Psalmus 116.

LAudate Dominum omnes Gentes : * laudate eum omnes Populi .

Quoniam confirmata est ſuper nos miſericordia ejus : * & veritas Domini manet in æternum .

Gloria Patri ; & Filio &c.

Repetita poſt Psalm. Antiphona , Alleluja , &c. Sacerdos ad Altare , Cantore ei deferente , incipiat ;

Ad Magnificat , Antiphonam .

Veſpere autem Sabbati , quæ luceſcit in prima Sabbati : venit Maria Magdalene , & altera Maria , videre ſepulcrum . Alleluja .

Quæ dicitur tota antè Canticum Magnificat .

Deinde ea repetìta , & finita poſt Magnif. Sacerdos converſus ad populum , ſeu Conventum , dicat Dominus

nus vobiscum, & reverſus ad librum, proſequatur:

Oremus. Poſtcommunio.

SPiritum nobis, Domine, tuæ charitatis infunde: ut, quos Sacramentis Paſchalibus ſatiaſti; tua facias pietate concordes. Per. In unitate ejuſdem.

Poſtea convertat ſe iterum Sacerdos ad populum, & dicat: Dominus vobiſcum. Et Diaconus ſubjungat: Ite Miſſa eſt, allel. allel. Deinde dicta Oratione, Placeat tibi &c. det benedictionem, & dicat Evangelium, In principio. Et ſic Miſſa ſimul, & Veſp. finiantur.

Qui extra Miſſam recitat Veſperas in principio dicat: Pater noſter, poſtea ſtatim Antiph. Alleluja. Poſt orationem dicat:

℣. Dominus vobiſcum.

℣. Benedicamus Domino Allel. allel.

℟. Deo gratias. Alleluja alleluja.

Non dicat Fidelium, neque Pater noſter, neque Salve Regina.

Completorium incipit fieri more ſo-

›lito per, Jube domne benedicere,
ıo dicto subjungitur Benedictio:
octem quietam &c.

Lectio. 1.Pet.5.

FRatres: Sobrii estote, & vigilate; quia adversarius vester,
abolus, tanquam leo rugiens cirıit quærens, quem devoret: cui
ſiſtite fortes in fide. Tu autem
omine &c.

'. Adjutorium nostrum &c.

Deinde dicto Pater noster, & Con-
ːeor, cum Misereatur &c. dicatur.

. Converte nos, Deus &c.

. Deus in adjutorium &c.

Postea incipiatur ante Psalmos Ant.
lleluja.

ıalmi. Cùm invocarem.

ı te, Domine, speravi.

cce nunc benedicite.

Dicantur singuli cum Gloria Pa-
i, &c.

Quibus cantatis, immediatè se-
ıitur Canticum, Nunc dimittis,
ım Gloria Patri: & postea se-
ıitur.

An-

Antiph. Alleluja, alleluja, alleluja, alleluja.

Deinde Dominus vobiscum, &c.

Oratio. Spiritum nobis, Domine, pag. 396.

Deinde Dominus vobiscum, & Benedicamus Domino &c.

Postea sequitur Benedictio.

Benedictio Dei omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus sancti descendat &c. ℟. Amen.

Deinde Antiphona de B. Virgine, Salve Regina, &c. addito in fine Alleluja.

℣. Dignare me &c.

℟. Da mihi virtutem &c. cum Alleluja in fine ℣. & ℟.

Oratio. Concede nos famulos tuos &c.

Deinde dicatur Antiph. cum ℣. & Oratione de B. P. N. Dominico, vel alio Sancto, juxta Provinciarum, & Conventuum consuetudinem.

DE

# DE CEREI ACCENSIONE.

CEreus, qui dicitur Paschalis, hac die, postquam fuerit ac-ensus, ardeat usque post Comple-orium, & in die Paschæ sequenti ccendatur ad singulas septem Ho-as canonicas, & ad Missam: per otam verò octavam, ad Missam, & ad Vesperas tantùm accendatur; & deinceps in suo loco usque ad Ascensionem remaneat, accendatur-que ad Missam tantùm omnibus Do-ninicis diebus, & in festis simplici-ous, & supra: item in festis votivis, quæ sunt ex nostri Ordinis statuto, ıt cum feria tertia celebratur de Bea-o Dominico, &c.

In Ascensione verò Domini ad pri-nas Vesperas, ad Completorium, ıd Matutinum, ad Primam, Ter-iam, & ad Missam, & Sextam ar-leat, & Sexta finita removeatur.

LAUS DEO.

REIMPRIMATUR,

Si videbitur Reverendiss. Patri Sacri Palatii Apostolici Magistro.

*Fr. Xav. Passeri Arch. Lariss. Vicesg.*

REIMPRIMATUR,

Fr. Thomas Vincentius Pani Ordinis Prædicatorum Sacri Palatii Apostolici Magister.

APR 28 1955